



**ΣΠΑΝΙΕΣ – ΑΘΗΣΑΥΡΙΣΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**

Μτφρ. από τα ιταλικά

Εβίνα Σιστάκου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2015



ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

A. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Λεξιλογικό υλικό που ανέρχεται σε 600 και πλέον λήμματα. Πρόκειται για λέξεις αθησαύριστες στα μεγάλα αρχαιοελληνικά λεξικά (Montanari, LSJ), προερχόμενες από νέες εκδόσεις παπύρων, επιγραφών κλπ., οι οποίες παρουσιάζουν και διαλεκτικό ενδιαφέρον. Το υλικό αυτό συμπληρώνει το ήδη καταγεγραμμένο υλικό διαλεκτικών λέξεων που προέρχεται από αρχαίους λεξικογράφους (π.χ. Ησύχιος, Σούδα κλπ.), και αποτελεί σημαντικό πόρο για τη μελέτη της αρχαίας ελληνικής γλώσσας γενικότερα και των λιγότερο τεκμηριωμένων διαλέκτων ειδικότερα.

Το υλικό αποδελτιώθηκε από την ομάδα σύνταξης του *Vocabolario della lingua greca* υπό τη διεύθυνση του καθ. Franco Montanari (3η έκδοση, Τορίνο 2013 // ελλ. έκδ., *Σύγχρονο λεξικό της αρχαίας ελληνικής γλώσσας*, επιμ. Α. Ρεγκάκος, Αθήνα: Παπαδήμας, 2013)), ώστε να ενταχθεί σε νέα έκδοση του λεξικού. Μεταφράστηκε από τα ιταλικά από την αναπλ. καθ. του ΑΠΘ κα Εβίνα Σιστάκου. Εδώ παρατίθεται σε μορφή Pdf με την ελπίδα ότι θα αποτελέσει μέρος μιας ηλεκτρονικής έκδοσης του λεξικού στα ελληνικά που θα επιτρέπει στον ενδιαφερόμενο χρήστη πολλαπλές και σύνθετες αναζητήσεις.

© της ιταλικής εκδοχής: Loescher editore, Divisione di Zanichelli editore S.p.A.

B. ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΗΣ

1. ΠΕΔΙΑ ΛΕΞΙΚΟΥ

Λήμμα

[Σύνθετο πεδίο που αποτελείται από το λήμμα με έντονα στοιχεία και τα παρεπόμενα (καταλήξεις, άρθρο κλπ.) σε κανονικά στοιχεία]

Συντομογραφίες

[Σύνθετο πεδίο σε πλάγια στοιχεία που μπορεί να περιλαμβάνει τόσο γενικές συντομογραφίες όσο και γλωσσωνύμια]

Ετυμολογία

[Μέσα σε αγκύλες δίνεται η πλήρης ετυμολογία]

Βασικό τυπολογικό

[Σύνθετο πεδίο που αποτελείται από συντομογραφίες (σε πλάγια) και από τους τύπους (σε κανονικά στοιχεία)]

Αρίθμηση ερμηνευμάτων

[Αρίθμηση ερμηνευμάτων, μόνον αν υπάρχουν τουλάχιστον δύο επίπεδα σημασίας, λ.χ. σε ρήματα ή μεγάλα ερμηνεύματα]

Ερμήνευμα

[Σύνθετο πεδίο που αποτελείται από ερμήνευμα (σε έντονα στοιχεία), ενδεχομένως συντομογραφία (σε πλάγια), και μετάφραση της συντομογραφίας λ.χ. συντακτικού (σε κανονικά στοιχεία).]

Επεξήγηση

[Συμπλήρωμα του ερμηνεύματος όταν επεξηγείται μια σύνθετη έννοια, κανονικά σε πλάγια στοιχεία]

Παραπομπή

[Σύνθετο πεδίο που αποτελείται από όνομα συγγραφέα ή παπύρου ή επιγραφής (σε πεζοκεφαλαία), έργο (σε πλάγια), αριθμητική παραπομπή (σε κανονικά στοιχεία) και πρόσθετα στοιχεία, όπως έκδοση, χρονολόγηση κτλ. (σε παρένθεση)]

Παράθεμα

[Σύνθετο πεδίο που περιλαμβάνει το αρχαίο χωρίο και τη μετάφραση παραθέματος (σε κανονικά στοιχεία), όταν παρατίθεται ακολουθείται από την παραπομπή]

Ειδικός τύπος

[Σύνθετο πεδίο που μπορεί να αποτελείται από συντομογραφία και ειδικό τύπο λήμματος, όλα σε πλάγια στοιχεία]

Εναλλακτικό τυπολογικό

[Σύνθετο πεδίο αποτελούμενο από συντομογραφίες γραμματικής, διαλέκτου κλπ. (σε πλάγια στοιχεία), τους εναλλακτικούς τύπους (σε πλάγια στοιχεία) και τις παραπομπές (όπως παραπάνω)]

2. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

τεταρτωπόλης -ου, ό [τέταρτον, πολέω] αμφίβ. σημασ. **λιανοπωλητής**, αυτός που εμπορεύεται σύμφωνα με το τέταρτον, $\frac{1}{4}$ του οβολού ή της μονάδας μέτρησης PTEBT. I 180 (1ος^{π.Χ.}).

Λήμμα

Λήμμα **τεταρτωπόλης**

Παρεπόμενα του λήμματος -ου, ό

Συντομογραφίες

Γενικές συντομογραφίες αμφίβ. σημασ.

Γλωσσωνύμια

Ετυμολογία [τέταρτον, πολέω]

Βασικό τυπολογικό

Συντομογραφίες

Τύποι

Αρίθμηση ερμηνευμάτων

Ερμήνευμα

Ερμήνευμα **λιανοπωλητής**

Συντομογραφία

Μετάφραση συντομογραφίας

Επεξήγηση αυτός που εμπορεύεται σύμφωνα με το τέταρτον, $\frac{1}{4}$ του οβολού ή της μονάδας μέτρησης

Παραπομπή

Συγγραφέας PTEBT.

Έργο

Αρίθμηση I 180

Πρόσθετα στοιχεία (1ος^{π.Χ.})

Παράθεμα

Χωρίο

Μετάφραση

Ειδικός τύπος

Συντομογραφία

Ειδικός τύπος

Εναλλακτικό τυπολογικό

Συντομογραφία

Εναλλακτικός τύπος

Παραπομπή

μεταξυμβαίνω [μετά, συμβαίνω] **συμβαίνω μετά, επισυμβαίνω**: οὐ διακοπῆς τινος μεταξυμβησομένης χωρὶς να επισυμβεί κάποια διακοπή ΚΥΡ¹. Ἡσ. (PG 70.449.14).

Λήμμα

Λήμμα **μεταξυμβαίνω**

Παρεπόμενα του λήμματος

Συντομογραφίες

Γενικές συντομογραφίες

Γλωσσωνύμια

Ετυμολογία [μετά, συμβαίνω]

Βασικό τυπολογικό

Συντομογραφίες

Τύποι

Αρίθμηση ερμηνευμάτων

Ερμήνευμα

Ερμήνευμα **συμβαίνω μετά, επισυμβαίνω**

Συντομογραφία

Μετάφραση συντομογραφίας

Επεξήγηση

Παραπομπή

Συγγραφέας ΚΥΡ¹.

Έργο Ἡσ.

Αρίθμηση

Πρόσθετα στοιχεία (PG 70.449.14)

Παράθεμα

Χωρὶο οὐ διακοπῆς τινος μεταξυμβησομένης

Μετάφραση χωρὶς να επισυμβεί κάποια διακοπή

Ειδικός τύπος

Συντομογραφία

Ειδικός τύπος

Εναλλακτικό τυπολογικό

Συντομογραφία

Εναλλακτικός τύπος

Παραπομπή

εὐπαρέδρως [εὖ, πάρεδρος] με σταθερή επιμονή ΚΥΡ¹. Λατρ. (PG 68.828.35) κ.α. ACO 3.230.34 ANTMON. *Pand.* 21.79 (= [ΚΛΗΜ¹.] *Epistulae de virginitate* 1.7.2) [ΙΩΔΑΜ.] Θεόφ. (PG 95.384.33).

Λήμμα

Λήμμα εὐπαρέδρως

Παρεπόμενα του λήμματος

Συντομογραφίες

Γενικές συντομογραφίες

Γλωσσωνύμια

Ετυμολογία [εὖ, πάρεδρος]

Βασικό τυπολογικό

Συντομογραφίες

Τύποι

Αρίθμηση ερμηνευμάτων

Ερμήνευμα

Ερμήνευμα με σταθερή επιμονή

Συντομογραφία

Μετάφραση συντομογραφίας

Επεξήγηση

Παραπομπή

Συγγραφέας ΚΥΡ¹.

Έργο Λατρ.

Αρίθμηση

Πρόσθετα στοιχεία (PG 68.828.35)

Συντομογραφίες

Γενικές συντομογραφίες κ.α.

Γλωσσωνύμια

Παραπομπή

Συγγραφέας ACO

Έργο

Αρίθμηση 3.230.34

Πρόσθετα στοιχεία

Παραπομπή

Συγγραφέας ANTMON.

Έργο *Pand.*

Αρίθμηση 21.79

Πρόσθετα στοιχεία (= [ΚΛΗΜ¹.] *Epistulae de virginitate* 1.7.2)

Παραπομπή

Συγγραφέας [ΙΩΔΑΜ.]

Έργο Θεόφ.

Αρίθμηση

Πρόσθετα στοιχεία (PG 95.384.33)

Παράθεμα

Χωρίο

Μετάφραση
Ειδικός τύπος
Συντομογραφία
Ειδικός τύπος
Εναλλακτικό τυπολογικό
Συντομογραφία
Εναλλακτικός τύπος
Παραπομπή



ΛΗΜΜΑΤΑ

Μτφρ. από τα ιταλικά

Εβίνα Σιστάκου

Α. ΛΗΜΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

1. ἄβυσσος -ον
2. ἀγαθοδότης -ιδος
3. ἀγαθοδότης
4. ἀγαθόδωρος -ον
5. ἀγαθοεργέτης -ιδος
6. ἀγαθοέργημα -τος και ἀγαθούργημα -τος, τό
7. ἀγαθοεργικός -ή -όν και ἀγαθουργικός -ή -όν
8. ἀγαθοσύνη -ης, ή βλ. ἀγαθωσύνη.
9. ἀγαθουργικῶς
10. ἀγαθουργῶς
11. ἀγαλλίασμα -ατος, τό βλ. ἀγαλλίαμα
12. ἀγαλλιασμός -οῦ, ό
13. ἀγαπήτρια -ας, ή
14. ἀγαπητρίς -ίδος, ή
15. ἀγιοπαράδοτος -ον
16. ἀγιοπρακτος -ον
17. ἀγκαλιδοπώλης -ου, ό
18. ἀγκιστρευτής -οῦ, ό
19. ἀγκυρογαλάτης -ου, ό
20. Ἀγκυρογαλατία -ας, ή
21. ἀγνικῶς
22. ἀγριόφθαλμος -ον
23. ἀδιάπτυκτος -ον
24. ἀδιασκέδαστος -ον
25. ἀδιευκρινήτως
26. ἀειαμετάβλητος -ον
27. ἀθαμαντικός -ή -όν
28. ἀζυγοςτάτητος -ον
29. Αἰγεάτης -ου.
30. αἰμοποτέω
31. Αἶπιον -ου, τό
32. αἰπυβόης -ου, ό
33. αἰσυλόθηρσος -ον
34. αἰσυλόμητις -ιος
35. αἰσχροπραγμοσύνη -ης, ή
36. αἰωνογόνος -ον
37. ἀκατακαλύπτως
38. ἀμφοτερισμός -οῦ, ό
39. ἀμφυλάω
40. ἀνακομιστικός -ή -όν
41. ἀνδρογύνως
42. ἀνεπικαλύπτως
43. ἀνεπικρύπτως
44. ἀποτρίτεύω
45. ἀποφθεγματικῶς
46. ἀπομύζουρις -ιδος, ή
47. ἀρσενοβάτης -ου, ό
48. ἀσκορδίνωτος
49. αὐστηροπρόσωπος -ον
50. αὐτοβουλήτως
51. αὐτοκαύδαλος -ον
52. αὐτοκιβδήλως
53. αὐχηματικῶς
54. ἀφλέγμων -ον
55. Ἀφροδισιεύς -έως
56. ἀχειμάστως
57. ἄωπος -ον
58. βαμβακερός -όν
59. βαμβάκινος -ον
60. βαρδόσημος -ον
61. βηξιλλατίων -ωνος, ή
62. βηχικός -οῦ, ό
63. βλαταγίζω
64. βλαττώω
65. βλέτυς -υος
66. βλίτυξ -υγος, ή
67. βολουντάριος -ον
68. βουθύω
69. βουτροφέω
70. βυσμός -οῦ, ό
71. βωλοστροφικός -οῦ, ό
72. γάλακτότης -ητος, ή
73. γεροντόδερμος -ον
74. γεροντόπαις -ιδος, ό
75. γεφυρίς -ίδος, ή
76. γνάψιμος -ον
77. γοναγρός -όν
78. Γορδιοτειχίτης -ου, ό
79. Γορδίου τεῖχος -ους, τό
80. δακνίζω
81. δαφνοστεφής -ές
82. δεδώνη -ης, ή
83. δεκάργυρος -ου, ό
84. δεκαχρονίζω
85. δηγματικῶς

86. δημογραμματεύς -έως, ό
87. δημοκρατορικός -ή -όν
88. δημοσάριος -ον
89. διαδέλλω
90. διάκλυσis -εως, ή
91. διάκρasis -εως, ή
92. διαπλευρισμός -οῦ, ό
93. διχονίον -ου, τό
94. δορατοδόκη -ης, ή
95. δορκάζω
96. δουρατοδόχος -ον
97. δυναμωνυμία -ας, ή
98. δυναστρία -ας, ή
99. δυσείκτως
100. δύσθρησκος -ον
101. δυσπαράκλητος -ον
102. δυσωδῶς
103. ἐγγίσωμα -ματος, τό
104. ἐγκαρδία -ας, ή
105. ἐγκαταγέλαστος, -ον
106. ἐγκυανίζω
107. εἶελος -ου, ό
108. εἰκοστόμονος -ον
109. εἰλίων -ονος βλ. ἰλίων, -ονος
110. ἐκδικαστής -οῦ, ό
111. ἐκπλεονεξία -ας, ή
112. ἐκσκέλλω
113. ἐκτρίτωσις -εως, ή
114. ἐλαιοποιέω
115. ἐλαιοπράτις
116. ἐλαιοπράτισσα -ας, ή
117. ἐλαιοπωλέω
118. ἐλαιόπωλις -ιδος, ή
119. ἐλαιοπώλισσα -ας, ή
120. ἐλαιούργισσα -ας, ή
121. ἐλαιουργικός -ή -όν
122. ἐλαιοφοικῶν -ῶνος, ό
123. ἐλευθερωτικός -ον
124. Ἐλευσις -εως, ό
125. ἐμμυστήριος -ον
126. ἐμψίω
127. ἐνδιατρέχω
128. ἐνθασμός -οῦ, ό
129. ἐξακισχιλιοστός -όν
130. ἐξαναπηδάω
131. ἐξομοίωμα -ατος, τό
132. ἐξοχέτευμα -ατος, τό
133. ἐόρτημα -ατος, τό
134. ἐπακολουθήτρια -ας, ή
135. ἐπανασύρομαι
136. ἐπεγκοτέω
137. ἐπισκεπάω
138. ἐπισκηνῶμα -ματος, τό
139. ἐπισκωμματικῶς
140. ἐπιστέφιος -ον
141. ἐπιστολαφορία -ας, ή
142. ἐπιστόμιον -ίου, τό
143. ἐποικιοφύλαξ -ακος, ό
144. ἔπορον
145. ἐπτακελλάριον -ου
146. ἐπτάπολος -ον
147. ἐπτάχρωμος -ον
148. ἐριόξυλον -ου, τό
149. ἐριόξυλος -ον
150. ἐρπέτιον -ου, τό
151. ἐσοβημένως
152. ἐσταθμισμένως
153. ἔτεροκρανικῶς
154. εὐαγγελής -ές
155. εὐάκουστος -ον
156. εὐβαδής -ές
157. Εὐδήμειος -ον, ό
158. εὐδόξημα -ματος, τό
159. εὐζωμος -ου, ή
160. εὐόδωμα -ατος, τό
161. εὐπαρέδρως
162. ἐφθιοπώλης -ου, ό
163. ἥλιοφανής -ές
164. ἡμικότυλον -ου, τό
165. ἦνοψ -οπος, ό, ή
166. θαλασσόμικτος -ον
167. θᾶνᾶτήσιος -ον
168. θεαγεία -ας, ή
169. θερμαγωγός -όν
170. θεσπῶδός -όν
171. θεωνυμία -ας, ή
172. θεωνυμικός -ή -όν
173. θηραγρεσίη -ης, ή
174. θηριώεις -εσσα -εν
175. θοιναρμόστρια -ας, ή
176. θυσσάς -άδος, ή
177. ἱεροεθνής -οῦς, ό
178. Ἱεροκαισάρεια -ας, ή
179. ἱερομνημοσύνη -ης, ή

180. ἱερομύστις -ιδος
181. ἱεροσαγενίτης -ου, ό
182. ἱεροτελέω
183. ἱεροτελής -ές
184. ἰουδικιᾶλιος
185. ἰσικιοπώλης -ου, ό
186. Ἰσιοι -ων, οἱ
187. ἰσοδουλικός -ή -όν
188. ἰσοκάρδιος -ον
189. ἰσομερινός -όν
190. Ἰστρος -ου, ό
191. ἴσωρος -ον
192. ἰχθυοπράτης -ου, ό
193. Ἰχμαῖος -α -ον βλ. Ἰχναῖος.
194. καθίππαξις -εως, ή
195. καιμιοπώλης -ου, ό
196. κᾶκόχρηστος -ον
197. καλουμνία -ας, ή
198. κᾶλυβᾶς, ό
199. κάπρα, ή
200. καπρίφικος -ου, ό
201. κάρμινα, τά
202. καστελλίτης -ου, ό
203. κατάζωσις -εως, ή
204. κατακρυβῆ
205. κατανυμφεύω
206. καταχρεμετίζω
207. κατενστάζομαι
208. κατηχήεις -ήεσσα -ῆεν
209. κερνοφορέω
210. κέχεδρον -ου, τό
211. κισσόφυτον -ου, τό
212. κληδουργός -οῦ, ό
213. κλίενς -εντος, ό
214. κογνιτίων -ονος, ή
215. κοιμητικός -όν
216. κολλεκτᾶριος -ου, ό
217. κομιτατήσιος -ον
218. κονδόρις -ινος
219. κοντόρινος -ον
220. κορρήκτωρ και κονρήκτωρ -ορος, ό
221. κουβίκλον -ου, τό
222. κούμουλον -ου, τό
223. Κρεῖιον -ου, τό
224. κρησφύγιον -ου, τό
225. κροκοδιλία -ας, ή
226. κρομμυοπώλης -ου, ό
227. κυᾶμωπώλης -ου, ό
228. κυᾶμωπώλισσα -ης, ή
229. κύρις -εως, ή
230. κυσθοκορώνη -ης, ή
231. κυσοβάκκαρις -ιδος
232. κυσονίπτης -ου, ό
233. κῶδυξ -κος, τό
234. κωλοστόμαχος -ου, ό
235. λαζούριν -ίου,
236. λαθροπόνηρος -ον
237. Λαιμοκύκλωψ -ωπος, ό
238. λαμπαδώδης -ῶδες
239. λαμπάνω
240. λαμπρόφλογεος -ον
241. λαμπρόχρους -ουν
242. λαμπροψυχία -ας, ή
243. λαξολατόμος -ου, ό
244. λαπιδόρχας [ῥορχις]
245. λάρυξ -υκος, ό βλ. λάρυγξ.
246. λαχανικός -ή -όν
247. λέντιος -ον
248. λευκασία -ας, ή
249. λευκίζω
250. λευκοειδής -ές
251. λευκόκροκος -ον
252. λευκόσωμος -ον
253. λευκωμάτιον -ου, τό
254. ληθοποιός -ον
255. λιβανοπώλης -ου, ό
256. λιγύτης -ητος
257. λιθοβάλλω
258. λιθοβολικός -ή -όν
259. λιθογλυφικός -ή -όν
260. λιθογραφημένη -ης
261. λιθοκτονέω
262. λιθολαμπής -ές
263. λιθολεύστησις -εως, ή
264. λιθοποιέω
265. λιθοπυρίτης -ου, ό
266. λιθόσπορον -ου, τό
267. λιθοσύνθετος -ον
268. λιθοτέκτων -ονος, ό
269. λιθότμητος -ον
270. λιθόψυχος -ον
271. λινόμιτος -ον
272. λινόπώλης -ου, ό
273. λογαδικός -όν

274. λογχοβολέω
275. λούπα, ή
276. λωπάς -άδος, ή
277. μαγκιπευτική (δηλ. τέχνη) -ής, ή
278. μαγκιπεύω [μάγκιψ]
279. μακροζωΐα -ας, ή
280. μακρόζωος -ον
281. μάλαθρον -ου, τό βλ. μάραθρον.
282. μανδρεΐον -ου, τό
283. μανδροτραφής -ές
284. μανίπλα -ων, τά
285. μανιπλάριος -ου, ό
286. μανίπλοι -ων, οί
287. μάσσινος -ου, ό
288. ματρικάριος -ου, ό
289. ματρωνίκιον -ου, τό
290. μεγαλόπορος -ον
291. μελάνθραξ -ακος, ό
292. μελίβιον -ου, ή
293. μελιδάριον -ου, τό
294. μελικηρίδιον -ου, τό
295. μελίκταινον -ου, τό
296. μελίξανθος -ον
297. μελίοσμον -ου, τό
298. μελιτήριον -ου, τό
299. μελιχροειδής -ές
300. μελιχροποιέω
301. μεσηλικιότης -ητος, ή
302. Μεσημβριανός -όν
303. μεσημερινός -όν
304. Μεσοποταμινός -ον
305. μεταξίον -ου, τό
306. μεταξυλαβέομαι
307. μεταξυλογέω
308. μεταξυμβαίνω
309. μεταξωτός -όν
310. μεταπεριάγω
311. μηνίσκια -ας, ή
312. μήνσωρ -ορος, ό
313. μητάτωρ -ορος, ό
314. μηχάνευσις -εως, ή
315. μηχανία -ας, ή
316. μιτρανάδεσμος -ου, ό
317. μιτράριος -ου, ό
318. μικρολυπία -ας, ή
319. μοδεράτωρ -τωρος
320. μονότευχος -ον
321. μονοφθέγγομαι
322. μονόχλαινος -ον
323. μοσχοπώλης -ου, ό
324. μουκίζω
325. μουλικός -ή -όν
326. μουνικίπιον -ου, τό
327. μουστάρια -ας, ή
328. μουστάριον -ου, τό
329. μουσωτής -ου, ό
330. μύζουρις -ιδος, ή
331. μυλωνίον -ου, τό
332. μυροπράτης -ου, ό
333. μυστάρχης -ου, ό
334. μυσταρχία -ας, ή
335. μυσταρχικός -ή -όν
336. μυστηλασία -ας, ή
337. νεκροφανῶς
338. νήδυιος -ον
339. νομογράφειον -ου, τό
340. νόσφισμα -ατος, τό
341. νυκτερικῶς
342. νωθραίνω
343. ξενοπαγής -ές
344. ξοανογλύφος -ου, οί
345. ξυλάλοχον -ου, τό
346. ξυλοβάτης -ου, ό
347. ξυλόθεος -ου, ό
348. ξυλοκαρπία -ας, ή
349. ξυλοκατάσκευος -ον
350. ξυολάτρης -ου, ό
351. ξυλομαστίχη -ης, ή
352. ξυλοτομέω
353. όδοιποριστικός -όν
354. όδοντοδείκτης -ου, ό
355. όδοντόπονος -ου, ό
356. όδοστρωτέω
357. όθονιάπολις
358. οϊηματικῶς
359. οϊκοκράτωρ -ορος, ό
360. οϊκοκυρεύω
361. οϊκοκύρης -ου, ό
362. οϊκοκυρία -ας, ή
363. οϊκονομητικός -ή -όν
364. οϊκονομήτρια -ας
365. οϊκοτρύβλιον -ου, τό
366. οϊκουροκαθέδριος -ον
367. οϊνοβίκη -ης, ή

368. οἰνοπορέω
369. οἰνοπόσις -εως, ή
370. οἰνότης -ητος, ή
371. οἰνοχεῖος -ου, ό
372. ὀλαίγειος -ον
373. ὀλιγοάρρωστος -ον
374. ὀλιγόδακρυς -υ
375. ὀλιγοεύφραντος -ον
376. ὀλιγοζώητος -ον
377. ὀλιγοζωία -ας, ή
378. ὀλιγόθρεπτος -ον
379. ὀλιγοθυμία -ας, ή
380. ὀλιγοκάματος -ον
381. ὀλιγοκίνδυνος -ον
382. ὀλιγοκρατεία -ας, ή
383. ὀλιγόλογος -ον
384. ὀλιγομβρία -ας, ή
385. ὀλιγόμενης -ες
386. ὀλιγόπους -ουν,
387. ὀλιγόστευσις -εως, ή
388. ὀλιγοστεύω
389. ὀλιγοσύντυχος -ον
390. ὀλιγοσχιδής -ές
391. ὀλιγοτρεφής -ές
392. ὀλιγούλος -ον
393. ὀλιγοφρενίη -ης, ή
394. ὀλιγοχειρία -ας, ή
395. ὀλιγοχρηστία -ας, ή
396. ὀλιγοχώρητος -όν
397. ὀλοκότ(τ)ινος -ου,
398. ὀλυροκοπία -ας, ή
399. ὄμβρυσις -εως, ή
400. ὀμοβίαιος -ον
401. ὀμογέρων -οντος, ό
402. ὀμοεγκλίτως
403. ὀμοθέωρος -ον
404. ὀμόθρηνος -ον
405. ὀμοιόδοξος -ον
406. ὀμοιодύναμος -ον
407. ὀμοιοθέος -ον
408. ὀμοιοκαταλήπτως
409. ὀμοιόκεντρος -ον
410. ὀμοιοκλινής -ές
411. ὀμοιόλεκτος -ον
412. ὀμοιομελής -ές
413. ὀμοιοπληθής -ές
414. ὀμοιόστροφος -ον

415. ὀμοιοσύνθετος -ον
416. ὀμοιοταγής -ές
417. ὀμοιοτελής -ές
418. ὀμοιοτεχνής -ές
419. ὀμοιοφωνία -ας, ή
420. ὀμοκάρδιος -ον
421. ὀμοκοιλίος -ον
422. ὀμολάτρης -ου, ό
423. ὀμολειόω
424. ὀμολογίζω
425. ὀμομαχία -ας, ή
426. ὀμομοίρως
427. ὀμονήδυνος -ου, ό
428. ὀμοπάτρις -ιδος
429. ὀμόπατρος -ον
430. ὀμόπεδος -ον
431. ὀμοπλανής -ές
432. ὀμοπόρευτος -ον
433. ὀμοπροσκύνητος -ον
434. ὀμοπρόσωπος -ον
435. ὀμόπτωτος -ον
436. ὀμοτρεκής -ές
437. ὀμοτροπέω
438. ὀμοφρόντιστος -η -ον
439. ὀμοφυής -ές
440. ὀμοχώριος -ον
441. ὀνίλαμον -ου, τό
442. ὀνοθήλεια -ας, ή
443. ὀνομάγγων -ωνος, ό
444. ὀξυακάνθινος -ον
445. ὀξυαλῖς -ίδος, ή
446. ὀξύγαρι -ιτος, τό
447. ὀξυγαρίζω
448. ὀξυκέντρος -ον
449. ὀξυμύρσινος -ον
450. ὀξυπαθῖος -α -ον
451. ὀξυπαθῶς
452. ὀξυπόρφυρος -ον
453. ὀξυπραγία -ας, ή
454. ὀξυσθενής -ές
455. ὀξυσμός -ου, ό
456. ὀξυστομία -ας, ή
457. ὀξύτριχος -ον
458. ὀξυφαγία -ας, ή
459. ὀξυχολέω
460. ὀπινιάτωρ -ορος, ό
461. ὀππατα αιολ. πληθ., βλ. ὄμμα

462. ὀρδινατίων -όνος, ή
463. ὀρθοπηγιάω
464. ὀρθόσφυρος -ον
465. ὀρνιθόμορφος -ον
466. ὀρνιθόπουλον -ου, τό
467. ὀρνιθοπώλης -ου, ό
468. ὀρνιθοσκοπική -ής (τέχνη), ή
469. ὀρνιθοτυφλία -ας, ή
470. ὀρνιθοτυφλότης -ητος, ή
471. ὀροβοάλευρον -ου, τό
472. ὀροβοπώλης
473. ὀρογραφία -ας, ή
474. ὀροδέω
475. ὀροθέτις -ιδος, ή
476. ὀροκωνίτις -ιδος, ή
477. ὄρομα -ατος, τό
478. ὀρόπεζα -ης, ή
479. ὄτω δοτ. εν. αττ. αντί ὥτινι, βλ. ὅστις
480. οὐηξιλλατίων -ωνος, ή
481. οὐσουκαπτίων -ωνος, ή
482. ὀφθαλμοπονέω [ὀφθαλμός, πόνος]
483. ὀφθαλμοπονία -ας, ή [ὀφθαλμός, πόνος]
484. ὀφιοτρόφος -ον [ὄφις, τρέφω]
485. ὀφιοφώνος -ον
486. παρυφή -ής, ή
487. περιπολάς, άδος
488. ποπούλους
489. πωμήριον -ου, τό
490. ράγμα -ατος, τό
491. ρεπαρατίων -ωνος, ή
492. ῥοδοφορία -ας, ή
493. ῥυπαρώδης -ες
494. σαθαρυγά αμφίβ. βλ. σα(ι)θάρυγξ.
495. σα(ι)θάρυγξ -γγος, ή
496. σακκοπάθνιον -ου, τό
497. σαλγαμάριος -ου, ό
498. σάμβαθον -ου, τό
499. Σαρδιακός -ή -όν
500. σᾶτρον -ου, τό
501. σειναρμόστρια -ας, ή βλ. θοιναρμόστρια.
502. σεληνοδρόμιον -ου, τό
503. σελλοποιός -οῦ, ό
504. σενᾶτος -ου, ό
505. σηρικοφόρος -ον
506. σιδηροφορία -ας, ή
507. σιτόφακον -ου, τό
508. σκαμβάλυξ -υκος
509. σκαμβευτής -οῦ, ό
510. σκαμβεύω
511. σκάμβωσις -εως, ή
512. σκανθαρίζω
513. σκελετοποιέω
514. σκίμαλλος -ου, ό
515. σκνιπή -ής, ή
516. σκομβρίζω
517. σπαθαρικός -ή -όν
518. σπεκλάριον -ου, τό
519. σπληνίας -ου, ό
520. σταδόν
521. στασιάρης -ιδος
522. στηλάριον -ου, τό
523. στηλογράφησης -εως, ή
524. στιπένδιον -ου, τό
525. στράτα και στρᾶτα -ης, ή
526. στρατηλατιανός -οῦ, ό
527. στρεβλωτικός -όν
528. στυπάζω
529. συγκεραστικός -όν
530. συγκληρικός -οῦ, ό
531. συλλαυρίτης -ου, ό
532. συμμερισμός -οῦ, ό
533. συμπαρθενεύω
534. συμποσιαστικός -όν
535. συμφορητικός -όν
536. συναθλητής -οῦ, ό
537. συναφιερώω
538. συνδιεξάγω
539. συνέγδαμος -ον
540. συνηγεμονικός -όν
541. συνομόφυλος -ον
542. συνταριχεύω
543. συοπώλης -ου, ό
544. σφάλαξ
545. σφενδονικός -όν
546. σχετλιάσις -εως, ή
547. ταβερναρία -ας, ή
548. ταραχίζομαι
549. τάρχεα -ων, τά
550. ταυροκέφαλος -ον
551. ταῦτωνυμία -ας, ή
552. ταχυπνοέω συνηρ.

553. ταχύχειρ -ρος
554. τειρωνολογέω
555. τεκνοδότης -ου
556. τεκνοσπορέω
557. τεκνοσπορικός -όν
558. τερψίθυμος -ον
559. τεταρτωπόλης -ου, ό
560. τετελειωμένως
561. τετεχνασμένως
562. τετραῦκύν -κυνός
563. τετραῦφύλακος -ον
564. τετραῦφυλλος -ον
565. τετραῦχρόος -οον
566. τετραῦχρως -ον
567. τζίμουριον -ου, τό
568. τμητήριον -ου, τό
569. τριῦβάκομαι
570. τριῦκάμαρος -ον
571. τρυγώνίζω
572. τυμβωρῦχική -ῆς, ή
573. τυροπρατέω
574. τυρόπωλις -ιδος, ή
575. τυφομανής -ές
576. ύαλοπώλης -ου, ό
577. ύβριστήριος -ον
578. ύπερκαταβαπτύω
579. ύπέρπαχης -ητος
580. ύπερπολεμέω
581. ύποβλεμματικῶς
582. ύπογαργαλίζω
583. ύποδιαρρέω
584. ύπολαζούριος -ον
585. ύποπικρίζω
586. Φαναγορείτης -ου, ό
587. Φαναγορεύς -έως, ό
588. φαυλοδιδάσκαλος -ον
589. φαυλόδοξος -ον
590. φαυλοποιός -όν
591. Φιδηναῖος -ου, ό
592. Φιδηνάτης -ου, ό
593. φίκις -ιδος
594. φιλάγγελος -ον
595. φολίδωμα -ατος, τό
596. φρύνινον -ου, τό
597. Φωλευτήριος
598. φωνάζω
599. φωτοβολία -ας, ή
600. χαλκοπράτης -ου, ό
601. χαρμολύπως
602. χειροψέλ(λ)ιον -ου, τό
603. χερσοπαράδεισος -ου, ό
604. χιονοφεγγής -ές
605. χιονόφεγγος -ον
606. χλέμα -τος, τό
607. χλῖος (-η) -ον
608. χοιροθυσία -ας, ή
609. χοιρότριψ -ιβος
610. χριστύβρις -εως, ή
611. χυμευτής -οῦ, ό
612. χωματεπιμελητεία -ας, ή
613. ψαλμώδης -ους, ό
614. ψαχνός (-ή) -όν
615. ψευδοδιδασκαλέω
616. ψευδοδίκητειον -ου, τό
617. ψευδοπρεσβύτερος -ου, ό
618. ψιδράκια -ων, τά
619. ψυαλγία -ας, ή
620. ψυχρίς -ίδος, ή
621. ψευδερημίτης -ου, ό
622. ώκῦποδέω
623. ώκῦποδία -ας, ή

A

ἄβυρσος -ον [βύρσα] **χωρίς δέρμα** ΕΥΣΤΘΕΣ. 911.62 (ασπίδα).

ἀγαθοδότις -ιδος [ἀγαθός δίδωμι] *επίθ.* θηλ. χριστ. **αυτή που δίνει το καλό** ΔΙΟΝ²¹. Όνομ. 1.3 (589B), κ.α., κτλ.

ἀγαθοδότως [ἀγαθοδοτίς] *επίρρ.* **γενναιόδωρα, με απλοχεριά** ΔΙΟΝ²¹. Οὐρ. *ίερ.* 1.1 (120B) κτλ.

ἀγαθόδωρος -ον [ἀγαθός, δῶρον] *επίθ.* **απλόχερος, γενναιόδωρος** ΜΑΞ². Άπορ. (PG91.1289A) | *επίσης ως κύριο όνομα* **Αγαθόδωρος** ΕΠΙΓΡ. 1.128.6.

ἀγαθοεργέτις -ιδος [ἀγαθοεργέω] *επίθ.* θηλ. **αγαθοεργός** ΔΙΟΝ²¹. Έκκλ. *ίερ.* 2.2.3 (393C), 2.3.3 (397D).

ἀγαθοέργημα -τος και **ἀγαθούργημα** -τος, τό [ἀγαθός, ἐργάζομαι] **καλή πράξη, αγαθοεργία** ΜΕΘ. Άναστ. 2.15 (σ. 363.8· PG 18.312A) ΦΩΤ. Βιβλ. χφ 234 (σ. 297b 33) κτλ.

ἀγαθοεργικός -ή -όν και **ἀγαθουργικός** -ή -όν [ἀγαθός, ἐργάζομαι] *επίθ.* **αγαθοεργός** ΔΙΟΝ²¹. Όνομ. 1.8 (597C), 2.11 (652A) κτλ.

ἀγαθοσύνη -ης, ή βλ. ἀγαθωσύνη.

ἀγαθουργικῶς [ἀγαθουργικός] *επίρρ.* **ευεργετικά** ΔΙΟΝ²¹. Έκκλ. *ίερ.* 2.3.3 (400A), κ.α.

ἀγαθουργῶς [ἀγαθός ἐργάζομαι] *επίρρ.* **με ευεργετικό τρόπο** ΔΙΟΝ²¹. Έκκλ. *ίερ.* 3.11 (441B), 3.12 (444A) • *επίσης ἀγαθοεργῶς* ΘΕΟΔ⁸. Λόγ. κατηχ. 17 σ. 48.16.

ἀγαλλίασμα -ατος, τό βλ. ἀγαλλίαμα.

ἀγαλλιασμός -οῦ, ό [ἀγαλλιάω] **πανηγυρισμός** ΜΑΚ. Όμ. 17.12 (PG 34.632B).

ἀγαπήτρια -ας, ή [ἀγαπάω] **αυτή που αγαπάει, που δείχνει συμπάθεια ή προτίμηση σε κάτι**: Εὐα ... ἀγαπήτρια δρακοντιαίων συρισμάτων η Εὐα, που αγαπάει τον συριγμό των φιδιών [ΙΩΑΝ.] Όμ. (PG 55.614.71).

ἀγαπητρίς -ίδος, ή [ἀγαπάω] **αγαπημένη, ερωμένη**: ή τῶν ἀγαπητρίδων ... **μανία** ΒΑΣ. Συνεισ.2 (PG 30.813C).

ἀγιοπαράδοτος -ον [ἅγιος παραδίδωμι] *επίθ.* **αυτός που παραδίδεται από τους αγίους**: πᾶσαν δέλτον ἀγιοπαράδοτος ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 1.8 (PG 99.937A).

ἀγιοπρακτος -ον [ἅγιος, πράσσω] *επίθ.* **αυτός που προέρχεται από μια ιερή ενέργεια:** ταύτην τὴν οἰκονομίαν ἀγιοπρακτον ΘΕΟΔ⁸. *Ἐπιστ.* 34.60 (PG 99.1024B).

ἀγκαλιδοπώλης -ου, ὁ [ἀγκαλίσ πωλέω] *ουσ.* **αυτός που πουλάει με τη δέσμη ή το δεμάτι** (ξύλα για φωτιά) ΦΩΤ. *Λέξ.* α 179.

ἀγκιστρευτής -οῦ, ὁ [ἀγκιστρεύω] **ψαράς, αυτός που ψαρεύει με αγκίστρι** ΛΕΟΝΤΒ. *Ὅμ.* 11.179.

ἀγκυρογαλάτης -ου, ὁ [Ἀγκυρογαλατία] **σχετικός με την Αγκυρα της Γαλατίας** ΑΘΑΝΑΣ. *Συν.* 26.6 (πρβ. ΣΩΚΡ³. *Ἐκκλ. ἱστ.* 2.19.66).

Ἀγκυρογαλατία -ας, ή [Ἀγκυρα, Γαλατία] *γεωγρ.* **Αγκυρα της Γαλατίας (πόλη)** ΑΘΑΝΑΣ. *Ἀπολ. δευτ.* (PG 25.325A) ΘΕΟΔΩΡΗΤ¹. *Ἐκκλ. ἱστ.* (PG 82.1000D), *κ.α.*

ἀγνικῶς [ἀγνός] *επίρρ.* **με σεβασμό:** τοὺς λόγους τῶν κτισμάτων ἀγνικῶς θεωρεῖ ΙΩΔΑΜ. (PG 95.96A).

ἀγριοφθαλμος -ον [ἄγριος, ὀφθαλμός] *επίθ.* **αυτός που έχει άγριο βλέμμα** ΛΕΞ. *EGud.* α 17 κτλ. | *ουσ.* τὸ ἀγριοφθαλμον **σκληρότητα του προσώπου** ΛΕΞ. *Ζων.* α 31.16.

ἀδιάπτυκτος -ον [διαπτύσσω] *επίθ.* **αυτό που δεν μπορεί να φανερωθεί** ΙΑΜΒΛ¹. *Πυθ.* 35.252.11.

ἀδιασκέδαστος -ον [διασκεδάννυμι και διασκεδάζω] *επίθ.* **ο μη διασκορπισμένος, συμπαγής** ΙΩΑΝ¹. *Ψυχ.* 15.360.26 | **ο μη αποσπασματικός** ΦΩΤ. *Βιβλ.* 203. 164a. 30 (μάθησις) | **ακατάλυτος, άφθαρτος** βυζ.

ἀδιευκρινήτως [διευκρινέω] *επίρρ.* **συγκεχυμένα, ασαφώς** ΣΧ. ΕΡΜΟΓ. *Εύρ.* 7.56.27.

ἀειαμετάβλητος -ον [ἀεί, μεταβάλλω] *στο ουδ. ουσ.* **αυτό που είναι αιώνια αμετάβλητο** ΔΑΜΑΣΚ. *Παρμ.* 267.18.

ἀθαμαντικός -ή -όν [Ἀθάμας] **αθαμαντικός, σχετικός με τον Αθάμαντα** || *βοτ. μῆον ἀθαμαντικόν εἶδος μῆου (Meum athamanticum, φυτό της οικογένειας των σκιαδανθών)* ΓΑΛ. 14.43, *κ.α.* ΠΑΥΛΑΙΓ. 7.11.7-8 ΑΕΤ¹. 11.5.38, *κ.α.*· *διαδεδομένο παντού στη Μακεδονία* (πρβ. ΔΙΟΣΚ². 1.3.1 ΟΡΕΙΒ. 11 μ 15) *και την Ισπανία* (πρβ. ΔΙΟΣΚ². 1.3.1)· *πρβ. επίσης ΠΛΙΝ. ΝΗ. 20.253* || *εἶδος θαψίας (Thapsia maxima) θαψία μεγάλη ἦτοι ἀθαμαντική [ΓΑΛ.] Λέξ. σ. 389.11* || *εἶδος κρασιού* ΓΑΛ. 14.111.

ἄζυγοστάτητος -ον [ζυγοστατέω] **αὐτός που δεν μπορεί να ζυγιστεί** ΛΕΟΝΤΒ. Όμ. 14.262 (διαφ. γρ. -στάτιστος).

Αἰγεάτης -ου **αὐτός που κατάγεται από τις Αἰγές** ΣΤΕΦ¹. στο λ. Αἰγαί κτλ.

αἵμοποτέω [αἵμοπότης] **συνηρ. πίνω αίμα** ΑΡΙΣΤΟΦ². Ζώων ίστ. 2.213, 297, 377 Σχ. Ιλ. 21.394c ΘΕΟΔΟΣ⁸. Έπιστ. 406.20· αἵμοποτεῖς οὐκ οἶνοποτεῖς εἶναι αίμα αὐτό που πίνεις, όχι κρασί ΛΕΟΝΤΒ. Όμ. 6.49 (για τη Θεία Ευχαριστία).

Αἵπιον -ου, τό **Αἶπιο** ΠΟΛ. 4.77.9, 80.13 ΗΣΥΧ., βλ. Ἔπιον.

αἰπυβόης -ου, ὁ [αἰπύς, βοάω] **εκλαϊκευτής, αναγνώστης** (δηλ. ἀναγνώστης) ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1.296.

αἰσυλόθρησκος -ον [αἷσυλος, θρησκος] **αὐτός που λατρεύει το κακό** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1. 322 (διόρθ., αἰνοσίθρησκος χφφ).

αἰσυλόμητις -ιος [αἷσυλος, μῆτις] **επίθ. αὐτός που έχει κακούς σκοπούς** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1.161.

αἰσχροπραγμοσύνη -ης, ἡ [αἰσχρός, πράγμα] **πράξη ή στάση που προκαλεί ντροπή** ΦΩΤ. Βιβλ. 22a.36 (για πόρνες).

αἰωνογόνος -ον [αἰών, γίγνομαι] **γεννήτορας της αιωνιότητας** ΣΥΝ. Ὑμν. 1.252 (εικασ.).

ἀκατακαλύπτως [κατακαλύπτω] **επίρρ. με ἀκάλυπτο κεφάλι** [Διδ¹.] Μοντ. σ. 457.4 ΙΩΔΑΜ. (PG 95.653.47) κτλ. || **ἀκάλυπτα, ανοιχτά** ΚΥΡ¹. Ιωάν. 2.225.28 Pusey, κ.α. ΗΣΥΧ. στο λ. ἀνακεκαλυμμένως κτλ.

ἀμφοτερισμός -οῦ, ὁ [ἀμφοτερίζω] **επαμφοτερίζουσα στάση** (χάριν καιροσκοπισμοῦ) ΠΟΛΥΔ. 7.91, για την πολιτική πράξη του Θηραμένη (βλ. ΠΛΟΥΤ. Νικ. 2: τὸ ... ἐπαμφοτερίζον ἀεὶ τῇ προαιρέσει).

ἀμφυλάω [ἀμφί, ὑλάω] **γαβγίζω, αλυχτάω (από μέσα μου)** ΓΡΗΓ. Ἐπ. (PG 37.1272.9: γ' πληθ. ἀμφυλάουσι) κτλ.

ἀνακομιστικός -ή -όν [ἀνακομίζω] **αὐτός που σχετίζεται με την επιστροφή, αὐτός που οδηγεί προς τα πίσω (ημέρα)** ΗΣΥΧ. ν 666.

ἀνδρογύνως [ἀνήρ, γυνή] **επίρρ. ἄνδρες και γυναίκες μαζί: λούεσθαι κάνω μπάνιο, λούζομαι** ΕΠΦ. Αίρ. 30.7.

ἀνεπικαλύπτως [ἐπικαλύπτω] *επίρρ. ανοιχτά* ΔΙΟΔ. 2.21.2 (διαφ. γρ.) ΔΙΔ¹. απ. Ψαλμ. (PsK 1229.25) ΕΥΣ¹. Εὐαγγ. ἀπόδ. 5.8.2, 5.8.11, Εὐαγγ. προπ. 3.9.10 ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Νεφ. 31a 6 κτλ. (βυζ.).

ἀνεπικρύπτως [ἐπικρύπτω] *επίρρ. με μη κρυφό τρόπο* ΣΧ. ΛΟΥΚ. 21.19.

ἀποτρίτεύω [ἀπό, τριτεύω] **μοιράζω το ένα τρίτο** ΙΠΠΙΑΤΡ. *Lugd.* 42.3.

ἀποφθεγματικῶς [ἀπόφθεγμα] *επίρρ. αποφθεγματικά, το να εκφράζεται κανείς με γνωμικά* ΠΡΟΚΛ. *Τίμ.* 1.370.17 ΕΥΣΤΘΕΣ. 1870.45.

ἀπομύζουρις -ιδος, ή [ἀπομυζάω, οὐρά] *ἀσεμν. «ρουφήχτρα»* ΚΩΜ. *PCG* 192, λέγεται για γυναίκα που κάνει πεολειχία.

ἀρσενοβάτης -ου, ό [ἄρσην, βατέω] **ομοφυλόφιλος, παιδεραστής**: παιδοπίπας· ἀρσενοβάτης, ἀνδροβάτης ΗΣΥΧ.

ἀσκορδίνωτος [σκορδινάομαι] **αυτός που δεν τεντώνει τα μέλη του κατά το ξύπνημα** ΚΩΜ. 286.

αὐστηροπρόσωπος -ον [αὐστηρός, πρόσωπον] **αυτός που έχει αυστηρό πρόσωπο** CCA 4.159.1, 10.181.17

αὐτοβουλήτως [αὐτοβούλητος] *επίρρ. οικειοθελώς αυτοβούλως* ΗΣΥΧ. ε 649.

αὐτοκαύδαλος -ον [αὐτός, (;)] **αυτοσχεδιαστικός, χονδροειδής, χοντροκομμένος** ΑΝ. Ρητ. 236.4 (διαφ. γρ. αντί αὐτοκάβδαλος στο ΑΡΙΣΤΟΤ. Ρητ. 1415b 38) | *ουσ. γελωτοποιοί, κωμικοί που αυτοσχεδιάζουν* ΕΥΣΤΘΕΣ. 884.27.

αὐτοκιβδήλως [αὐτός, κίβδηλος] *επίρρ. με τρόπο απατηλό, αμφιλεγόμενο, ανακριβή* ΑΝ. Ρητ. 185.32, 186.7 (διαφ. γρ. αντί αὐτοκαβδάλως στο ΑΡΙΣΤΟΤ. Ρητ. 1408a 12).

αὐχηματικῶς [αὔχημα] **με δίκαιη ἐπαρση** ΘΕΟΔ⁸. Μαρ. (PG 96.696.2)

ἀφλέγμων -ον [φλέγω] **χωρίς ανάφλεξη, αυτός που δεν μπορεί να αναφλεγεί** ΚΥΡΑΝ. 2.16.11.

Ἄφροδισιεύς -έως **αυτός που κατάγεται από την Αφροδισία** ΓΑΛ. 11.793.13, κ.α. κτλ.

ἀχειμάστως [ἀχείμαστος] *επίρρ. χωρίς τρικυμία* ΚΥΡΑΝ. 3.2.13 ΩΡΙΩΝ στο λ. λιμήν κτλ.

ἄωπος -ον [ᾠψ] **εκθαμβωτικός, εκτυφλωτικός** ΑΠ⁹. 117.21.

B

βαμβακερός -όν [βαμβάκιον] **βαμβακερός** ΚΩΝΣΤ. Έθιμοτ. 473.11, κ.α.

βαμβάκινος -ον [βαμβάκιον] **βαμβακερός** ΚΥΡΑΝ. 1.19.16-17 κτλ.

βαρδόσημος -ον [πάρδαλις (;), σῆμα] **πιθ. πιτσιλωτός σαν λεοπάρδαλη** ΡΟΧΥ.3860.20.

βηξιλλατίων -ωνος, ή [λατ. *vexillatio*] **απόσπασμα στρατιωτών** ΛΥΔ. Αρχ. 70.1 Μην.1.41.1 κτλ.

βηχικός -οῦ, ό [βήξ] **αυτός που υποφέρει από βήχα** ΚΥΡΑΝ. 3.1.52-53.

βλαταγίζω [πρβ. λατ. *blatio, blatero*] **κάνω θόρυβο, αντηχώ** ΗΣΥΧ. β 678.

βλαττώω [πρβ. λατ. *blatio, blatero*] **συννηρ. συμπεριφέρομαι σαν παιδί** ΗΣΥΧ. β 682.

βλέτυς -υος **βδέλλα** ΗΣΥΧ. β 704 ΗΡΩΔ. 3.2, σ. 482.26.

βλίτυξ -υγος, ή **βδέλλα** ΗΡΩΔ. 3.2, σ. 482.26, 742.7 ΗΣΥΧ. β 100.

βολουντάριος -ον [λατ. *voluntarios*] **εθελοντικός, αυθόρμητος (όρκος)** ΣΤΕΦ³. Ρήτ. 296.33.

βουθύω [βοῦς, θύω] **θυσιάζω βόδια** ISEG. 50.1100.19 (εικασ.).

βουτροφέω [βοῦς, τρέφω] **τρέφω βόδια** ISEG. 1100 (B).6, 1101.19, κ.α. ΤΖ. Ιστ. 4.136.365.

βυσμός -οῦ, ό [βύω] **ασθένεια των ματιών, ειδικά του οφθαλμικού βολβού** ΚΥΡΑΝ.1.16.17.

βωλοστροφικός -οῦ, ό [βωλοστροφέω] **βωλοκόπος, σβάρνα** ΡΟΧΥ. 3805.11 (60ς^{μ.χ.}).

Γ

γάλακτότης -ητος, ή [γάλα] **θηλασμός** ΠΡΟΚ. Άισμ. (PG 87. 1736.52).

γεροντόδερμος -ον [γέρων, δέρμα] **αυτός που έχει γεροντικό δέρμα, ρυτιδιασμένος** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. ΠΛ. 266.

γεροντόπαις -ίδος, ό [γέρων, παῖς] **ηλικιωμένος γιος** Σχ. ΚΛΗΜ. 324.1 ΕΥΣΤΘΕΣ. Ορυσκ. 49.45.

γεφυρίς -ίδος, ή [γέφυρα] **πόρνη** ΗΣΥΧ. || **άνδρας που λέει σκώμματα** (κατά τη διάρκεια πομπής από την Αθήνα προς την Ελευσίνα) ΗΣΥΧ. || **ξένη, επείσακτη** ΛΕΞ. *Sud.*

γνάψιμος -ον [γνάπτω] **αυτός που καθαρίζεται από γναφέα** ΡΟΧΥ. 4004.13 (5ος^{μ.Χ.}).

γοναγρός -όν [γονάγρα] **ιατρ. αυτός που πάσχει από αρθρίτιδα στο γόνατο** ΚΥΡΑΝ. 2.40.54.

Γορδιοτειχίτης -ου, ό [Γορδίου τείχος] **κάτοικος του Γόρδιου Τείχους** ΙΒСН 96.13, 18 (2ος-1ος^{π.Χ.}) ΗΡΩΔ. 3.277.21 ΣΤΕΦ¹. (στο λ. Αβώνου τείχος, κ.α.).

Γορδίου τείχος -ους, τό [Γόρδιος, τείχος] **γεωγρ. Γορδίου Τείχος, πόλη που ιδρύθηκε από τον Μίδα** ΙΒСН 96.13, 17 (2ος-1ος^{π.Χ.}) ΣΤΕΦ¹. (στο λ. Αβώνου τείχος, κ.α.).

Δ

δακνίζω [δάκνω] **καίω, ερεθίζω τη γλώσσα** (λέγεται για τον ελλέβορο) ΟΡΕΙΒ. 8.2.4.

δαφνοστεφής -ές [δάφνη, στέφω] **επίθ. δαφνοστεφανωμένος** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. Β 12.

δεδώνη -ης, ή **κοράκι** ΚΥΡΑΝ. 3.22.2.

δεκάργυρος -ου, ό **επίσης δεκάργυρον** -ου, τό [δέκα, ἄργυρος] **ονομασία νομίσματος** ΡΟΧΥ. 3874.46 (4ος^{μ.Χ.}).

δεκαχρονίζω [δέκα, χρονίζω] **γίνομαι δέκα χρονών, είμαι δέκα χρονών** ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 8 (σ. 50.19) = Λόγ. κατηχ. 111 (σ. 148.20).

δηγματικῶς [δηγμα] **δαγκώνοντας, με δαγκωματιές** ὁδὰξ ἤτοι δηγματικῶς καὶ τμητικῶς συμπλακεῖσα τῷ ἄρρενι δαγκώνοντας και ξεσκίζοντας αγκαλιάζει το αρσενικό Σχ. ΝΙΚ. Θηρ. 131c.

δημογραμματεύς -έως, ό [δήμος, γραμματεύς] **ονομασία υπαλλήλου της επαρχιακής διοίκησης δ. φυλής** ΡGenova 71.1, 6 (6ος^{μ.Χ.})

δημοκρατορικός -ή -όν [δημοκράτωρ] *επίθ.* = δημοκρατικός ΦΩΤ. Βιβλ. 317b 38.

δημοσάριος -ον [δήμος] *επίθ.* **δημόσιος** (λέγεται για πλοίο) ΡΟΧΥ. 3423.13 (4ος μ.Χ.).

διαδέλλω σκίζω, κομματιάζω ΗΣΥΧ.

διάκλυσις -εως, ή [διακλύζω] **πλύσιμο** ΘΕΟΔ⁸. *Επιστ.* 552.43.

διάκρasis -εως, ή [διά, κράσις] **μίγμα** ΑΝ. *Lond.* 14.23 [ΑΡΧΥΤ.] 43.18 (ΣΤΟΒ. 2.31.120.68).

διαπλευρισμός -οῦ, ό [διά, πλευρισμός] βοηθητικό φράγμα που εγκάρσια ενώνει δύο ταμειντήρες νερού ώστε να είναι δυνατή η τμηματική άρδευση ενός αγρού PLILLE I.i.6, ii.5 (3^{ος} π.Χ.).

διχονίον -ου, τό [δίς, χοῦς] **δοχείο δύο χοών** ΡΟΧΥ. 3942.20, 22, 38 (7ος μ.Χ.).

δορατοδόκη -ης, ή [δόρυ, δέκομαι] **θήκη για δόρατα** ΣΧ. ΙΛ. 10.153b • *πρβ.* δουροδόκη ΟΔ. 1.128.

δορκάζω [δέρκομαι] **κοιτάζω ολόγυρα** ΗΣΥΧ. δ 2216· ό πῶλος ... σκιρτῶν δορκαζέτω ΙΠΠΙΑΤΡ. *Cant.* 93.17.

δουρατοδόχος -ον [δόρυ, δέχομαι] *επίθ.* **αυτός που φυλάγει τα δόρατα** ΕΥΣΤΘΕΣ. 1189.18 (σῦριγξ στο ΙΛ. 19.387).

δυναμωνυμία -ας, ή [δύναμις, ὄνομα] **το όνομα της δύναμης** ΔΙΟΝ²¹. *Όνομ.* 8.1 (PG 3.889C).

δυναστρία -ας, ή [δύναμαι] **κυρία, ηγεμόνισσα, βασίλισσα** ΚΥΡΑΝ. 1.1.130-131.

δυσείκτως [δύσεικτος] *επίρρ.* **επίμονος, ανθεκτικός στη θεραπεία** ΠΑΥΛΑΙΓ. 6.122.3.

δύσθρησκος -ον [δυσ-, θρησκεύω] **άπιστος** ΕΥΔΟΚ. *Κυπρ.* 2.8.

δυσπαράκλητος -ον [δυσ-, παρακαλέω] **αδυσώπητος, αμείλικτος** ΙΩΣ. *Ιουδ.* άρχ. 16.5.4 (151) ΣΧ. ΙΛ. 1.225c κτλ.

δυσωδῶς [δυσώδης] *επίρρ.* **βρωμερά, δυσωδῶς** ΚΥΡΑΝ. 3.42.6.

E

ἐγγίσωμα -ματος, τό [ἐγγίζω] **κάταγμα του κρανίου**, με μετατόπιση του ενός οστού κάτω από το άλλο [ΓΑΛ.] Όρ. 19.431.14 κ.α.

ἐγκαρδία -ας, ή [ἐν, καρδία] **εγκαρδία**, πολύτιμος λίθος με έκτυπο ένα σχήμα σε μορφή καρδιάς ΠΛΙΝ. 37.159.

ἐγκαταγέλαστος, -ον [ἐν, κατά, γέλος] **γελοίος, καταγέλαστος** ΠΡΜΑΡ. Πιον. 18.14.

ἐγκυανίζω [ἐν, κυάνεος] **έχω γαλαζωπό χρώμα** ΚΥΡΑΝ. 6.7.1.

εἶλος -ου, ό [εἰλέω] **ίλιγγος, ζαλάδα, αναγούλα** ΗΣΥΧ. στο λ. ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΆΧ. 581.

εἰκοστόμονος -ον [εἰκοστός, μόνος] **επίθ. ουσ. τὸ εἰκοστόμονον το ένα εικοστό πρώτο** [ΔΙΟΦ.] απ. τόμ. 2.5 [ΗΡΩΝ] Στερ. 1.1.2.

εἰλίων -ονος βλ. **ιλίων**, -ονος.

ἐκδικαστής -οῦ, ό [ἐκδικάζω] **εκδικητής, τιμωρός** τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν ΕΥΡ. Τκέτ. 1151 (λυρ.).

ἐκπλεονεξία -ας, ή [ἐκ, πλεονεκτέω] **αυθάδεια, θράσος, προπέτεια** PLUGD.BAT. 18.7 (4ος^{μ.Χ.}).

ἐκσκέλλω [ἐκ, σκέλλω] **αμετάβ. στεγνώνω** ΕΠΙΧΑΡΜ. 153 (εικασ.) ΗΣΥΧ.

ἐκτρίτωσις -εως, ή [ἐκ, τρίτος] **το να μειώνει κανείς κατά το ένα τρίτο μέσω βρασμού, λέγεται για μαγικά ή θεραπευτικά αφεψήματα** ΚΥΡΑΝ. 2.25.13.

ἐλαιοποιέω [ἔλαιον, ποιέω] **παράγω λάδι** PPSI 1230.12 (2ος^{μ.Χ.}).

ἐλαιοπράτισσα -ας, ή [ἔλαιον, πράτωρ] **πωλήτρια λαδιού** IZPE 10.117 (323-326 μ.Χ.).

ἐλαιοπωλέω [ἔλαιον, πωλέω] **εμπορεύομαι λάδι** PPSI 1239.10 PLAUT. 187.14 (2ος^{μ.Χ.}).

ἐλαιόπωλις -ιδος, ή [ἔλαιον, πωλέω] **πωλήτρια λαδιού** PIAND. 146, XI 12 (180 π.Χ.). POBODL. II 2355, 2 (ἐλεόπωλις) (3ος^{μ.Χ.}). PCAIR.MASP. III 67287, col. IV 23 (βυζαντινή εποχή).

ἐλαιοπώλισσα -ας, ή [ἔλαιον, πωλέω] **πωλήτρια λαδιού** PSB 10978 (320 μ.Χ.).

ἐλαιούργισσα -ας, ή [ἐλαιουργός] **ουσ. η παραγωγός λαδιού** PGOT. 22 (6ος^{μ.Χ.}).

έλαιουργικός -ή -όν [έλαιουργός] *επίθ. σχετικός με την παραγωγή λαδιού* POXY. 2350 i 9 (3ος^{μ.χ.}) κτλ.

έλαιοφοικίων -ῶνος, ό [ἔλαιον, φοῖνιξ] *ουσ. άλσος με ελιές και φοινικόδεντρα* PCPR. 7.46.9 (2ος^{π.χ.}).

ἐλευθερωτικός -ον [ἐλευθερώω] *σχετικός με την ελευθερία* ΦΩΤ. 108 a 7 (λόγος) κ.α.

Ἐλευσις -εως, ό **Ἐλευσις**, *όνομα προσώπου* ΔΙΟΓ. 1.29 (=FGrHist 55, συγγραφέας του Περί Ἀχιλλέως).

ἐμμυστήριος -ον [ἐν, μυστήριον] *μυστικιστικός* [ΓΡΗΓ.] *Λειτ.* (PG 36.725A).

ἐμψίω [ἐν, ψίω] *τρέφω με χυλό, με παπάρα* ΑΙΣΧΥΛ. απ. 246b, κ.α. ΙΠΠΩΝΑΞ απ. 160 ΗΣΥΧ. ε 2573 ΦΩΤ. *Λεξ.* 1.241.

ἐνδιατρέχω [ἐν, διατρέχω] *διατρέχω, διασχίζω* PPGM 1.122.

ἐνθεασμός -οῦ, ό [ἐνθεος] *ένθη μανία, δαιμονισμός* ΠΡΟΚΛ. *Κρατ.* 68. 29. 6-12 κ.α. ΨΕΛΛ. *Σύν.* 1. 319 κ.α. κτλ.

ἐξακισχιλιοστός -όν [ἐξάκις, χίλιοι] *εξάκις χιλιοστός* ΕΙΡΗΝ. *Αίρ.* 22.34 κτλ. || τὸ ἐξακισχιλιοστόν **το** *εξάκις χιλιοστό μέρος* [ΔΙΟΦ.] απ. τόμ. 2.5.5.

ἐξαναπηδάω [ἐξ, ἀνά, πηδάω] *πηδάω (από το κρεβάτι)* POXY. 4672.5 (3ος-4ος^{μ.χ.}).

ἐξομοίωμα -ατος, τό [ἐξομοίωω] *μίμηση, αναπαραγωγή ζωγρ. ή γλυπτ.* (για είδωλα) ΚΥΡ¹. *Λατρ.* (PG 68.493.16).

ἐξοχέτευμα -ατος, τό [ἐξοχετεύω] *απόρροια, προέλευση* ΟΡΑC. *Chald.* 60 βλ. ἐξοχέτευσις.

ἐόρτημα -ατος, τό [έορτή] *γιορτή, πανηγυρισμός* PSB 7567.3 (3ος^{μ.χ.}).

ἐπακολουθήτρια -ας, ή [ἐπακολουθέω] *συνυπεύθυνη για την κηδεμονία ενός ανηλίκου* PBGU 1070.8 (3ος^{μ.χ.}) POXY. 909.4-5 (3ος^{μ.χ.}) PLIPS. 9.6 (3ος^{μ.χ.}).

ἐπανασύρομαι [ἐπί, ἀνά, σύρω] *βγάζω το ρούχο μου, γδύνομαι* ἐπανασυρόμενος ΚΩΜ. PCG 8 54 (PSCHUBART 26.2).

ἐπεγκοτέω [ἐπί, ἐγκοτέω] *οργίζομαι, αγανακτώ* ΨΕΛΛ. *Poem.* 53. 651 ΕΥΤΕΝ. 9.14.

ἐπισκεπάω [ἐπί, σκεπάω] σκεπάζω ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 2.427.

ἐπισκήνωμα -ματος, τό [ἐπισκηνόω] καταυλισμός, κατασκήνωση του Ιησού στην έρημο ΕΥΣ¹. Ψαλμ. (PG 23.1161A).

ἐπισκωμματικῶς [ἐπισκώπτω] σκωπτικά, χλευαστικά, περιπαικτικά ΕΠΦ. Αγκ. 103.8 κ.α.

ἐπιστέφιος -ον [ἐπιστέφω] αυτός που δοξάζει τη νίκη (ύμνος) ΓΡΗΓ. Ἐπ. 2.1.38.48 (PG 37.1329A).

ἐπιστολαφορία -ας, ή [ἐπιστολή, φέρω] έργο του γραμματοκομιστή ΡΡΕΤΑΥΣ 84.3 (185 μ.Χ.) ΡΟΧΥ. 3095.9-10 (217/218 μ.Χ.).

ἐπιστόμιον -ίου, τό [ἐπί, στόμα] επιστόμιο, έλασμα από χρυσό που τοποθετείται στο στόμα του νεκρού (ενίσι. όμως στο στήθος ή πάνω στο κεφάλι).

ἐποικιοφύλαξ -ακος, ό [ἐποίκιον, φύλαξ] φύλακας αγροκτήματος ή συνοικισμού ΡΟΧΥ. 3518.9 (3ος^{μ.Χ.}).

ἐπορον αόρ. ορ. ενεργ. του *πόρω.

ἐπτακελλάριον -ου, [ἐπτά, κελλάριον] κιβώτιο ή κάσα με επτά θέσεις ΡΑΝΤ. 93.31.

ἐπτάπολος -ον [ἐπτά, πόλος] αυτός που αποτελείται από επτά ουράνιες σφαίρες ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1.33 ΚΥΡΑΝ. 1.7.29.

ἐπτάχρωμος -ον [ἐπτά, χρώμα] αυτός που έχει επτά χρώματα ΚΥΡΑΝ. 1.7.49 κτλ.

ἐριόξυλον -ου, τό [ἐριον, ξύλον] βαμβάκι ΡΜΙΧ. 8.500 ΡSB 9026 (2ος^{μ.Χ.}) ΟΥΛΠ¹. (DIG. 32.70.9) ΣΧ. ΑΙΣΧΙΝ. 1.97.

ἐριόξυλος -ον [ἐριον, ξύλον] βαμβακερός ΡΟΧΥ. 3991.14 (2ος-3ος^{μ.Χ.}).

έρπέτιον -ου, τό [έρπετόν] κορδόνι ή σπάγκος τυλιγμένος σαν κουλουριασμένο ερπετό ΚΥΡΑΝ. 1.19.16.

έσοβημένως [σοβέω] ταραγμένα, ανήσυχα ΟΡΕΙΒ. 10.3.9.

έσταθμισμένως [σταθμίζω] σταθμισμένα, ζυγισμένα ΔΙΔ¹. Υπ. Ψαλμ. 35-39, 272.28.

έτεροκρανικῶς [έτεροκρανικός] υποφέροντας από ημικρανία ΡΑΕΓ. 7.4.4.2.

εὐαγγελής -ές [εὐ, ἀγγέλλω] **αγγελιοφόρος καλών ειδήσεων** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. Β 1.4.

εὐάκουστος -ον [εὐ, ἀκούω] **αυτός που ακούει προσεκτικά** ΚΥΡΑΝ. 1.4.50 ΕΥΣ¹. Έκκλ. ίστ. 2.23.11.3 κτλ.

εὐβαδής -ές [εὐ, βάδην (:)] **αυτός που έχει ήρεμο βηματισμό, εύκολος να ιππευτεί** (αμφίβ. σημασ.) αναφέρεται σε πουλάρι ΡΟΧΥ. 4362.4 (3ος-4ος^{μ.Χ.}).

Εὐδήμειος -ον, ό [Εὐδημος] **σχετικός με τον Εύδημο** ΑΡΙΣΤΟΤ. Ηθ. Εὐδ. τίτλ.

εὐδόξημα -ματος, τό [εὐδοξέω] **εγκώμιο** ΠΡΜΑΡ. Πανσοφ. 1.9 (5ος-6ος^{μ.Χ.});).

εὐζωμος -ου, ή [εὐ, ζωμός] **βοτ. ρόκα** ΚΥΡΑΝ. 1.5.1-3.

εὐόδωμα -ατος, τό [εὐοδόω] **αίσια έκβαση, ευόδοση** ΚΥΡ¹. Γλαφ. (PG 69.220.57).

εὐπαρέδρως [εὐ, πάρεδρος] **με σταθερή επιμονή** ΚΥΡ¹. Λατρ. (PG 68.828.35) κ.α. ACO 3.230.34 ANTMON. Pand. 21.79 (= [ΚΛΗΜ¹.] Epistulae de virginitate 1.7.2) [ΙΩΔΑΜ.] Θεόφ. (PG 95.384.33).

έφθιοπώλης -ου, ό [έφθός [έψω], πωλέω] **αυτός που πουλάει βραστά κρέατα (ς)** ΡΓΕΝΟΒΑ 2.71.3 (6ος^{μ.Χ.}).

Η

ήλιοφανής -ές [ήλιος, φαίνω] **εκτεθειμένος στο φως του ήλιου** ΚΥΡΑΝ. 2.8.57 ΑΕΤ¹. 168.45.

ήμικότυλον -ου, τό [ήμι-, κοτύλη] **μισή κούπα** ΚΥΡΑΝ. 2.4.24.

ήνοψ -οπος, ό, ή **πιθ. λαμπερός, αστραφτερός** Ιλ. 16.408 κ.α. ΟΔ. 10.360 (μπρούντζος) ΚΑΛΛΙΜ. απ. 238.16 (ουρανός), 277.2 (φωτιά) ΝΟΝΝ. Διον. 2.595 κ.α.

Θ

θαλασσόμικτος -ον [θάλασσα, μείγνυμι] **ανακατεμένος με θαλασσινό νερό** ΚΥΡΑΝ. 4.16.3.

Θανάτῆσιος -ον ΑΦΡΙΚ. Κεστ. 1.11.40, κ.α. ΦΩΤ. Λέξ., βλ. θανάσιμος.

Θεαγεία -ας, ή [Θεαγός] **ιεροσύνη** ΡΟΧΥ. 3974.18 (2ος^{μ.Χ.}) ΡΛΟΥΒΡΕ 4.13 (2ος^{μ.Χ.}).

θερμαγωγός -όν [θερμός, ἄγω] **θερμαντικός** ΚΥΡΑΝ. 5.2.6.

θεσπιωδός -όν ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. Β 1.4, βλ. θεσπιωδός.

θεωνυμία -ας, ή [θεός, όνομα] **θεϊκή επωνυμία, ονομασία του Θεού** ΔΙΟΝ²¹. Όνομ. 1.4 (589D), κ.α. | σχετικά με την ονομασία του Πάπα ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 272.28 | σχετικά με την ονομασία των άλλων αξιωματούχων της Εκκλησίας ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 273.11.

θεωνυμικός -ή -όν [θεωνυμία] **σχετικός με την ονομασία του θεού** ΔΙΟΝ²¹. Όνομ. 1.6 (596A), κ.α.

θηραγρεσίη -ης, ή [θήρ, άγρα] **ιων. κυνήγι άγριων θηρίων** ΡΟΧΥ. 4352.5.2.5 (3ος^{μ.Χ.}).

θηριόεις -εσσα -εν [θηρίον] **κτηνώδης, θηριώδης, άγριος** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 2.126.

θoinαρμόστρια -ας, ή [θοίνη, άρμόζω] **αυτή που οργανώνει το δείπνο, αναφορικά με τη λατρεία της Δήμητρας** ΠΓ 5.1.1447.12, 15 (2ος^{π.Χ.}), κ.α. κτλ. • θυν- ΠΓ 5.1.583, σειν- ΠΓ 5.1.229.

θυσσάς -άδος, ή [θύω 2] **βάκχη, μαινάδα** ΠΓ 12.5.972.1 (2ος^{μ.Χ.}).

I

ίεροεθνής -οῦς, ό [ίερός, έθνος] **άτομο που ανήκει σε ιερατική οικογένεια** ΡΟΧΥ. 3470.16 (2ος^{μ.Χ.}) κτλ.

Ίεροκαισάρεια -ας, ή [ίερός, Καισάρεια] **Ιεροκαισάρεια, πόλη** ΠΑΥΣ. 5.27 κτλ.

ίερομνημοσύνη -ης, ή [ίερομνήμων] **το αξίωμα του ιερομνήμονα** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Νεφ. νεότ. 623, κ.α.

ίερομύστις -ιδος [ίερός, μύστης] **επίθ. θηλ. αυτή που έχει μνηθεί σε ιερές τελετές** ΚΥΡ¹. Λατρ. (ΠΓ 68.632.1).

ίεροσαγηνίτης -ου, ό [ίερός, σαγήνη] **ιερός αλιέας, για εργάτες που βρίσκονταν στην υπηρεσία του ναού της Αθηνάς Θεωρίδος στην Οξύρυγχο** ΡΟΧΥ. 4440.1 (1ος^{μ.Χ.}) (ίεροσαγι-).

ίεροτελής -ές [ίεροτελέω] **ιερός, μεγαλοπρεπής** ISEG 50.1223 (1ος^{μ.Χ.}) ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 36.269.

ιουδικιάλιος [λατ. iudicialis] **επίθ. δικαστικός, λέγεται για όρκο που δίνεται ενώπιον ενός δικαστή** ΣΤΕΦ³. Ρητ. 296.32.

ἰσικιοπώλης -ου, ὁ [ἰσίκιον, πωλέω] ουσ. **πωλητής λουκάνικων ἢ κιμά** PLOND. 1028.12 (7ος^{μ.Χ.}).

Ἰῆσιοι -ων, οἱ **Ἰῆσιοι**, λαός της Οζολίας Λοκρίδας ΘΟΥΚ. 3.101.2 (διόρθ., βλ. Ἡῆσιοι) και σε επιγρ.

ἰσοδουλικός -ή -όν [ἰσόδουλος] **αυτός που ταιριάζει σε σκλάβο, για υπηρεσία** Σχ. ΟΔ. 1.332 (ΠΟΡΦ. Ὀδ. 1.332).

ἰσοκάρδιος -ον [ἴσος, καρδιά] **επίθ. ὅμοιος με καρδιά (για το σχήμα που έχουν τα κλαδιά της μουριάς)** ΚΥΡΑΝ. 1.12.19 || **ομονοών, σύμφωνα** CCA 10.116.

ἰσομερινός -όν [ἰσομερής] **επίθ. ἰσημερινός, σχετικός με την ἰσημερία** ISEG 50.1198bis (εικασ.) [ΓΑΛ.] 19.557.16.

Ἰστρός -ου, ὁ **Ἰστρός**, ιστορικός και λόγιος, μαθητής του Καλλιμάχου ΠΛΟΥΤ. 25.403E, Θησ. 34.3, κ.α. ΛΕΞ. *Sud.* κτλ.

ἴσωρος -ον [ἴσος, ὥρα] **επίθ. της ἴδιας ηλικίας, συνομήλικος** IERY. 525.6 (εικασ.).

ἰχθυοπράτης -ου, ὁ [ἰχθύς, πιπράσκω] ουσ. **ἰχθυοπώλης** PLOND. 1.113.5b.4 (6ος^{μ.Χ.}) κτλ.

Ἰχμαῖος -α -ον βλ. Ἰχναῖος.

Κ

καθίππαξις -εως, ἡ [καθίππαζομαι] ονομασία μιας πομπής των Σπαρτιατῶν ΗΣΥΧ.

καιμιοπώλης -ου, ὁ [καίμιον, πωλέω] **έμπορος πουλερικών** PSB 16000.64 (4ος^{μ.Χ.}) ΡΟΧΥ. 3737.7-8, 3755.30 (4ος^{μ.Χ.}) (κεμιοπ-).

κακόχρηστος -ον [κακός, χράομαι] **δυσμεταχείριστος, δύσχρηστος, δύστροπος** ΗΡΩΔ. Ἐπιμ. 178.8.

καλουμνία -ας, ἡ [λατ. calumnia] **συκοφαντία** ΙΟΥΣΤΙΝ. *Νου.* 292.27 ΣΤΕΦ³. Ρητ. 296.35.

καλύβας, ὁ [καλύβη] **αυτός που κατασκευάζει καλύβες ἢ χώρους που καλύπτονται από τέντες** ΡΟΧΥ. 4389.2 (5ος^{μ.Χ.}) (δοτ. -α).

κάπρα, ἡ [λατ. capra] **κατσίκας, γίδα** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 29.2, κ.α.

καπρίφικος -ου, ό [λατ. caprificus] **αγριοσυκιά** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 29.9, κ.α.

κάρμινα, τά [λατ. carmen] **τραγούδια, ποιήματα** ΔΙΟΝ. 1.31.1 ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 21.2, κ.α. κτλ.

καστελλίτης -ου, ό [κάστελλος] **φύλακας δεξαμενής νερού** PLOND. 1652.6 (4ος^{μ.Χ.}).

κατάζωσις -εως, ή [καταζώννυμι] **μύηση της ζώνης, ονομασία μιας βακχικής τελετής** ΠIGUR 160.I.C.3 (2ος^{μ.Χ.}), κ.α. | **ζώνη** ΠΡΟΚΛ. Πολ. 2.246.25.

κατακρυβῆ [κατακρύπτω] **επίρρ.** ΡΜΙCΗ. 520.9 (3ος-4ος^{μ.Χ.}) ΕΠΙΦ. Λίθ. 1.4.6, βλ. κατακρύβδην.

κατανυμφεύω [κατά, νυμφεύω] **παντρεύομαι** ΜΕΝ². 409.4.

καταχρεμετίζω [κατά, χρεμετίζω] **χρεμετίζω, χλιμιντριζώ** ΚΥΡ¹. Δώδ. 2.158.18, κ.α.

κατενστάζομαι [κατά, έν, στάζω] **χύνομαι πάνω ή μέσα ► με γεν.** ΚΥΡΑΝ. 2.31.14.

κατηχήεις -ήεσσα -ήεν [κατηχέω] **σχετικός με τον κατηχούμενο** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1.277.

κερνοφορέω **συννηρ.** [κέρνος, φέρω] **φέρω το ιερό δοχείο** ΣΧ. ΠΛΑΤ. Γοργ. 497c ΚΛΗΜ. Προτρ. 2.15.3 ΕΥΣ¹. Εὐαγγ. προπ. 2.3.18.

κέχεδρον -ου, τό και κέχεδρος -ου ή **λευκό αγριόκλημα** ΚΥΡΑΝ. 1.1.108.

κισσόφυτον -ου, τό [κισσός, φυτόν] **φυτό κισσού** ΚΥΡΑΝ. 1.6.3.

κληδουργός -οῦ, ό [κλείς, ἔργον] **κατασκευαστής κλειδιών** ΡΟΧΥ. 4441.9.9 (4ος^{μ.Χ.}).

κλίενς -εντος, ό [λατ. cliens] **πελάτης στη Ρώμη, βρισκόταν υπό την προστασία των πατρικίων** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 13.7 κτλ.

κογνιτίων -ονος, ή [λατ. cognitio] **δικαστική εξέταση, ανάκριση** ΡΟΧΥ. 4361.4 (3ος-4ος^{μ.Χ.}) ΑCΟ 2.1.1.149.20, κ.α.

κοιμητικός -όν [κοιμάω] **ήρεμος** ΛΕΞ. ΕΜ. 44.55.

κολλεκτάριος -ου, ό [λατ. collectarius] **αργυραμοιβός, εισπράκτορας** PSTRAS. 35.11 (4ος-5ος^{μ.Χ.}) κτλ.

κομιτατήσιος -ον [κομιτᾶτον] **σχετικός με την αυλή, με την ακολουθία** POXY. 4084.6 (4ος^{μ.Χ.}) ΛΥΔ. Αρχ. 242.24.

κονδόρις -ινος [κονδός, ρίς] **αυτός που έχει κοντή μύτη** POXY. 3054.16 (3ος^{μ.Χ.}).

κοντόρινος -ον [κοντός, ρίς] **αυτός που έχει κοντή μύτη** ΤΕΥΚΡ¹. (CCA 7.202.7).

κορρήκτωρ και κονρήκτωρ -ορος, ό [λατ. corrector] **αυτοκρατορικός διοικητής** ΠΡΜΑΡ. Εϋπλ. 1.1 POXY. 4385.9 (4ος^{μ.Χ.}) ΕΥΣ¹. Έκκλ. ίστ. 10.5.23 ΙΣΙΔ.⁴. 260ς, κ.α.

κουβίκλον -ου, τό POXY. 4087.11 (4ος^{μ.Χ.}), βλ. κουβουκλειόν.

κούμουλον -ου, τό [λατ. cumulus] **μονάδα μέτρησης χωρητικότητας για στερεά ίση με το ένα τριακοστό της αρτάβης** PSB 12217.10 (4ος^{μ.Χ.}) κτλ. | **φόρος** PFLOP. 75.21 (4ος^{μ.Χ.}) κτλ.

Κρεϊόν -ου, τό **Κρείο**, όρος στην περιοχή του Άργους ΚΑΛΛΙΜ. Ύμν. 5.40, κ.α.

κρησφύγιον -ου, τό ΣΤΕΦ³. Ρητ. 269.5, βλ. κρησφύγετον.

κροκοδιλία -ας, ή ΚΥΡΑΝ. 2.31.15 (κροκοδειλ-), βλ. κροκοδίλεον.

κρομμυόπώλης -ου, ό [κρόμμυον, πολέω] **οωλητής κρεμμυδιών** PUPZ 180.20.8 (κρομβ-), κ.α. ΠΟΛΥΔ. 7.198.

κυῶμωπώλης -ου, ό [κύαμος, πολέω] **αυτός που πουλάει κουκιά** PGENOVA 24.2.5 (4ος^{μ.Χ.}).

κυῶμωπώλισσα -ης, ή [κύαμος, πολέω] **αυτή που πουλάει κουκιά** PSB 10992.8 (4ος^{μ.Χ.}) (κυαμο-).

κύρις -εως, ή [λατ. curis] **λόχη, δόρυ** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 29.1, κ.α.

κυσθοκορώνη -ης, ή [κύσθος, κορώνη] **κλειτορίδα** ΗΣΥΧ. (= ΚΩΜ. PCG 377).

κυσοβάκκαρις -ιδος, ή [κυσός, βάκκαρις] **αρωματισμένη αλοιφή για τα απόκρυφα μέρη** ΗΣΥΧ. (= ΚΩΜ. PCG 378).

κυσονίπτης -ου, ό [κυσός, νίζω] **αρσενική πόρνη** ΗΣΥΧ. (= ΚΩΜ. PCG 378).

κῶδυξ -κος, τό ΧΟΙΡΟΒ. Προλ. Θεοδ.. 80.25, βλ. κῶδυον.

κωλοστόμαχος -ου, ό [κώλον, στόμαχος] **κόλον** ΚΥΡΑΝ. 3.1.80.

Λ

λαζούριν -ίου, τό [πρβ. λατ. lazulum] **λαζουρίτης, λαζούρι**, εξορύσσεται από τον λίθο σάπφειρον για να χρησιμοποιηθεί ως χρωστική ουσία ΚΥΡΑΝ. 1.18.10 κτλ.

λαθροπόνηρος -ον [λάθρα, πονηρός] επίθ. **κρυφά μοχθηρός** CCA 11 (2).124.

Λαιμοκύκλωψ -ωπος, ό [λαιμός, κύκλωψ] **Λαιμοκύκλωπας**, κύριο όνομα, αποστολέας επιστολής του Αλκίφρονα (κυρ. «ο λαιμός του Κύκλωπα») ΑΛΚΙΦΡ. 3.15.1.

λαμπαδώδης -ῶδες [λαμπάς, εἶδος] **όμοιος με πυρσό, με δάδα, για άστρο** ΔΚΑΣΣ. 12.8.17.

λαμπάνω [λαμπάς] **λάμπω**, για τον ήλιο ΕΥΦΡ. 6.203.7.

λαμπρόφλογεος -ον [λαμπρός, φλόξ] **φλογερός, λαμπερός**, για τον πλανήτη Άρη CCA 9.1.162 (εικασ.).

λαμπρόχρους -ουν [λαμπρός, χρώα] επίθ. **λαμπερός, φωτεινός**, για την Τριδα ΕΥΣΤΘΕΣ. 391.24.

λαμπροψυχία -ας, ή [λαμπρόψυχος] **μεγαλοψυχία, μεγαλείο της ψυχής** CCA 7.217.3 κτλ.

λαξολατόμος -ου, ό [λαξός, λατόμος] **λιθοξόος, λατόμος** ΡΟΧΥ. 4441.3.3 κ.α. (315-316 μ.Χ.).

λαπιδόρχας [όρχις] **αυτός που έχει μεγάλους όρχεις**, παρατσούκλι κάποιου Αριστοκράτη ΚΩΜ. ΡCG 173.

λάρυξ -υκος, ό βλ. **λάρυγξ**.

λαχανικός -ή -όν [λάχανον] **σχετικός με λαχανικά ή χορταρικά, σχετικός με κήπο** [ΙΩΑΝ.] 61.751.29 κτλ. | **ουσ.** ή **λαχανική φόρος από πώληση λαχανικών** ΙΜΑΓΝ. 116.42 (2ος^{μ.Χ.}) = τὸ λαχανικόν PSB 2085 κτλ. | **ουσ. ουδ. πληθ. λαχανικά, χορταρικά** ΚΥΡ¹. 72.772.42 ΦΩΤ. Βιβλ. 123b.

λέντιος -ον επίθ. **Λινός** ΡΟΧΥ. 3060.7 (2ος^{μ.Χ.}).

λευκασία -ας, ή [λευκός] ασθένεια του δέρματος, όμοια με λέπρα ΚΥΡΑΝ. 1.4.33 || **λεύκανση, ασπράδα που προέρχεται από λεύκανση** PCHEM. HO. 144.4 || **κονία· ή λευκασία** ΛΕΞ. Ζων. σ. 1236.5.

λευκίζω [λευκός] έχω λευκό χρώμα ΚΥΡΑΝ. 6.8.4 [ΔΙΟΣΚ².] Λιθ. 12.2 ΑΕΤ¹. 67bis.45.

λευκοειδής -ές [λευκός, είδος] λευκός, ανοιχτόχρωμος ΑΝ. Φυσιολ. 43.3 ΖΩΣ¹. 113.4, κ.α. κτλ.

λευκόκροκος -ον [λευκός, κρόκη] επίθ. από λευκό ύφασμα ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Έπτ. Θήβ. 857εξ.2, 858.10.

λευκόσωμος -ον [λευκός, σῶμα] επίθ. λευκός, ανοιχτόχρωμος, πιθ. αναφέρεται στο δέρμα (αβέβ. σημασ.) CCA 11(2).136.23.

λευκωμάτιον -ου, τό [λεύκωμα] **λεύκωμα** ΡΟΧΥ. 2601.32 (4ος^{μ.χ.}).2

ληθοποιός -ον [λήθη, ποιέω] επίθ. αυτός που προκαλεί λήθη ΕΥΣΤ¹. Ψυχ. απ. 3.5 (ΛΕΟΝΤΒ. PG 86.2040A)

λιβανοπώλης -ου, ό [λίβανος, πωλέω] **πωλητής λιβανιού** ΡΤΕΒΤ. 1076.1 (2ος^{π.χ.}).

λιγύτης -ητος [λιγύς] **οξύτητα, της φωνής** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 13.227.8.

λιθοβάλλω [λίθος, βάλλω] **λιθοβολώ** [ΕΠΦ.] Όνομ. 118.20.

λιθοβολικός -ή -όν [λιθόβολος] αυτός που προορίζεται για λιθοβολισμό, **βαλλιστικός, για πολεμικές μηχανές** ΦΙΛ. 54.48 | **ουσ. ή λιθοβολική (δηλ. τέχνη) βαλλιστική τεχνική, τέχνη του λιθοβολισμού** ΣΤΕΦ². Άγμ. 35.24.

λιθογλυφικός -ή -όν [λιθογλύφος] **γλυπτικός, κατάλληλος για επεξεργασία της πέτρας, για εργαλεία** ΓΡΗΓ¹. Έπιγρ. Ψαλμ. 5.117.17.

λιθογραφημένη -ης [λίθος, γράφω] **μτχ. κεντημένος ή διακοσμημένος με πολύτιμους λίθους, για καλύμματα** ΕΥΣ¹. Εὐαγγ. προπ. 8.14.17.

λιθοκτονέω [λίθος, κτείνω] **συνηρ. σκοτώνω χτυπώντας με πέτρες, λιθοβολώ** ΡΩΜ¹. 77.4.7.

λιθολαμπής -ές [λίθος, λάμπω] **φτιαγμένος από λαμπρή πέτρα, λαμπερός** ΙΩΔΑΜ. 96.657.43 κτλ.

λιθολεύστησις -εως, ή [λιθολευστέω] **λιθοβολισμός** ΣΧ. ΛΥΚ. 1187.

λιθοποιέω [λίθος, ποιέω] *συννηρ. μεταβάλλω σε πέτρα, απολιθώνω* ΛΟΥΚ. 78.14.3 (διαφ. γρ.) ΓΡΗΓ¹. Μάρτ. 46.777.48 ΛΕΞ. *Sud.* π 2182 | **χαράζω, λαξεύω σε πέτρα** ΔΙΟΓ⁵. 116.1.11 (ISEG 29.1476).

λιθοπυρίτης -ου, ό [λίθος, πυρίτης] *ορνκτ. πυρίτης λίθος* CAIG 2.441.21.

λιθόσπορον -ου, τό [λίθος, βλ. σπείρω] *βοτ. λιθόσπορος ή σπόρος παλίουρου* [ΓΑΛ.] Λέξ. 390.16 κτλ.

λιθοσύνθετος -ον [λίθος, συντίθημι] *φτιαγμένος από πέτρα, για τύμβο* ΕΠΙΓΡ. 2.747.2, 8.

λιθοτέκτων -ονος, ό [λίθος, τέκτων] *γλύπτης* ΣΧ. ΙΛ. 4.110.

λιθότμητος -ον [λίθος, τέμνω] *σκαλισμένος, σμιλεμένος* ΠΑΥΛ¹. Σοφ. 932.

λιθόψυχος -ον [λίθος, ψυχή] *επίθ. σχετικός με την ψυχή της πέτρας* ΑΣΤΑΝΤ. Υπομν. Ψαλμ. 4.16.1.

λινόμιτος -ον [λίνον, μίτος] *επίθ. υφασμένος με λινάρι, λινός* ΣΧ. ΕΥΡ. Έκ. 1081.

λινοπώλης -ου, ό [λίνον, πωλέω] *πωλητής λινού* ΡWΟ 45.2 (1ος^{μ.χ.}) ΡMIL.VOGL. 255.10 (2ος-3ος^{μ.χ.}) κτλ.

λογαδικός -όν [λογάς] *επίθ. εκλεκτός, διαλεχτός* ΕΥΣΤΘΕΣ. Όμ. 9.158.21.

λογχοβολέω [λογχοβόλος] *συννηρ. χτυπώ, διαπερνά με λόγχη* [ΙΩΑΝ.] Όμ. (PG 60.760.72 = 62.754.3).

λούπα, ή [λατ. lupa] **λύκαινα** ΔΙΟΝ. 84.4 ΣΟΥΗΤ. Βλασφ. 32 κτλ. | *βοτ. κίκι (μία ονομασία του φυτού κίκι)* ΔΙΟΣΚ². 4.161.

λωπάς -άδος, ή αλχ. **λέβητας**, *τμήμα του άμβυκα που εκτείθεται στη φωτιά* ΖΩΣ¹. 2.224.11, κ.α. ΑΕΤ¹. 8.46 κτλ.

Μ

μαγκιπευτική (δηλ. τέχνη) -ής, ή [μαγκιπεύω] *το επάγγελμα του φούρναρη* ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 112.827.

μαγκιπεύω [μάγκιψ] *είμαι φούρναρης, φτιάχνω ψωμί* ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 88.628, κ.α.

μακροζωΐα -ας, ή [μακροζωός] **μακροζωΐα**, **το να ζει κανείς πολύ** [ΚΑΙΣΑΡ.] 198.10 (PG 38.1148) ΡΟΧΥ. 4397.157 (6ος^{μ.Χ.}) (μακροζωείαν).

μακρόζωος -ον [μακρός, ζωή] **μακρόβιος** CCA 9.2 ΨΕΛΛ. *Poem.* 21.102 (για τον Τιθωνό) κτλ.

μάλαθρον -ου, τό βλ. μάραθρον.

μανδρεΐον -ου, τό [μάνδρα] **μοναστήρι** ΕΥΑΓΓ¹. Έκκλ. ίστ. 6.23 (PG 86.2881A) κτλ.

μανδροτραφής -ές [μάνδρα, τρέφω] **αυτός που έχει εκτραφεί σε μάνδρα** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Βάτρ. 1037a.

μανίπλα -ων, τά [λατ. manipulus] **δεμάτια από φύλλα, εξ ου στη Ρώμη οι λόχοι της λεγεώνας** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 8.7.

μανιπλάριος -ου, ό [λατ. manipularius] **στη Ρώμη στρατιώτης του μανίπουλου** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 8.7.

μανίπλοι -ων, οί [λατ. manipulus] ΛΥΔ. Αρχ. 9.5, βλ. σημειοφόρος.

μάσσινος -ου, ό **σκοινί, καλώδιο** ICILIC. 108.5 (5ος-6ος^{μ.Χ.}) ΙΩΜΑΛ. Χρον. 186.20.

ματρικάριος -ου, ό [πρβ. λατ. matrix, matricarius] **ματρικάριος, ανώτερος υπάλληλος υπεύθυνος για τη δημόσια ασφάλεια** ΙΟΥΣΤΙΝ. Nov. 13.5 κτλ. | **μαραγκός, ξυλουργός** ΛΥΔ. Μην. 1.28.17.

ματρωνίκιον -ου, τό [ματρῶνα] **πτέρυγα των λουτρών αποκλειστικά για γυναίκες** PFLOP. 384.7 (5ος^{μ.Χ.}) ΛΥΔ. Μην. 4.29.10 κτλ. | **γυναικεία διαμερίσματα στον ξενώνα μοναστηριού** PNESS. 79.29, κ.α. (6ος^{μ.Χ.}, πάπ. ματρον-).

μεγαλόπορος -ον [μέγας, πόρος] **αυτός που έχει πλατιά περάσματα, αχανής, απέραντος, για τη θάλασσα** ΣΧ. Ιλ. 15.381-4 • **επίρρ. μεγαλοπόρως άφθονα, πλουσιοπάροχα** PSB 8267.30 (5ος^{π.Χ.}).

μελάνθραξ -ακος, ό [μέλας, άνθραξ] **μικρό απόστημα, φλύκταινα, δοθιήνας** ΚΥΡΑΝ. 3.34.5.

μελίβιον -ου, ή βοτ. **κέγχρος, κεχρί** ΔΙΟΣΚ². 2.98.1.

μελιδάριον -ου, τό [μελίζω] **χορικό, διαφορετικό από το στάσιμο** ΣΧ. ΣΟΦ. Τραχ. 216.

μελικηρίδιον -ου, τό [μελικηρίς] **κερήθρα** ΑΕΤ¹. 5.141 | **πίτα με μέλι** ΡΟΧΥ. 3406.11 (πάπ. μελικιϛ-, 4ος^{μ.χ.}).

μελίκταινον -ου, τό βοτ. **μελισσόχορτο** ΕΥΤΕΚΝ. Νικ. Θηρ. 50.20.

μελίξανθος -ον [μέλι, ξανθός] **κίτρινος ή ξανθός σαν μέλι** CCA 4.166.9, 10.114.15.

μελίοσμον -ου, τό [μέλι, όσμή] βοτ. **μελίοσμο** ΔΙΟΣΚ². 3.110.

μελιτήριον -ου, τό [μελιτηρός] ιατρ. **μελιτήριο**, έμπλαστρο για τη θεραπεία του έλκους ΠΑΥΛΑΙΓ. 4.44.5.

μελιχροειδής -ές [μελίχροος, είδος] **το χρώμα του μελιού** CCA 12.178.2.

μελιχροποιέω [μελιχρός, ποιέω] συνηρ. **κάνω γλυκό, γλυκαίνω** ΙΠΠ. Νούσ. 3.16.71.

μεσηλικιότης -ητος, ή [μεσηλιξ] **μέση ηλικία** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 457.18.

Μεσημβριανός -όν [Μεσημβρία] επίθ. **σχετικός με τη Μεσημβρία** ΠΟΛ. 25.2.13 ΣΤΡΑΒ. 7.6.1 κτλ.

μεσημερινός -όν [μεσημέριος] ουδ. επιρρ. **το μεσημέρι** ΣΧ. ΘΕΟΚΡ. 1.15 ΣΧ. ΝΙΚ. Θηρ. 401b.

Μεσοποταμινός -ον [Μεσοποταμία] **σχετικός με ή προερχόμενος από τη Μεσοποταμία** [ΚΑΙΣΑΡ.] 108.107 ΙΩΜΟΣΧ. Λειμ. 69 σ. 2921.17, κ.α. κτλ. | ουσ. τὸ Μεσοποταμινόν **όνομα φαρμάκου** ΠΑΥΛΑΙΓ. 7.21.2 • επίσης Μεσοποταμινός ΡΟΧΥ. 3053.16 (3ος^{μ.χ.}) κτλ.

μεταξίον -ου, τό [μέταξα] **ύφασμα από μετάξι** ΣΧ. ΕΥΡ. Έκ. 444 | **μετάξι** ΚΟΣΜ¹. 2.45, κ.α. ΑΝ. Ιατρ. 5.1 κτλ.

μεταξυλαβέομαι [μεταξύ, λαμβάνω] **παρεμβάλλομαι, μεσολαβώ** ΣΤΕΦ². Τππ. 2.3.53, κ.α.

μεταξυλογέω [μεταξύ, λογέω] συνηρ. **κάνω μία παρέκβαση** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Νεφ. 1067a | **παρεμβάλλω στον λόγο** ΨΕΛΛ. Theol. 1.22.54, κ.α.

μεταξυμβαίνω [μετά, συμβαίνω] **συμβαίνω μετά, επισυμβαίνω**: οὐ διακοπῆς τινος μεταξυμβησομένης χωρίς να επισυμβεί κάποια διακοπή ΚΥΡ¹. Ησ. (PG 70.449.14).

μεταξωτός -όν [πρβ. μέταξα] από μετάξι CAIG 2.363, κ.α. κτλ. | ουσ. ουδ. τὸ μεταξωτὸν ὕφασμα από μετάξι ΗΡΩΔ. Ἐπιμ. 125.10 | ουσ. ουδ. πληθ. μανδύες από μετάξι ΛΕΞ. Ζων. 1368 κτλ.

μεταπεριάγω [ἄγω] κάνω να γυρίσει πίσω ΑΙΣΩΠ. 197 (διαφ. γρ.).

μηνίσκια -ας, ή [μηνίσκος] μικρό φεγγάρι PPGM 1.4.2629.

μήνσωρ -ορος, ό [λατ. mensor] στρατ. αξιωματικός που του έχει ανατεθεί το μέτρομα ΛΥΔ. Ἀρχ. 1.46.

μητάτωρ -ορος, ό [λατ. metator] στρατ. αξιωματικός υπεύθυνος για τη στέγαση των στρατιωτών POXY. 4628.10, 24 (4ος^{μ.Χ.}) ΛΥΔ. Ἀρχ. 70.19 (Bandy).

μηχάνευσις -εως, ή [μηχανεύω] διαδικασία σχηματισμού: ἐπὶ τε τοὺς ὀφθαλμούς των οφθαλμών ΙΠΠ. Ἐπτ¹. 124.15.

μηχανία -ας, ή [μηχανή] πανουργία, παραπλάνηση, απάτη [ΚΑΛΛΙΣΘ.] 1.14.3 ΕΠΙΦ. Ἀγκ. 1.258.9, κ.α. κτλ.

μιτρανάδεσμος -ου, ό [μίτρα, ἀνάδεσμος] κεφαλόδεσμος, επίδεσμος για το κεφάλι (που πωλούνταν κατά τη διάρκεια των Θεσμοφορίων ως θεραπεία για τον πονοκέφαλο ή άλλες ασθένειες) ΣΤΕΦ³. Ρητ. 313.16.

μιτράριος -ου, ό [μίτρα] κατασκευαστής καλυπτρών ή ζωνών POXY. 4441.V.21 (315-316 μ.Χ.) (μιθρ-).

μικρολυπία -ας, ή [μικρόλυπος] έλλειψη ανεκτικότητας, ευθιξία PSB 12755 (4ος^{μ.Χ.}).

μοδεράτωρ -τωρος (και -τορος), ό [λατ. moderator] διοικητής μιας επαρχίας ΙΟΥΣΤΙΝ. Νου. 20 (προλ.), κ.α. ΑΘΑΝΑΣ¹. Ἐπιτ. 19.173 κτλ.

μονότευχος -ον [μόνος, τεῦχος] επίθ. αποτελούμενος από έναν και μόνο κύλινδρο ή τόμο [ΚΑΙΣΑΡ.] 213.53.

μονοφθέγγομαι [μονόφθεγγος] προφέρομαι με έναν και μόνο ήχο ΕΥΣΤΘΕΣ. 885.7.

μονόχλαινος -ον [μόνος, χλαῖνα] εφοδιασμένος με έναν και μόνο μανδύα ΕΥΣΤΘΕΣ.1771.28.

μοσχοπώλης -ου, ό [μόςχος, πωλέω] πωλητής μοσχαριών ΡΤΕΒΤ. 890.229 (2ος^{π.Χ.}).

μουκίζω χλευάζω, **μυκτηρίζω** ΛΕΟΝΤΝ. *Βίος Συμ.* 87.4 | **αποδοκιμάζω**, **επικρίνω** σιωπηλά με τα χείλη μου ΗΕΥΧ.

μουλικός -ή -όν [πρβ. μούλη] **σχετικός με ή για μούλάρια** ISEG 37.335.3.10.6, κ.α.

μουνικίπιον -ου, τό [λατ. municipium] **δήμος, κοινότητα** ΙΕΡΗ. 3048.13 ΙΩΣ. *Ιονδ. ἀρχ.* 19.291.

μουστάρια -ας, ή βοτ. **μουστάρια**, *μία ονομασία της ινούλης* ΔΙΟΣΚ². 3.121.8.

μουστάριον -ου, τό [λατ. mustarius] **μούστος ή νέο κρασί** ΑΝ. *Ιατρ.* 18.13 | *μονάδα μέτρησης του κρασιού* PFLOR. 65.18 (6ος^{μ.χ.}) κτλ.

μουσωτής -οῦ, ό [μουσόω] **τεχνίτης μωσαϊκών, ψηφιδοθέτης** ISYRIE 1.302 (6ος^{μ.χ.}) ΕΥΣΤΡ¹. *Βίος Εὐτύχ.* 1474 κτλ.

μύζουρις -ιδος, ή [μυζάω, οὐρά] **άσεμν. για γυναίκα που κάνει πεολειχία** COM. PCG 192.

μυλωνίον -ου, τό [μυλών] **μύλος μικρών διαστάσεων** ΣΩΖ. 8.6.3 ΑΕΤ¹. 183.18.

μυροπράτης -ου, ό [μύρον, πράτης] **αρωματοπώλης** ΡΩΜ¹. 21.9.3.

μυστάρχης -ου, ό [μύστης, ἄρχω] **επικεφαλής των μνημένων** ICIG 3662, 3803.10 ISEG 24.1050 (2ος^{μ.χ.}).

μυσταρχία -ας, ή [μυστάρχης] **μυστική, μυστηριώδης δύναμη** ΓΕΩΡΓΠΙΣ. 43 κτλ.

μυσταρχικός -ή -όν [μυστάρχης] *επίθ.* **μυστικιστικός, σχετικός με τα μυστήρια** ΗΛΙΟΔ⁶. 59 || **σχετικός με ή προορισμένος για τον μυστάρχη** ΙΑΝΑΤ. 291 • *επίρρ.* **μυσταρχικῶς** ΗΛΙΟΔ⁶. 55.

μυστηλασία -ας, ή [μύστης, ἐλαύνω] **πομπή των μνημένων** ΦΙΛΙΚ. 680.36.

N

νεκροφανῶς [νεκρός, φαίνω] *επίρρ.* **όμοια με νεκρό** [ΑΘΑΝΑΣ.] *Υπαπ.* (PG 28.988.45).

νήδυιος -ον [βλ. νῆις (:)] *αμφίβ.* **σημασ. ανίδεος, αμαθής, άγνωστος** ΚΑΛΛΙΜ. SH 306.

νομογραῖφειον -ου, τό [νομογράφος] **το αξίωμα των νομογράφων** POXY. 2726.27 (2ος^{μ.Χ.}).

νόσφισμα -ατος, τό [νοσφίζω] **κλοπή, απάτη** PPSI 1120.4 (1ος^{π.Χ.}-1ος^{μ.Χ.}) ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Προμ. 459a.

νυκτερικῶς [νύκτερος] **επίρρ. κατά τη διάρκεια της νύχτας** [ΓΡΗΓ.] Λειτ. (PG 36.729.4).

νωθραίνω [βλ. νωθρός] **είμαι αδύναμος, εξαντλημένος** POXY. 2609.6-7 (4ος^{μ.Χ.}) ΗΣΥΧ. γ 729.

Ξ

ξеноπαγής -ές [ξένος, πήγνυμι] **φτιαγμένος από ξένη ύλη, για το δέρμα του ανθρώπινου σώματος του Χριστού** ΠΡΟΚΛ². Όμ. 4.2 (PG 65.712A).

ξοανογλύφος -ου, οί [ξόανον, γλύφω] **γλύπτης** ΕΥΣΤΘΕΣ. Όδ. 1384.32.

ξυλάλοχον -ου, τό ΚΥΡΑΝ. 5.14.2, βλ. ἀγάλοχον.

ξυλοβάτης -ου, ό [ξύλον, βαίνω] **ζωολ. σαύρα** ΚΥΡΑΝ. 2.29.

ξυλόθεος -ου, ό [ξύλον, θεός] **λάτρης ενός θεού από ξύλο** ΙΩΔΑΜ. Εἰκ. 3.85.4.

ξυλοκαρπία -ας, ή [ξύλον, βλ. καρπός 1] **αμφίβ. σημασ. παραγωγή ή παραγωγικότητα ξυλείας** CCA 3.31.11, κ.α. κτλ.

ξυλοκατάσκευος -ον [ξύλον, κατασκευάζω] **κατασκευασμένος από ξύλο** ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Προμ. 450 ΣΧ. ΟΠΠ. 1.358.

ξυλολάτρης -ου, ό [ξύλον, λάτρης] **λάτρης ενός θεού από ξύλο** [ΙΩΔΑΜ.] Θεόφ. PG 95.364.5.

ξυλομαστίχη -ης, ή [ξύλον, μαστίχη] **ξύλο μαστιχόδεντρου** POXY. 3733.29 (4ος^{μ.Χ.}) (-ίκη), κ.α. ΠΑΥΛΑΙΓ. 2.386.7.

ξυλοτομέω **συνηρ. [ξυλοτόμος] κόβω ξύλα** PROSS. 2.19.31 (2ος^{μ.Χ.}) Αλ. Μετὰ Φυσ. 716.6 ΣΧ. ΗΣΙΟΔ. Έργ. 803bis.

Ο

όδοιποριστικός -όν [όδοιπόρος] **αυτός που έχει την τάση να οδοιπορεί ή να ταξιδεύει** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Βάτρ. 127a.3 (εικασ., χφφ: όδοιπορηστικός, όδοιπορικός).

ὀδοντοδείκτης -ου, ὁ [ὀδοῦς, δείκνυμι] **αυτός που δείχνει τα δόντια** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Βάτρ. 966b.6.

ὀδοντόπονος -ου, ὁ [ὀδοῦς, πόνος] **πόνος των δοντιών** [ΙΩΑΝ.] *Infirm.* (ΑΓ. Vas. σ. 326, 6).

ὀδοστρωτέω *συνηρ.* [ὀδός, στρώννυμι] *μεταβ. στρώνω τον δρόμο* ΤΖ. Ἐπιστ. 54.6.

ὀθονιάπολις [ὀθόνιον, πωλέω] **αυτή που πουλάει λινά υφάσματα** PSB VIII 10162 (538), 2 (3ος-4ος^{μ.χ.}).

οἰηματικῶς [οἴημα] **ξিপασμένα, φαντασμένα, αλαζονικά** ΘΕΟΔ⁸. Ἐπιστ. 487.37.

οἰκοκράτωρ -ορος, ὁ [οἶκος, κράτος] *αστρ. κυρίαρχος της έδρας (πλανήτης)* CCA 11.22.55, κ.α.

οἰκοκυρεύω [οἶκος, κύριος] **κυριαρχώ, είμαι κύριος της έδρας (πλανήτης)** ΑΝ. Sept. 11.3, κ.α.

οἰκοκύρης -ου, ὁ [οἶκος, κύριος] **κύριος, αφεντικό** ΙΕΡΟΚΛ². 194.2 (οἰκοκυροῦ) [ΚΑΛΛΙΣΘ.] 98.1.5, 15 (*recensio E*), 69.24 (*recensio V*).

οἰκοκυρία -ας, ή [οἶκος, κυρία] **κυριαρχία, έλεγχος της έδρας (πλανήτης),** ΑΝ. Sept. 10.5, κ.α.

οἰκονομητικός -ή -όν [οἰκονομέω] **προσεκτικός, συνετός** CCA 10.105.16.

οἰκονομήτρια -ας [οἰκονομέω] **αυτή που φροντίζει** [ΙΩΑΝ.] Ἀναστ. 2.7.

οἰκοτρύβλιον -ου, τό [οἶκος, (;)] **παιδί ή σκλάβος που γεννήθηκε στο σπίτι** ΦΩΤ. Λέξ. ο 319.20 ΕΥΣΤΘΕΣ. 1422.3.

οἰκουροκαθέδριος -ον [οἰκουρός, καθέδριος] **καθιστικός** ΤΖ. Ἰστ. 1.11.290.

οἶνοβίκη -ης, ή [οἶνος (;), βίκη (;)] *βοτ. οἶνοβίκη, είδος δεντρολίβανου* ΚΥΡΑΝ. 1.4.4.

οἶνοπορέω *συνηρ.* [οἶνος, πορεῖν] **αναμειγνύω, χύνω κρασί** ΗΕΥΧ. ο 384.

οἶνοπόσις -εως, ή [οἶνος, πίνω] **οἶνοποσία** ΓΑΛ. 17a.998.12.

οἶνότης -ητος, ή [οἶνος] **αφθονία κρασιού** ΠΡΟΚ. Ἀισμ. 1736.32.

οἰνοχεῖος -ου, ὁ [οῖνος, χέω] **δοχεῖο ἢ κούπα** κρασιού ΕΠΙΓΡ. Προτρ. 117.

ὀλαίγειος -ον [ὅλος, αἶξ] **από γνήσιο μαλλί κατσίκας** ΡΟΧΥ. 3871.2 (6ος-7ος^{μ.Χ.}) (καπέλο, σκούφος).

ὀλιγοάρρωστος -ον [ὀλίγος, ἄρρωστος] **ὄχι πολύ ἄρρωστος** CCA 11.1.190.24 (ΑΠΟΜ.).

ὀλιγόδακρυς -υ [ὀλίγος, δάκρυ] **αυτός που χύνει λίγα δάκρυα** ΕΥΣΤΘΕΣ. 1182.4.

ὀλιγοεύφραντος -ον [ὀλίγος, εὐφραντός] **λίγο εύθυμος, λίγο ευχάριστος** ΑΠΟΜ. 50.13.

ὀλιγοζώητος -ον [ὀλίγος, πρβ. ζωή] **αυτός που έχει σύντομη ζωή** CCA 11.1.173.5 κ.α. ΣΧ. ΟΠΠ. 1.767.7.

ὀλιγοζωΐα -ας, ἡ [ὀλίγος, πρβ. ζωή] **σύντομη ζωή** ΑΠΟΜ. (CCA 11.1.184.21, κ.α.).

ὀλιγόθρεπτος -ον [ὀλίγος, θρεπτός] **λίγο θρεπτικός** ΙΠΠ. Διαφ. τροφ. 481.20.

ὀλιγοθυμία -ας, ἡ [ὀλιγοθυμέω] **δειλία, ἔλλειψη θάρρους** ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Έπτ. Θήβ. 295f | **ἔλλειψη δυνάμεων, αδυναμία** CCA 9.127.9 κτλ.

ὀλιγοκάματος -ον [ὀλίγος, κάματος] **ελάχιστα επιρρεπής στην προσπάθεια, στον μόχθο** CCA 3.35.10 κ.α. ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 92 (σ. 657.3), Λόγ. κατηχ. 10 (σ. 27.43).

ὀλιγοκίνδυνος -ον [ὀλίγος, κίνδυνος] **αυτός που αντιμετωπίζει λίγους κινδύνους** ΑΝ. ΗΘ. Νικ. 188.26 | **λίγο επικίνδυνος, λίγο επισφαλής** ΕΥΣΤΘΕΣ. 1718.44.

ὀλιγοκρατεία -ας, ἡ [ὀλίγος, κρατέω] **διακυβέρνηση του λαού, λαοκρατία, αντίθ. του ἀριστοκρατεία** ΙΩΔΑΜ. (PG 95.1176A).

ὀλιγόλογος -ον [ὀλίγος, λόγος] **ολιγόλογος** ΑΝ. Ίατρ. 25.24 ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 36.156 κτλ.

ὀλιγομβρία -ας, ἡ [ὀλίγος, ὄμβριος] **σπανιότητα βροχών, ξηρασία** ΚΥΡ⁴. Βίος Εὐθ. 65.14.

ὀλιγόμηκης -ες [ὀλίγος, μήκος] **αυτός που έχει περιορισμένο μήκος, αυτός που έχει σύντομη διάρκεια** ΦΩΤ. Λέξ. ι 117.5 ΕΥΣΤΘΕΣ. Πίνδ. 3.12.

ὀλιγόπους -ουν, γεν. -ποδος [ὀλίγος, πούς] **αὐτός που έχει κοντά πόδια** ΜΙΧ¹. 78.8 ΕΥΣΤΘΕΣ. 1502.11.

ὀλιγόστευσις -εως, ή [ὀλιγοστεύω] **ελάττωση, μείωση** CCA 10.142.23.

ὀλιγοστεύω [ὀλίγος, (;)] **ελαττώνω, μειώνω** CCA 10.205.5, κ.α. [ΚΑΛΛΙΣΘ.] 125.6 (*recensio* φ) κτλ.

ὀλιγοσύντυχος -ον [ὀλίγος, συντυχχάνω] **επίθ. ολιγότυχος** CCA 11.1.179.21 (ΑΠΟΜ.).

ὀλιγοσχιδής -ές [ὀλίγος, πρβ. σχίζω] **λίγο κομματιασμένος, λίγο διαφοροποιημένος, λίγο ποικίλος** ΕΥΣΤΘΕΣ. Πίνδ. 2.5.

ὀλιγοτρεφής -ές [ὀλίγος, τρέφω] **λίγο θρεμμένος, λίγο μεγαλωμένος, για χοίρους** ΕΥΣΤΘΕΣ. 1502.11.

ὀλιγόϋλος -ον [ὀλίγος, ὕλη] **αὐτός που έχει σύντομο θέμα** ΕΥΣΤΘΕΣ. 5.2, 272.25, κ.α.

ὀλιγοφρενίη -ης, ή [ὀλίγος, φρήν] **αδυναμία του μυαλού** ΓΡΗΓ. *Carm.* 765.8.

ὀλιγοχειρία -ας, ή [ὀλίγος, χείρ] **μικρός αριθμός στρατιωτών** ΜΕΝ³. Πρέσβ. Ρωμ. 20.15, κ.α. κτλ.

ὀλιγοχρηστία -ας, ή [ὀλίγος, βλ. χρή] **ανάγκη, επιθυμία για λίγα πράγματα** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 2.27.15.

ὀλιγοχώρητος -όν [ὀλίγος, χωρέω] **αὐτός που έχει μικρή επιφάνεια για τρίγωνο** ΑΝ. Ρητ. 7.16.

ὀλοκότ(τ)ινος -ου, ὁ χρυσό νόμισμα της αυτοκρατορικής εποχής IEDIOCL. 30.1a ΡΟΧΥ. 1223.32, κ.α. CALG 2.326.22, κ.α. κτλ.

ὀλυροκοπία -ας, ή [ὄλυρα, κόπτω] **άλεσμα των ὀλύρων, πιθ. σπέλτα, αγριοσίταρο** ΡΟΧΥ. 3807.27 (1ος^{μ.Χ.}).

ὄμβρυσις -εως, ή [πρβ. ὄμβρυζα] **φόρος για την εξέταση του χρυσού προστιθέμενο κόστος που χρεώνεται σε όποιον πληρώνει φόρο σε χρυσό για την εκτίμηση του μετάλλου** PSB 10568.7 (393/394 μ.Χ.) ΡΟΧΥ. 3147.19 (4ος-5ος^{μ.Χ.}).

ὀμοβίαιος -ον [ὀμός, βίαιος] **τὸ ὀμοβίαιον ἴσος μόχθος ή βία** ΑΡΕΤ. Όξ. παθ. 3.6.1.

όμογέρων -οντος, ό [όμός, γέρων] εξίσου ηλικιωμένος ΣΧ. ΙΛ. 7.161b ΕΥΣΤΘΕΣ. 1561.20.

όμοεγκλίτως [όμός, έγκλίνω] γραμμ. αυτός που έχει όμοια κλίση ΕΥΣΤΘΕΣ. 1370.20.

όμοθέωρος -ον [όμός, θεωρέω] εξίσου ορατός [ΚΑΙΣΑΡ.] 38.20.

όμόθρηνος -ον [όμός, θρηνος] αυτός που θρηνεί εξίσου ή μαζί με κάποιον [ΙΩΑΝ.] Όρχησ. (PG 59.525.3).

όμοιόδοξος -ον [όμοιος, δόξα] αυτός που έχει την ίδια φήμη ή το ίδιο κύρος [ΑΘΑΝΑΣ.] Διαλέξ. 1336.36.

όμοιοδύναμος -ον [όμοιος, δύναμις] αυτός που έχει την ίδια σημασία ΕΥΣΤΘΕΣ. 887.50, 983.46.

όμοιοθέος -ον [όμοιος, θεός] όμοιος με τον Θεό ANASTSIN. *ConstHom.* 5.31.

όμοιοκαταλήπτως [όμοιος, καταλαμβάνω] αυτός που γίνεται αντιληπτός με τον ίδιο τρόπο ΕΠΙΦ. Μέτρ. 719.

όμοιόκεντρος -ον [όμοιος, κέντρον] μαθημ. ομόκεντρος ΘΕΩΝ³. 192.2, 856.21.

όμοιοκλινής -ές [όμοιος, κλίνω] αυτός που έχει το ίδιο γεωγραφικό πλάτος, για τόπους σχόλ. στο ΙΑΜΒΛ¹. Μαθ. 14 σ. 102 ♦ επιρρ. όμοιοκλινώς μαθημ. με την ίδια κλίση ΠΤΟΛ⁴. Μαθ. σύντ. 1.1.22.22.

όμοιόλεκτος -ον [όμοιος, λέγω] αυτός που εκφράζεται με ισοδύναμο τρόπο ΔΙΔ¹. Τριάδ. 5.20.12, κ.α. ♦ επιρρ. όμοιολέκτως με την ίδια έκφραση ΔΙΔ¹. Τριάδ. 27.61.1.

όμοιομελής -ές [όμοιος, μέλος] αυτός που αποτελείται από όμοια μέλη, ομοιόμορφος ΜΑΚ. Όμ. 1.39, Λόγ. Β 32.8.7.

όμοιοπληθής -ές [όμοιος, πλήθος] γεωμ. ίσου αριθμού, για στέρα σώματα ΕΥΚΛ. 12.17.

όμοιόστροφος -ον [όμοιος, στροφή] αυτός που έχει όμοια στροφή ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Σφ. 291a.

όμοιοσύνθετος -ον [όμοιος, συντίθημι] γραμμ. αυτός που έχει συντεθεί με όμοιο τρόπο, για λέξεις ΕΥΣΤΘΕΣ. 743.43.

όμοιοταγής -ές [όμοιος, τάσσω] **τοποθετημένος στην ίδια τάξη** ΕΥΚΛ. Στοιχ. 12.17 ΙΑΜΒΛ¹. Νικ. 88.8.

όμοιοτελής -ές [όμοιος, τέλος] **ουσ. τὸ ὁμοιοτελές το να έχει κανείς την ίδια κατάληξη, το ομοιοτέλευτο, για λέξεις** ΣΧ. Ιλ. 2.382b.

όμοιοτεχνής -ές [όμοιος, τέχνη] **αυτός που έχει την ίδια τεχνική** ΜΕΝ². Ἐπιδεικτ. σ. 409.25 (χφ) ΕΦΡ. 5.161.1.

όμοιοφωνία -ας, ή [όμοιος, φωνή] **ρητ. φωνητική ομοιότητα, ομοφωνία, για λέξεις** ΕΥΣΤΘΕΣ. 1101.39, 1652.13.

όμοκάρδιος -ον [όμός, καρδία] **ομονοών** ΘΕΟΔ⁸. Ἐπιστ. 152.38, κ.α.

όμοκοιλίος -ον [όμός, κοιλία] **από την ίδια κοιλιά ή μήτρα** ΕΥΣΤ¹. Ἐγγ. 20.1.5· ή χήρα δύο παιδᾶς ἔχουσα γνησίους καὶ ὁμοκοιλίους η χήρα που έχει δύο γνήσια παιδιά που είναι αδέλφια από την ίδια μήτρα [ΙΩΑΝ.] Μάρθ. 705.32.

όμολάτρης -ου, ό [όμός, λάτρης] **οπαδός ή δούλος ὁμοιος με...** ἀγγέλοις ὁμολάτρης γενόμενος αυτός που έχει γίνει δούλος του Θεού ὁμοιος με τους ἀγγέλους ΜΑΞ². Προσ. 525, 772.

όμολειώω [όμός, λειώω] **συνηρ. κάνω ίσο, απαλύνω, μετριάζω** ΗΣΥΧ. ο 772.

όμολογίζω [όμολογία] **συμφωνώ** ΑΠΟΚΙΩΑΝ. 2 35.2.

όμομαχία -ας, ή [όμός, μάχη] **στρατιωτική συμμαχία** ΗΣΥΧ. ο 737 ΦΩΤ. Λέξ. ο 330 κτλ.

όμομοίρως [όμός, μοῖρα] **αστρ. μοιράζομαι το ίδιο σημείο, έχω το ίδιο ζώδιο** ΗΦ¹. 1.124.17.

όμονήδυνος -ου, ό [όμός, νηδύς] **ομομήτριος αδελφός** ΦΩΤ. Λέξ. ο 330.21, κ.α. ΛΕΞ. ΕΜ. 625.30, *Sud.* 236.1, κ.α. κτλ.

όμοπάτρις -ιδος [όμός, πατρίς] **από την ίδια πατρίδα, συμπατριώτης** ΕΥΣΤΘΕΣ. Ἰλ. 1.744.34.

όμόπατρος -ον [όμός, πατήρ] **γεννημένος από τον ίδιο πατέρα** ΗΡΩΔ. 3(2).74.6, κ.α. ΓΡΗΓ. *Carm.* 483.4 κτλ.

όμόπεδος -ον [όμός, πέδον] **αυτός που βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τη γη, με το έδαφος** ΣΧ. ΘΟΥΚ. 7.78.4.

όμοπλανής -ές [όμός, πλάνη] **συνοδοιπόρος, συνταξιδιώτης** NONN. *Διον.* 3.78 (εικασ.).

όμοπόρευτος -ον [όμός, πορεύω] **σύντροφος, συμμετέχων σε...** ΔΙΟΝ²¹. *Έκκλ. ίστ.* 129.28, κ.α. κτλ. || *ουσ. ουδ.* τὸ ὁμοπόρευτον **μοίρασμα, συμμετοχή** ΕΥΣΤΡ¹. *Βίος* *Εὐτ.* 2708.

όμοπροσκύνητος -ον [όμός, προσκυνέω] **άξιος της ίδιας λατρείας, εξίσου σεβαστός** (*Άγιο Πνεύμα*) *τινι σε σχέση με κάποιον* ΣΕΙΡΑΙ *Καθ.* 371.5.

όμοπρόσωπος -ον [όμός, πρόσωπον] *χριστ. αυτός που ανήκει στο ίδιο πρόσωπο ή στην ίδια ουσία, για τον Χριστό: ὁμοπρόσωπον τοῦ πατρὸς κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοπρόσωπον ἡμῶν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα* ἔχοντας την ίδια ουσία με τον πατέρα σε σχέση με τη θεϊκή φύση και ἔχοντας την ίδια ουσία με εμάς σε σχέση με την ανθρώπινη φύση ANASTSIN. *Viae dux* 9.1.94, 95.

όμόπτωτος -ον [όμός, πίπτω] **αυτός που βρίσκεται στην ίδια πτώση ή έχει την ίδια κατάληξη** ΗΡΩΔ. 3.111.35.

όμοτρεκής -ές [όμός, βλ. ἄτρακτος] **ακριβής, αληθής** ΣΧ. ΠΙΝΔ. *Πυθ.* 8.9.2.

όμοτροπέω [όμότροπος] *συννηρ. έχω τις ίδιες συνήθειες, ζω με τον ίδιο τρόπο* ΚΥΡ¹. *Ιωάν.* 2.500.30, *Γλαφ.* 60.12.

όμοφρόντιστος -η -ον [όμός, φροντίζω] **εξίσου προσεκτικός, επιμελής** CCA 10.120.9.

όμοφυής -ές [όμός, φύω] **αυτός που έχει την ίδια φύση, συγγενής** ΣΧ. ΟΠΠ. 5.92.1.

όμοχώριος -ον [όμός, χωρίον] **όμορος, γειτονικός** GGM 1.914 [APP.] 33.2.

όνίλαμον -ου, τό [όνίνημι] *ονομασία φαρμάκου για τα μάτια* ΠΑΥΛΑΠ. 106.75.

όνοθήλεια -ας, ή [ὄνος, θήλυς] **γαϊδούρα** PNESS. 89.31, 34 (6ος-7ος^{μ.Χ.}, ὠνοθελ-πάπ.).

όνομάγγων -ωνος, ὁ [ὄνος, λατ. mango] **έμπορος γαϊδουριών** ΡΟΧΥ. 3192.10 (9 Μαΐου 307 μ.Χ.), 3728.4 (Φεβρουάριος/Μάρτιος 306 μ.Χ.).

όξυακάνθινος -ον [ὀξυάκανθα] *βοτ. αυτός που ανήκει σε ή σχετίζεται με την οξυάκανθο* ΟΡΕΙΒ. 2.16.1, κ.α.

όξυαλίσ -ίδος, ή [ὀξύς, πρβ. ἁλίσ, ἄλμυρίς (:)] *βοτ. λάπαθο η οξαλίσ, οξαλίδι, ξινολάπαθο* ΓΑΛ. 18a.221.7.

ὀξύγαρι -ιτος, τό [ὀξύγαρον] **σάλτσα** από ξύδι και γάρον ΙΕΡΟΦ. 463.7.

ὀξυγαρίζω [ὀξύγαρον] **καρυκεύω** με **σάλτσα** από ξύδι και γάρον ΑΝ. Ιατρ. 8.6.3 ΙΕΡΟΦ. 460.19.

ὀξυκέντρος -ον [ὀξύς, κέντρον] **αυτός** που έχει οξεία αιχμή ΠΟΡΦ. Ἀρμ. 152.17 κτλ.

ὀξυμύρσινος -ον [ὀξυμυρσίνη] βοτ. **αυτός** που ανήκει σε ή σχετίζεται με την ακανθώδη μυρσίνη ΟΡΕΙΒ. Εὐνάπ. 1.36.4, 2.16.1, κ.α.

ὀξυπαθίος -α -ον [ὀξύς, πάθος] **εξαιρετικά οδυνηρός** ΑΛ⁶. Όφθ. 152.21.

ὀξυπαθῶς [ὀξύς, πάθος] με υπερβολική ανησυχία, με πολλή ταραχή ΘΕΟΦΥΛΑΚΤ. Ἰστ. 5.10.1 ΛΕΞ. Sud. ο 431.1.

ὀξυπόρφυρος -ον [ὀξύς, πορφύρα] **αυτός** που έχει έντονο προφυρό χρώμα CAIG 2.457.11.

ὀξυπραγία -ας, ή [ὀξύς, πράσσω] **άμεση δράση ή ταχύτητα αντίδρασης** ΟΥΕΤΤ. 1.6.5 CCA 11.5.10, κ.α.

ὀξυσθενής -ές [ὀξύς, σθένος] **ακονισμένος και δυνατός, για σπαθί** ΙΟΥΛ⁶. 278.9.

ὀξυσμός -οῦ, ό [ὀξύνω] **ιατρ. οξύτητα, «ξινίλα» του στομάχου** [ΓΑΛ.] 14.521.11, 12 || **μτφ. όξυνση, υπερβολή** ΕΥΣ¹. Ἡσ. 153.14.

ὀξυστομία -ας, ή [ὀξύστομος] **δριμύτητα του λόγου** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 6.95.18.

ὀξύτριχος -ον [ὀξύς, θρίξ] **αυτός** που αποτελείται από σκληρή τρίχα ΑΝ. Ιατρ. 25.25 CCA 7.198.1, 10.177.6, κ.α. κτλ.

ὀξυφαγία -ας, ή [ὀξύς, φαγεῖν] **το να τρώει κανείς ξινά φαγητά** ΙΩΔΑΜ. (PG 95.236.43).

ὀξυχολέω [ὀξύχολος] **συνηρ. είμαι οξύθυμος, οργίλος, ευέξαπτος** ΕΡΜΑΣ 41.3.3 ΣΧ. ΗΣΙΟΔ. Ἔργ. 129.17, 132.7 κτλ.

ὀπινιάτωρ -ορος, ό [λατ. opinator] **οπινιάτωρ** ΡΒΕΑΤΤΥΡΑΝΟΡ 2.41 (300 μ.Χ.) ΡΟΧΥ. 3029.4 (;) (3ος^{μ.Χ.}) (οπινί) κτλ.

ὀππατα αιολ. πληθ., βλ. ὄμμα ΣΑΠΦΩ 112.3.

ὀρδινατίων -όνος, ή [λατ. *ordinatio*] διορισμός, λειτούργημα, αποστολή
ΕΠΙΚΤ. 3.24.117.

ὀρθοπηγιάω, συνηρ. [ὀρθός, πήγνυμι] **σηκώνομαι, τεντώνομαι** για να φανώ
πιο ψηλός ΚΩΜ. 400.

ὀρθόσφυρος -ον [ὀρθός, σφυρόν] **αυτός που έχει ίσιους, κανονικούς**
αστραγάλους, γλώσσ. του τανύσφυρος ΗΣΥΧ. τ 137 ΕΥΣΤΘΕΣ. 989.17.

ὀρνιθόμορφος -ον [ὄρνις, μορφή] **αυτός που έχει τη μορφή πουλιού** ΤΖ. Ιστ.
1.14.339.

ὀρνιθόπουλον -ου, τό [ὄρνις, βλ. πῶλος] **κλωσσοπούλι, κοτοπουλάκι** ΑΝ.
Ιατρ. 2.323.20, 8.3.1, κ.α. κτλ.· επίσης ὀρνιθοπούλλιον PSTUD.PAL. 1329 (6ος-
7ος^{μ.Χ.}).

ὀρνιθοπώλης -ου, ὁ [ὄρνις, πωλέω] **πωλητής πουλιών** ΠΟΛΥΔ. 7. 199 ΗΣΥΧ. ο
1267.1, π 2312.1 ΦΩΤ. Λέξ. π 430.11 PSB VI 9245, 2 (2ος-3ος^{μ.Χ.}).

ὀρνιθοσκοπική -ῆς (τέχνη), ή [ὀρνιθοσκόπος] **μαντική, τέχνη του**
οιωνοσκόπου ΡΗΤ. 7.964.17.

ὀρνιθοτυφλία -ας, ή [ὄρνις, τυφλός] **ουσ. λαϊκ. αντί νυκταλωπία, ασθένεια των**
ματιών εξαιτίας της οποίας κανείς βλέπει μόνον τη νύχτα CCA 8.2.164.27.

ὀρνιθοτυφλότης -ητος, ή [ὄρνις, τυφλότης] **λαϊκ. αντί νυκταλωπία, ασθένεια**
των ματιών εξαιτίας της οποίας κανείς βλέπει μόνον τη νύχτα ΘΕΟΔΟΣ². 124.28
SCHOLAR. Γραμ. 1.365.2.

ὀροβοάλευρον -ου, τό [ὄροβος, ἄλευρον] **αλεύρι από ρόβι ή φάβα** [ΓΑΛ.] Sign.
144.

ὀροβοπώλης.... [ὄροβος, πωλέω] **αυτός που πουλάει ρόβι** (*Vicia Ervilia*)
PGISS.UNIV. 232, απ. α, 3 (3ος^{π.Χ.}).

ὀρογραφία -ας, ή [ὄρος, γράφω] **προσδιορισμός, ορισμός** ΛΕΞ. Ζων. 1830.

ὀροδέω τρομάζω, φοβίζω ΗΣΥΧ. ο 1277, 1385.

ὀροθέτις -ιδος, ή [ὀροθετέω] **αυτός που θέτει ή ορίζει τα σύνορα** ΙΩΑΝ. (PG
64.21.22).

ὀροκωνίτις -ιδος, ή [πρβ. ὀλοκωνίτις] **βοτ. κύπειρος των βουνών** ΓΑΛ. 19.126.16-
18.

όρομα -ατος, τό [όράω] **όραμα** ΠΡΑΑΠ. Παύλ. 5.31 ΚΥΡ¹. Ήσ. 673.38.

όρόπεζα -ης, ή [όρος, πέζα] **οι πρόποδες του βουνού, ριζοβούνι** ΣΧ. ΝΙΚ. Θηρ. 393a.2.

ότω δοτ. εν. αττ. αντί ὦτινι, βλ. ὅστις.

οὐηξιλλατίων -ωνος, ή [λατ. *vexillatio*] **απόσπασμα στρατιωτών** ICIG 4483 (3ος^{μ.χ.} αβέβ.) PLOND. 171b 12 (3ος^{μ.χ.}) POXY. 4084.8 (339 μ.Χ.) PBGU 600.13 κτλ. PSB 9597.9 (οὐιξιλλατίονος) PLOND. II 171 b 12 PBGU 316.5 (οὐεξ-).

οὐσουκαπτίων -ωνος, ή [λατ. *usucapionis*] **χρησικτησία** ΣΤΕΦ³. Ρητ. 287.12.

ὀφθαλμοπονέω [ὀφθαλμός, πόνος] **συνηρ. υποφέρω από πόνο στα μάτια, έχω πόνο στα μάτια** ΑΝ. Ρητ. 21.21.

ὀφθαλμοπονία -ας, ή [ὀφθαλμός, πόνος] **πόνος των ματιών** ΤΕΥΚΡ¹. 9.2.186.4 [ΓΑΛ.] Εὐπ. 14.496.16.

ὀφιοτρόφος -ον [ὄφις, τρέφω] **αυτός που τρέφει το φίδι (= το δαιμόνιο)** ΘΕΟΔ⁸. Ἐπιστ. 64.56.

ὀφιοφώνος -ον [ὄφις, φωνή] **αυτός που έχει τη φωνή φιδιού (= αυτός που μιλάει σαν τον Διάβολο)** ΘΕΟΔ⁸. Ἐπιστ. 49.110.

Π

παρυφή -ῆς , ή **ποδόγυρος, στρίφωμα υφάσματος** ΠΛΟΥΤ. 16.239c ΓΑΛ. 18(2).791.

περιπολάς, άδος [περιπέλομαι] **περιπλανώμενος, αλήτης** ΦΡΥΝ¹. 34 (εικασ.)

ποπούλους [λατ. *populus*] **λαός** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 13.2.

πωμήριον -ου, τό [λατ. *pomoerium*] **στη Ρώμη πωμήριο** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 11.4 ΔΚΑΣΣ. 39.39.7, κ.α. κτλ.

Ρ

ράγμα -ατος, τό ΠΔ. Άμ. 6.11 **ρωγή, ρήγμα, ράγισμα** (διαφ. γρ. ῥήγμασιν).

ῥεπαρατίων -ωνος, ή [λατ. *reparatio*] **ανακατασκευή, ανακαίνιση** PSTUD.PAL. 20.123.33 (5ος^{μ.χ.}) κτλ.

ρόδοφορία -ας, ή [ρόδον, φέρω] **τελετή που περιλαμβάνει τη μεταφορά ρόδων** POXY. 3694.6-7 (3ος^{μ.Χ.}).

ρύπαρῶδης -ες [ρύπαρός] **ακάθαρτος, βρώμικος** [ΙΩΑΝ.] Πάσχ. 6.33.

Σ

σαθαρυγά αμφίβ. βλ. σα(ι)θάρυγξ.

σα(ι)θάρυγξ -γγος, ή [σα-, θαρ- (;) *σαρ-θαρ] **αναστάτωση, σύγχυση, ταραχή** ΗΣΥΧ. σ 40 (αβέβ., σαθάρυγα: ταραχή χφφ) ΘΕΟΓΝΩΣΤ. Καν. 33.7.

σακκοπάθνιον -ου, τό [σάκκος, πάθνη] **σακούλα για τη φορβή** (αμφίβ. σημασ.) ΗΣΥΧ. χ 517 κτλ.

σαλγαμάριος -ου, ό [λατ. salgamarius] **έμπορος κονσερβών** ACO 2.(1.3.)52.30 ICOR. 8(3).540, 551 (5ος-6ος^{μ.Χ.}).

σάμβαθον -ου, τό είδος δοχείου POXY. 2728.33 (3ος-4ος^{μ.Χ.}) (για τρόφιμα) POXY. 2729.9 (4ος^{μ.Χ.}) (για νομίσματα), πρβ. σάμφατον.

Σαρδιακός -ή -όν [Σάρδεις] **σχετικός με τις Σάρδεις** ΠΛΑΤ¹. 230.2 (εικασ., Σαρδιανικός χφφ).

σα̃τρον -ου, τό [πρβ. θέατρον] Ιac. **σάτρον**, κατασκευή από την οποία ήταν δυνατή η παρακολούθηση των δημόσιων εορτών ISEG 50.394.

σειναρμόστρια -ας, ή βλ. θοιναρμόστρια.

σεληνοδρόμιον -ου, τό [σελήνη, δρόμος] **τροχιά της σελήνης** PKELLIS 82.11 (4ος^{μ.Χ.}).

σελλοποιός -οῦ, ό [σέλλα, ποιέω] **κατασκευαστής σελλών** PCPR 14.32.8, 34 (7ος^{μ.Χ.}) ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 36.269.13 κτλ.

σενᾶτος -ου, ό [λατ. senatus] στη Ρώμη **σύγκλητος** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 11.3 ΛΕΞ. Sud. μ 1065.12 κτλ.

σηρικοφόρος -ον [σηρικός, φέρω] **αυτός που φοράει μεταξωτά ρούχα** [ΚΑΛΛΙΣΘ.] (νεότ. γ) 26.37 [ΙΩΑΝ.] (PG 56.538.25) κτλ.

σιδηροφορία -ας, ή [σιδηροφόρος] **το να κουβαλάει κανείς αλυσίδες** ΠΑΛΛ. Λανσ. 45.2.3 | **το να κουβαλάει κανείς όπλα** ΑΝ. Πολ. 2.15 κτλ.

σιτόφακον -ου, τό [σιτός, φακός] **σιτάρι και φακές** POXY. 3406.4 (4ος^{μ.Χ.}) κτλ.

σκαμβάλυξ -υκος [σκαμβός] **καμπύλος, κυρτός, λυγισμένος** ΗΣΥΧ.

σκαμβευτής -οῦ, ὁ [σκαμβεύω] **διαστροφέας**: ὁρθότητος λόγων σκαμβευταί αυτοί που διαστρέφουν την ορθότητα των λόγων ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 9.152.14.

σκαμβεύω [σκαμβός] **ενεργ. διαστρεβλώνω** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 2.37.12 | **μέσ. είμαι στραβός ή στρεβλός** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 11.186.31.

σκάμβωσις -εως, ή [σκαμβός] **παρεκτροπή, διαστροφή** ΑCO 3.9.22.

σκανθαρίζω χτυπώ στη μύτη με το μεσαίο δάχτυλο, για παιχνίδι ΗΡΩΔ. 3.2.581.18 ΠΟΛΥΔ. 9.122, 126 ΗΣΥΧ. σ 1014, βλ. σκινθαρίζω.

σκελετοποιέω [σκελετός, ποιέω] **συνηρ. κάνω να στεγνώσει, να αποξηρανθεί, για πτώμα** ΣΧ. ΙΛ. 23.190-1 (χφφ).

σκίμαλλος -ου, ὁ **αμφίβ. σημασ. το μεσαίο δάχτυλο** PLOND. 1821.308.

σκνιπή -ῆς, ή [σκνίψ] **μικρό μυρμήγκι κίτρινου χρώματος** ΚΥΡΑΝ. 2.25.5.

σκομβρίζω μουρμουρίζω, γκρινιάζω ΗΣΥΧ. σ 82 κτλ. || **χτυπώ με κλωτσιές στο υπογάστριο, αστείο για παιδιά** ΙΟΒΑΣ. F 86 ΗΣΥΧ. ρ 38, σ 82.

σπαθαρικός -ή -όν [σπαθάριος] **επιθ. αυτός που ανήκει ή σχετίζεται με σωματοφύλακα** PBGU 2328.10 (5ος^{μ.Χ.}) ΙΩΔΑΜ. 95.357.33 κτλ.

σπεκλάριον -ου, τό [λατ. speculularium] **ουσ. καθρέφτης** ΚΥΡΑΝ. 1.10.12-13 || **ορυκτ. μαρμαρυγίας ή τάλκης** ΓΑΛ. 13.663.10 ΖΩΣ¹. 2.139.2 κτλ.

σπληνίας -ου, ὁ [σπλήν] **αυτός που είναι άρρωστος στη σπλήνα** ΙΠΠ. Τερ. νούσ.2.2 (διαφ. γρ.).

σταδόν [ἴστημι] **επίρρ. σε όρθια θέση** ΑΠ⁷. Έπιρ. 198.2 ΗΡΩΔ. 3(1).125.17, κ.α. κτλ.

στασιάρης -ιδος [στασιάζω] **καπριτσιόζος, για άλογο** ΑΝ. Ρητ. 110.9.

στηλάριον -ου, τό [στήλη] **αναμνηστική στήλη** ΙΗΑΔΡ. 87 (3ος^{μ.Χ.}) ΙΤΑΜ 5(1).239 (στηλλάριον) κτλ. | **στήλη ή στύλος (αμφίβ. σημασ.)** CAIG 2.315.8.

στηλογράφησης -εως, ή [στηλογραφέω] **το να γράφει κανείς σε μια στήλη** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 10.180.8.

στιπένδιον -ου, τό [λατ. stipendium] **έτος στρατιωτικής θητείας** ΙJÖST. 30.28.

στράτα και στράτα -ης, ή [λατ. strata] δρόμος στρωμένος με πλάκες, δρόμος
ΦΙΛΟΞ³. 681.1 ISEG 37.496 (4ος-5ος^{μ.Χ.}) ΠΡΟΚ¹. Πολ. 2.1.6.2, κ.α. κτλ.

στρατηλατιανός -οῦ, ό [στρατηλάτης] στρατ. αξιωματικός στην υπηρεσία
του στρατηγού ΠΓ 10(2).1.791 PPSI 176.16, 183.3 (5ος^{μ.Χ.}) ΙΩΜΑΛ. Χρον. 430.1 κτλ.

στρεβλωτικός -όν [στρεβλός] αυτός που συστρέφει ή στρεβλώνει, για όργανα
βασανισμού ΓΡΗΓ¹. Βίος Θανυμ. 945.2 ΗΣΥΧ. α 7189 κτλ.

στυπάζω [στύπος] χτυπώ με μπαστούνι (αβέβ.) ΚΩΜ. (CGFP 366) || χτυπώ,
διώχνω ΗΣΥΧ. σ 2084 .

συγκεραστικός -όν [συγκεραστός] ουδ. επίρρ. συγκεραστικόν μίγμα από
κρασί και νερό [ΓΑΛ.] Εὐπ. 14.386.16.

συγκληρικός -οῦ, ό [σύγκληρος] συνεργάτης ή συνάδελφος των μελών του
κλήρου ΕΦΡ. 4.218.9 ACO 2.1.2.161.28, κ.α. ΙΟΥΣΤΙΝ. Νοv. 606.24, κ.α.

συλλαυρίτης -ου, ό [σύν, λαύρα] εκείνος που κατοικεί στον ίδιο δρόμο,
κοντινός στην οικία, γείτονας ΡΟΧΥ. 3979.6-7 (συνλαυρείτη) ΡΥΛ. 606.37
(3ος^{μ.Χ.}).

συμμερισμός -οῦ, ό [συμμερίζω] κατανομή μεριδίων ή ποσοστών ISEG 25.744
(2ος^{μ.Χ.}).

συμπαρθενεύω [σύν, παρθενεύω] ξαπλώνω μαζί με παρθένες [ΠΑΛΛ.] Μοναχ.
22.6 PMED. 4969.11 (5ος-6ος^{μ.Χ.}).

συμποσιαστικός -όν [συμπόσιον] αυτός που προσιδιάζει στο συμπόσιο ΣΧ.
ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Νεφ. 1073.

συμφορητικός -όν [συμφορέω] επίθ. αυτός που ενώνει, που συνδέει ΣΧ. ΙΛ.
(Gen.) 13.237 κτλ.

συναθλητής -οῦ, ό [συναθλέω] ουσ. σύντροφος σε αθλητικούς αγώνες,
συναθλητής (αβέβ.) IMAMA 8.417.32 | χριστ. σύντροφος στην πάλη ΕΥΣ. Έκκλ.
ίστ. 3.4.9 κτλ.

συναφιερύω [σύν, άφιερύω] α. καθαγιαζώ ISEG 32.1425, 1426 (2ος^{μ.Χ.}).

συνδιεξάγω [σύν, διεξάγω] διοικώ μαζί με κάποιον ISEG 25.112.14 (2ος^{π.Χ.})
ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 112.826.17 κτλ. | οδηγώ, ηγούμαι μαζί με κάποιον ΓΡΗΓ¹. Έπιγρ.
Ψαλμ. 75.26.

συνέγδαμος -ον ΠΓ 12.8.186.9, βλ. συνέκδημος.

συνηγεμονικός -όν [σύν, ήγεμονικός] *επίθ.* **αυτός που εξουσιάζει μαζί με κάποιον, συγκυρίαρχος** ΓΡΗΓ. *Επιστ.* 101.43.3.

συνομόφυλος -ον [σύν, όμόφυλος] **μέλος στο ίδιο επάγγελμα, στον ίδιο κλάδο** ΡΟΧΥ. 3500.12 (3ος^{μ.Χ.}).

συνταριχεύω [σύν, ταριχεύω] **συντηρώ μέσα σε αλάτι** ΚΥΡΑΝ. 2.13.15.

συνοπώλης -ου, ό [σῦς, πωλέω] **πωλητής χοίρων** PSARAP. 66.Π.17 (3ος^{μ.Χ.}) (σευοπωλ() πάπ.).

σφάλαξ ΑΡΙΣΤΟΦ. Σφ. 1509 (*διαφ. γρ.*) ΠΑΥΣ. 7.24.11, βλ. σπάλαξ.

σφενδονικός -όν [σφενδόνη] *επίθ.* **σχετικός με τη σφεντόνα** ΛΕΞ. Ζων. σ 1696 | ουσ. *θηλ. εν.* **η τέχνη του να ρίχνει κανείς με τη σφεντόνα** ΣΤΕΦ². Άγμ. 35.24.

σχετλιάσις -εως, ή [σχετλιάζω] ουσ. **αγανάκτηση, δυσανασχέτηση, μεμφιμοιρία, σχετλιασμός** ΑΝ. Ρητ. 245.16 ΨΕΛΛ. Poem. 7.487.

T

ταβερναρία -ας, ή [λατ. tabernarius] **ταβερναρία, κωμωδία με λαϊκό και χυδαίο θέμα** ΛΥΔ. Αρχ. 62.3, κ.α.

ταραχίζομαι [ταράσσω] **τραντάζομαι, για πλοία** ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Έπτ. Θήβ. 210d || *μτφ.* **είμαι αναστατωμένος ή ταραγμένος** ΗΣΥΧ. Θ 626 ΛΕΞ. Ζων. 1056.5, 1221.14.

τάρχεα -ων, τά [βλ. ταρχύω] **νεκρικές τιμές** ΣΧ. ΙΛ. 7.85 (*αβέβ. γρ.*) ΛΕΞ. ΕΜ. 747.37.

ταυροκέφαλος -ον [ταῦρος, κεφαλή] **αυτός που έχει κεφάλι ταύρου** ΤΕΥΚΡ¹. 202.27 ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Νεφ. 274a ΑΠΟΜ. 163.14.

ταῦτωνυμία -ας, ή [ταυτό, όνομα] **ταυτωνυμία** ΗΛΙΑΣ Κατηγ. σ. 208.14 ΙΩΔΑΜ. Ιακωβ. 81.21 (PG 94.1480A).

ταχυπνοέω *συννηρ.* [ταχύς, πνέω] **αναπνέω γρήγορα** ΑΝ. Παρμ. 9.2.

ταχύχειρ -ρος [ταχύς, χείρ] **γρήγορος στα χέρια, σβέλτος** ΚΡΙΤΙΑΣ απ. 55 ΠΟΛΥΔ. 4.97.

τειρωνολογέω *συννηρ.* [τίρων, λέγω] **στρατολογώ** IBULG. 517.

τεκνοδότης -ου [τέκνον, δίδωμι] **αυτός που χαρίζει παιδιά (τύχη)** ΟΥΕΤΤ. 2.39.13.

τεκνοσπορέω *συνηρ.* [τέκνον, σπείρω] **συλλαμβάνω, μένω έγκυος** ΚΥΡΑΝ. 1.18.23.

τεκνοσπορικός -όν [τεκνοσπόρος] **ευνοϊκός για σύλληψη, για τόπους** CCA 5.1.179.

τερψίθυμος -ον [τέρπω, θυμός] **αυτός που τέρπει την ψυχή** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 559.36 ΕΥΣΤΘΕΣ. Έπιστ. 10.15 ΤΖ. Σχ. Ησ. 145bis.

τεταρτωπόλης -ου, ό [τέταρτον, πολέω] **αμφίβ. σημασ. λιανοπωλητής, αυτός που εμπορεύεται σύμφωνα με το τέταρτον, ¼ του οβολού ή της μονάδας μέτρησης** ΡΤΕΒΤ. I 180 (1ος^{π.χ.}).

τετελειωμένως *επίρρ. του αρσ. της μτχ. πρκ. του τελειώω εντελώς, τελείως* [ΕΠΦ.] Αίρ. 69.61 (ΡG 42.301a).

τετεχνασμένως *επίρρ. του αρσ. της μτχ. πρκ. του τεχνάζω με τέχνη, με πανουργία* ΕΥΣΤ¹. Έγγ. 12.1 κ.α.

τετραῦκύων -κυνός [τετρα-, κύων] **αμφίβ. σημασ. αυτός που συνοδεύεται από τέσσερα σκυλιά ή έχει τέσσερα πρόσωπα σκύλου, επίθ. της Εκάτης** ΡΟΧΥ. 4672.10 (3ος-4ος^{μ.χ.}).

τετραῦφύλακος -ον [τετρα-, φυλακή] **αυτός που έχει τέσσερις βάρδιες φύλαξης (νύχτα)** ΣΧ. ΕΥΡ. Ρῆσ. 5.

τετράφυλλος -ον [τετρα-, φύλλον] **τετράφυλλος** ΙΔΕΛΟΣ 1416 Α 1.57 (2ος^{π.χ.}).

τετραῦχρόος -οον [τετρα-, χροά] **τετραῦχρωμος** ΑΡΙΠ. (CCA 12.200.17) ΚΥΡΑΝ. 1.7.51 (διαφ. γρ.) ΜΑΞ². Απορ. 22 ΠΔ. Γέν. 9.13.

τετραῦχρωμος -ον [τέτρα, χρώμα] **τετραῦχρωμος** ΚΥΡΑΝ. 1.7.51.

τζίμουριον -ου, τό **αλογόμυγα, τάβανος, τσιμπούρι** ΑΝ. Ρητ. 125.9, 216.27.

τμητήριον -ου, τό [βλ. τέμνω] **εργαλείο κοπής** ΚΥΡΑΝ. 4.65.11.

τριῦβάκκομαι *συνηρ.* [τριβακός] **φθείρομαι, λιώνω** ΔΙΔ¹. απ. Ψαλμ. 147.32.

τριῦκάμαρος -ον [τρι-, καμάρα] **αυτός που έχει τρεις καμάρες** ΡΝΕΣΣ. 22.19 (6ος^{μ.χ.}) | *ουσ.* τὸ τρικάμαρον **οικοδόμημα με τρεις καμάρες** ΠΑΣΧΧΡΟΝ. 474.11.

τρυγωνίζω [τρύγω] **ξεραίνω, στεγνώνω** ΑΜΦΙΛ. Όμ. 3.24.

τυμβωρύχική -ής, ή (δηλ. τέχνη) [τυμβωρύχος] **η τέχνη της τυμβωρυχίας** ΣΧ. ΔΙΟΝ⁶. 229.28.

τῦροπρατέω *συνηρ.* [τῦρός, πιπράσκω] **πουλάω τυρί** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Βάτρ. 1369.

τῦρόπωλις -ιδος, ή [τῦρός, πωλέω] **πωλήτρια τυριού** PSB 10447v.12 (3ος^{π.χ.});).

τῦφομανής -ές [τῦφος, μανία] **ξিপασμένος, φαντασμένος, ματαιόδοξος** ΗΡΩΔ. *Επιμ.* 136.11 ΠΑΡΟΙΜ. *App.* 5.1.1.

Υ

ύαλοπώλης -ου, ό [ύαλος, πωλέω] **πωλητής γυαλιού** ΡΟΒΟDL. 1752.5 (2ος^{μ.χ.}).

ύβριστήριος -ον [ύβριστήρ] **ποινικός** ISEG 50.1195.37.

ύπερκαταβαπτύω [ύπέρ, κατά, βάπτω] **μιλάω με αλαζονεία** ΚΩΜ. 434.

ύτέρπαχης -ητος [ύτέρ, πάχης] **υπερβολικά παχύς** ΙΠΠ. Άέρ. 15 (χφ).

ύπερπολεμέω [ύτέρ, πολεμέω] *συνηρ.* **υπερασπίζομαι** τινος κάτι ή κάποιον ΩΡΙΓ. Έξ. Ματθ. 17.14.29 ΔΙΔ¹. Γέν. 2225.19 κτλ.· **ύπερπολεμῶν** τῆς πατρίδος ΣΤΕΦ³. Ρητ. 276.22.

ύποβλεμματικῶς [ύποβλέπω] *επίρρ.* **με λοξή ματιά** ΣΧ. ΝΙΚ. Θηρ. 457c.

ύπογαργαλίζω [ύπό, γαργαλίζω] **ενοχλώ, πειράζω, ερεθίζω** ΡΗΤ. 1.598.22 κτλ. | *μτφ.* ΑΝ. Ρητ. σ. 160.21 ΡG 41.108D ΦΩΤ. Βιβλ. 204b 21, κ.α. κτλ.

ύποδιαρρέω [ύπό, διαρρέω] *συνηρ.* **διαφεύγω, ξεφεύγω, ξεγλιστρῶ** (για αγαθά) παθ. *μτφ.* PSCHUBART 35.7.

ύπολαζούριος -ον [ύπό, λαζούριν] **αυτός που έχει ζωηρό μπλε χρώμα** ΚΥΡΑΝ. 3.2.2.

ύποπικρίζω [ύπόπικρος] **έχω πικρή γεύση, για χόρτα** ΚΥΡΑΝ. 5.6.2.

Φ

Φαναγορείτης -ου, ό [Φαναγόρεια] **κάτοικος της Φαναγόρειας** ΑΘ. 13.590b (διόρθ.) ΣΤΕΦ¹. σ. 459.16, 657.12 (ΗΡΩΔ. 3.2 σ. 896.14).

Φαναγορεύς -έως, ό [Φαναγόρεια] **κάτοικος της Φαναγόρειας** ΑΠΠ. 12.511.1, κ.α. ΣΤΕΦ¹. σ. 657.11 (ΗΡΩΔ. 3.2 σ. 896.13).

φαυλοδιδάσκαλος -ον [φαυλός, διδάσκαλος] **αυτός που διδάσκει το κακό** ΕΥΣΤΘΕΣ. *Orusc.* σ. 163.3.

φαυλόδοξος -ον [φαυλός, δόξα] **αυτός που έχει λανθασμένη γνώμη** ΕΥΣΤΘΕΣ. *Orusc.* σ. 37.80.

φαυλοποιός -όν [φαυλός, ποιέω] **αυτός που ενεργεί με κακία, κακοήθης, κακεντρεχής** ΕΥΣΤΘΕΣ. *Orusc.* σ. 81.83.

Φιδηναῖος -ου, ό [Φιδῆναι] **Φιδηναῖος**, **κάτοικος των Φιδηνών** ΔΙΟΝ. 2.53.2-3, κ.α. κτλ.

Φιδηνάτης -ου, ό [Φιδῆναι] **Φιδηναῖος**, **κάτοικος των Φιδηνών** ΔΙΟΔ. 12.80.6, 8 ΠΛΟΥΤ. Κάμ. 17.4 κ.α. κτλ.

φίκις -ιδος [πρβ. φικιδίζω] **άσεμν. πισινός, κώλος** ΡΟΧΥ. 3070.5 (1ος^{μ.Χ.}) ΗΡΩΔ. 1.88.35 (χφ) = [ΑΡΚ.] 32.8.

φιλάγγελος -ον [φίλος, ἄγγελος] **αυτός που αγαπά τους αγγέλους** ΔΙΟΝ²¹. Οὐρ. *ιερ.* 13.4 | οἱ φιλάγγελοι μέλη θρησκευτικής οργάνωσης (χριστιανικής;) ISEG 31.1130 (3ος^{μ.Χ.}, Φρυγία).

φολίδωμα -ατος, τό [φολιδόομαι] **πετσί από φολίδες, κάλυμμα από λέπια** ΠΟΣΕΙΔΑΠΠ¹. *PMil.* 9.17.

φρύνινον -ου, τό [φρύνιον] **αστράγαλος** (φυτό της οικογένειας των ψυχανθών) ΠΑΥΛΑΠ. 7.3.16.123.

Φωλευτήριος [φωλεύω] **επίθ. του Απόλλωνα, αυτός που προστατεύει, που προσφέρει καταφύγιο** (από την αρρώστια), **αμφίβ. σημασ.** ΙΗΙSTR. 105 (3ος^{π.Χ.}).

φωνάζω [φωνέω] **σκούζω, ουρλιάζω** ΑΝ. Ρητ. 206.7-8 κτλ.

φωτοβολία -ας, ή [φωτοβολέω] **αχτίδα φωτός** [ΙΩΔΑΜ.] Άρτεμ. 42 κτλ.

Χ

χαλκοπράτης -ου, ό [χαλκός, πιπράσκω] **πωλητής μπρούντζινων σκευών** ΡΜΙCH. 13.662.26 (7ος^{μ.Χ.}: χαλκοπράτη) ΡLOND. 4.1419, 1215· 1295 (8ος^{μ.Χ.}).

χαρμολύπως [χάρμα, λύπη] **επίρρ. με χαρά ανακατεμένη με λύπη** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 533.65.

χειροψέλ(λ)ιον -ου, τό [χείρ, ψέλ(λ)ιον] **βραχιόλι** ΡΟΧΥ. 3491.5 (2ος^{μ.χ.}) ΡΚÖLN 166.20, 22 (6ος-7ος^{μ.χ.}).

χερσοπαράδεισος -ου, ό [χέρσος, παράδεισος] **γη που προορίζεται για κήπο** ΡΟΧΥ. 3205. 11, 51, 58 (297-308 μ.Χ.).

χιονοφεγγής -ές [χιών, φέγγος] **λαμπερός σαν το χιόνι** : χιονοφεγγή στολήν, έξ ύδατος καί Πνεύματος ύφανθείσαν [ΙΩΑΝ.] Όμ. (ΡG 59.588.14).

χιονόφεγγος -ον [χιών, φέγγος] **λαμπερός σαν το χιόνι**: τόν χιονόφεγγον μαργαρίτην [ΙΩΑΝ.] Όμ. (ΡG 59.525.60).

χλέμα -τος, τό είδος ψαριού ΚΥΡΑΝ. 4.70.

χλίσος (-η) -ον [βλ. χλίω] **επίθ. ζεστός, χλιαρός, ειδ. για τροφές** HIEROPH. Nutr. 1.1 (PhMG 1.409.5), κ.α. ΑΝ. Ιατρ. (PhMG 1.425.14), κ.α. ΣΧ. ΟΠΠ¹. 3.215 (γάλα) κτλ.

χοιροθυσία -ας, ή [χοῖρος, θυσία] **θυσία ή σφαγή μικρού χοίρου** ΡΟΧΥ. 3866.3 (6ος^{μ.χ.} (;): χυρο- πάπ.)

χοιρότριψ -ιβος [χοῖρος, τρίβω] **αμφίβ. σημασ., πιθ. άσεμν. αιδοίο, «μουνί»** ΚΩΜ. ΡCG 935· πρβ. χοιρόθλιψ.

χριστύβρις -εως, ή [Χριστός, ὕβρις] **υβριστής του Χριστού, λέγεται για τον εικονοκλάστη Βυζαντινό αυτοκράτορα Λέοντα τον 5ο τον Αρμένιο** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 421.11· πρβ. άλλ' ούχ ούτως, ὧ χρίστυβρι ΘΕΟΔ⁸. Έλεγχος 2 (ΡG 99.444C).

χυμευτής -οῦ, ό [χύμα] **αλχημιστής** ΑΛΧ. 2.441.21 κτλ.

χωματεπιμελητεία -ας, ή [χῶμα, έπιμελητής] **ουσ. εποπτεία των αναχωμάτων** ΡΟΧΥ. 3508.23, 25 (1ος^{μ.χ.}).

Ψ

ψαλμώδης -ους, ό [ψαλμός, αείδω] **ψαλμογράφος** ΟΙΚΟΥΜ. Έπ. Παύλ. Κολ. (σ. 455.1).

ψαχνός (-ή) -όν [σαχνός (;), βλ. ψάχω] **ψαχνός, προερχόμενος από τον μυϊκό ιστό, για το φαγώσιμο κρέας** HIEROPH. Nutr. 4.2 (PhMG 1.411.35) κ.α. ΑΝ. Ιατρ. (PhMG 1.424.23) κ.α.

ψευδοδιδασκαλέω [ψευδής, διδάσκαλος] **συνηρ. παρέχω ψευδείς διδασκαλίες** ΚΥΡ¹. Ιωάν. 2.222.17 Pusey (δοτ. πληθ. μτχ. αορ. ψευδοδιδασκαλήσασιν).

ψευδοδίκτειον -ου, τό [ψευδο-] βοτ. **φασκομηλιά** σχόλ. στο περιθώριο στον ΚΥΡΑΝ. 1.23.16.

ψευδοπρεσβύτερος -ου, ό [ψευδής, πρεσβύτερος] **ψευτοπαπάς** ΠΑΛΛ. Ίωάν. σ. 27.7.

ψιδράκια -ων, τά **φλύκταινες, φουσκάλες** ΑΕΤ¹. 67.161.

ψυαλγία -ας, ή [ψύα, ἄλγος] ιατρ. **οσφυαλγία** ΚΥΡΑΝ. 5.15.6.

ψυχρίς -ίδος, ή [ψυχρός] βοτ. είδος φυτού (δεν έχει ταυτοποιηθεί) που φυτρώνει στην περιοχή της Χαλδαίας και πήρε την ονομασία του από την αναψυκτική του ιδιότητα, ΚΥΡΑΝ. 5.23.2.

ψευδερημίτης -ου, ό [ψευδής, ἔρημίτης] **ψευτοερημίτης** [ΙΩΔΑΜ.] Θεόφ. (PG 95.368.27).

Ω

ώκῡποδέω συνηρ. [ώκῡς, πούς] **βιάζομαι, σπεύδω, τρέχω γρήγορα** [ΚΑΙΣΑΡ.] 175.61 (PG 38.1113) | ► τι ή ἐπί τι προς κάτι [ΚΑΙΣΑΡ.] 98.4 (PG 38.964), κ.α.

ώκῡποδία -ας, ή [ώκῡς, πούς] **το να είναι κανείς γρήγορος, το να κινείται κανείς γρήγορα** [ΚΑΙΣΑΡ.] 111.16 (PG 38.992).



ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

αλχ. = αλχημεία
αμετάβ. = αμετάβατος
αμφίβ. = αμφίβολος
αόρ., αορ. = αόριστος, αορίστου
αόριστ. = αόριστος (μη καθορισμένος)
απ. = απόσπασμα, -τα
αρσ. = αρσενικός
άσεμν. = άσεμνος, -α
αστρ. = αστρολογία, αστρονομία, -ικός

βλ. = βλέπε
βοτ. = βοτανική, -ικός
βυζ. = βυζαντινός

γεν. = γενική
γεωγρ. = γεωγραφία, -ικός
γεωμ. = γεωμετρία, -ικός
γλυπτ. = γλυπτική
γλώσσ. = γλώσσα, γλώσσημα, ερμηνευμένος με γλώσσημα
γρ. = γραφή
γραμμ. = γραμματική, -ικός

δηλ. = δηλαδή
διαφ. γρ. = διαφορετική γραφή
διόρθ. = διόρθωση, διορθωμένος
δοτ. = δοτική

ειδ. = ειδικός, -ικά, εξειδικευμένος
εικασ. = εικασία, προερχόμενος από εικασία
έκδ., εκδ. = έκδοση, εκδόσεις
εν. = ενικός
ενεργ. = ενεργητικός
ενίοτ. = ενίοτε
επιγρ. = επιγραφή, -ές
επίθ., επιθ. = επίθετο, ως επίθετο, επιθετικός
επίρρ. = επίρρημα, επιρρηματικά

ζωγρ. = ζωγραφική
ζωολ. = ζωολογία, -ικός

θηλ. = θηλυκός

ιατρ. = ιατρός, ιατρική

κτλ. = και τα λοιπά

λ. = λήμμα, στο λήμμα

λαϊκ. = λαϊκός, -ικά

λυρ. = λυρικός, λυρικά

μαθημ. = μαθηματικά, -ικός

μέσ. = μέσος

μεταβ. = μεταβατικός

μτφ. = μεταφορικός, -ικά

μτχ. = μετοχή

νεότ. = νεότερος

ορ. = οριστική

ορυκτ. = ορυκτολογία, -ικός

ουδ. = ουδέτερο

ουσ. = ουσιαστικό, ουσιαστικοποιημένος

παθ. = παθητικός

πάπ. = πάπυρος, -οι

πιθ. = πιθανός, -ώς

πληθ. = πληθυντικός

πρβ. = παράβαλε

πρκ. = παρακείμενος

ρητ. = ρητορική, -ικός, ρήτορας

σ(σ). = σελίδα, -ες

σημασ. = σημασία

στρατ. = στρατιωτικός

συνηρ. = συνηρημένος

σχόλ. = σχόλιο, -α

τίτλ. = τίτλος

τόμ. = τόμος, -οι

χριστ. = χριστιανικός

χφ, χφφ = χειρόγραφο, -φα

I = inscriptio (= επιγραφή) (βλ. πίνακα VI)

P = papyrus (= πάπυρος) (βλ. πίνακα V)

vulg. = vulgata (ευρέως διαδεδομένη έκδ. ή παράδοση χφφ)

II ΓΛΩΣΣΩΝΥΜΙΑ

αιολ. = αιολικός

αττ. = αρχαίος αττικός ή αττικιστικός

ιων. = ιωνικός

λατ. = λατινικός

III

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΣΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

α) Εκδοτικές σειρές:

AL = *Scriptores Graeci et Latini*, Accademia dei Lincei, Ρώμη.

BkPh = *Beiträge zur klassischen Philologie*, Meisenheim am Glan.

BL = *Collection des Universités de France (Association G. Budé)*, Les Belles Lettres, Παρίσι.

CC (SG, SL) = *Corpus Christianorum (Series Graeca, Series Latina)*, Turnhout 1959-.

CFHB = *Corpus Fontium Historiae Byzantinae, Series Bonnensis (-B), Berolinensis (-Be), Parisiensis (-P), Series Vindobonensis (-V), Series Washingtonensis (-W)*.

D = *Bibliotheca Scriptorum Graecorum*, A. Firmin-Didot, Παρίσι.

FLV = *Fondazione Lorenzo Valla*, A. Mondadori Editore, Μιλάνο.

GCS = *Die Griechischen Christlichen Schriftsteller der ersten drei Jahrhunderte*, Λιψία.

LCL = *Loeb Classical Library*, Λονδίνο και Κέμπριτζ, Μασαχουσέτη.

OCT = *Scriptorum Classicorum Bibliotheca Oxoniensis*, Oxford Classical Texts, Οξφόρδη.

PTA = *Papyrologische Texte und Abhandlungen*, Habelt, Βόννη.

PTS = *Patristische Texte und Studien*, W. de Gruyter, Βερολίνο-Νέα Υόρκη.

SC = *Sources Chrétiennes*, Les éditions du cerf, Παρίσι.

ST = *Studi e testi*, Βατικανό 1900-.

T = *Bibliotheca Scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana* και *Wissenschaftliche Einzelausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller*, B. G. Teubner, Λιψία και Στουτγάρδη.

TU = *Texte und Untersuchungen zur Geschichte der Altchristlichen Literatur*, Λιψία.

β) Συλλογές κειμένων:

ACO = *Acta Conciliorum Oecumenicorum*, 1-4, έκδ. E. Schwartz, Βερολίνο-Λιψία 1924-40.

ALG = *Anthologia Lyrica Graeca*, έκδ. E. Diehl, T 1³ 1949, 2³ 1950, 3³ 1952, 4² 1935, 5² 1941, 6² 1942, suppl.² 1942.

CAIG = *Collection des anciens alchimistes grecs*, έκδ. M. Berthelot - Ch. É. Ruelle, Παρίσι 1887-1888 [ανατ. Osnabrück 1967] (κατά τόμ., σελ. και στ.).

CAF = *Comicorum Atticorum Fragmenta*, 1-3, έκδ. T. Kock, T 1880-88.

CArG = *Commentaria in Aristotelem Graeca*, τόμ. 1-23 και suppl. 1-3, έκδ. Πρωσική Ακαδημία, Βερολίνο 1882-1909.

CCA = *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum*, 1-18, έκδ. F. Cumont και άλλοι, Βρυξέλλες 1898-1940 (κατά τόμ. και σελ.).

CGF = *Comicorum Graecorum Fragmenta (comoedia dorica, mimi, phliaces)*, έκδ. G. Kaibel, Βερολίνο 1899.

CGFP = *Comicorum Graecorum fragmenta in papyris reperta*, έκδ. C. Austin, Βερολίνο-Νέα Υόρκη 1973.

CMG = *Corpus Medicorum Graecorum* και suppl., έκδ. Ακαδημίες του Βερολίνου και της Λιψίας, 1908-.

Com. = *Supplementum Comicum*, έκδ. J. Demiánczuk, Krakau 1912.

CPF = *Corpus dei Papiri Filosofici Greci e Latini*, Φλωρεντία 1989-.

FGrHist = *Die Fragmente der griechischen Historiker*, 1-3 [κείμενο σε 9 τόμους] (1: *Genealogie und Mythographie*, αρ. 1-63· 2: *Zeitgeschichte*, αρ. 64-261· 3: *Horographie und Ethnographie*, αρ. 262-856), έκδ. F. Jacoby, Βερολίνο και Leiden 1926-· παρατίθενται κατά αύξοντα αριθμό.

GGM = *Geographi Graeci Minores*, 1-2, έκδ. C. Müller, D 1855-61.

FCG = *Frammenti della commedia greca e del mimo nella Sicilia e nella Magna Grecia*, 1-2, έκδ. A. Olivieri, Νάπολη 1930-47.

FdV = *Die Fragmente der Vorsokratiker*, 1-3 [N 1-90], έκδ. H. Diels - W. Kranz, Βερολίνο 1960 [1951-52⁶]· παρατίθενται κατά αύξοντα αριθμό.

FGE = *Further Greek Epigrams*, έκδ. D. L. Page, Κέμπριτζ 1981.

FHG = *Fragmenta Historicorum Graecorum*, 1-5, έκδ. C. και T. Müller, D 1841-70.

- FPG = *Fragmenta Philosophorum Graecorum*, 1-3, έκδ. F. A. Mullach, D 1860-81.
- GG = *Grammatici Graeci*, 1-4· 1: έκδ. G. Uhlig - A. Hilgard, T 1883-1901· 2: έκδ. R. Schneider - G. Uhlig, T 1878-1910· 3: έκδ. A. Lentz, T 1867-70· 4: έκδ. A. Hilgard, T 1889-1894 (Hildesheim 1979).
- GrKr = *Griechische Kriegsschriftsteller*, 1-2, έκδ. H. Köchly - W. Rustow, Λιψία 1853-55.
- HGM = *Historici Graeci Minores*, 1-2, έκδ. L. Dindorf, T 1870-71.
- Hom. = *Homeri opera*, 1-5, έκδ. D. B. Monro - T. W. Allen, OCT 1902-12 (τόμ. I-II: 1920³, τόμ. III-IV: 1917-19², τόμ. V: 1946²).
- IEG = *Iambi et Elegi Graeci*, έκδ. M. L. West, 1-2², Οξφόρδη 1989-92.
- MedG = *Medici Graeci*, 1-26, έκδ. C.G. Kühn, Λιψία 1821-29.
- PAEG. 7.4.4.2.
- Paroem. = *Corpus Paroemiographorum Graecorum*, 1-2, έκδ. E. L. von Leutsch - F. G. Schneidewin, Göttingen 1839-51.
- PCG = *Poetae comici Graeci*, έκδ. R. Kassel - C. Austin: 1: *Comoedia dorica, Mimi, Phlyaces*, 2001· 2: *Agathenor - Aristonymus*, Βερολίνο-Νέα Υόρκη, 1991· 3.2: *Aristophanes, Testimonia et fragmenta*, 1984· 4: *Aristophon - Crobilus*, 1983· 5: *Damoxenus - Magnes*, 1986· 6.2: *Menander. Testimonia et fragmenta apud scriptores servata*, 1998· 7: *Menecrates - Xenophon*, 1989· 8: *Adespota*, 1995.
- PE = *Poetarum Elegiacorum Testimonia et Fragmenta*, έκδ. B. Gentili - C. Prato, T τόμ. 1 (1988²), 2 (1985).
- PG = *Patrologiae cursus completus, omnium SS. Patrum, Doctorum Scriptorumque ecclesiasticorum. Series Graeca*, έκδ. J.-P. Migne, Παρίσι, 1857-66.
- PhMG = *Physici et Medici Graeci Minores*, 1-2, έκδ. J. L. Ideler, Βερολίνο 1841-42.
- PK = *PaulusKommentar aus der griechischen Kirche aus Katenenhandschriften*, έκδ. K. Staab, Münster 1933.
- PLG = *Poetae Lyrici Graeci*, έκδ. T. Bergk, T 1: 1923, 2: 1915, 3: 1914.
- PsK = *Psalmenkommentare aus der Katenenüberlieferung*, έκδ. E. Mühlenberg, PTS 1975.
- PTH = *The Pythagorean Texts of the Hellenistic Period*, έκδ. H. Thesleff, Abo 1965 (οι συγγραφείς παρατίθενται κατά σελ. και στ.).
- RhG = *Rhetores Graeci*, 1-3, έκδ. L. Spengel, T 1854-56.

SGLG = *Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker*, 1-7, Βερολίνο-Νέα Υόρκη 1974-88.

SH = *Supplementum Hellenisticum*, έκδ. H. Lloyd-Jones - P. Parsons, Βερολίνο-Νέα Υόρκη 1983.

SLG = *Supplementum Lyricis Graecis*, έκδ. D. Page, Οξφόρδη 1974.

Soph. = *Sofisti*, 1-4, έκδ. M. Untersteiner (και A. Battezzato), Φλωρεντία 1949-62.

SRAM = *Scriptores de rebus Alexandri Magni*, έκδ. C. Müller, D 1846.

TrGF = *Tragicorum Graecorum Fragmenta*, 1: έκδ. B. Snell, *Didascaliae tragicae, catalogi tragicorum et tragoediarum, testimonia et fragmenta tragicorum minorum*, Göttingen 1986². 2: έκδ. R. Kannicht - B. Snell, *Fragmenta adespota*, 1981. 3: έκδ. S. Radt, *Aeschyli fragmenta*, 1985. 4: έκδ. S. Radt, *Sophoclis fragmenta*, 1977. 5.1-2: έκδ. R. Kannicht, *Euripidis fragmenta*, 2004.

II

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

- ΑΕΤ¹. Αέτιος, ιατρός, 6^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. A. Olivieri, CMG 8, 1935-50 [βιβλ. 1-8]· Σ. Ζερβός, "Αθηνά" 23 (1911), σ. 265 κ.ε. [βιβλ. 9]· C. Daremberg - C. E. Ruelle, *Rufus*, Παρίσι 1879 [βιβλ. 11]· G. A. Kostomiris, Παρίσι 1892 [βιβλ. 12]· Σ. Ζερβός, "Αθηνά" 18 (1906), σ. 241 κ.ε. [βιβλ. 13]· Σ. Ζερβός, "Αθηνά" 21 (1909), σ. 3 κ.ε. [βιβλ. 15]· S. Zervos, Λιψία 1901 [βιβλ. 16].
- ΑΘΑΝΑΣ. Αθανάσιος Αλεξανδρείας, πατέρας της Εκκλησίας, 4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. H. G. Opitz, *Athanasiuswerke* 2-3, Βερολίνο 1934-41· PG 25-28.
- Απολ. δευτ. = Απολογητικός δεύτερος κατά Ἀρειανῶν.
- Συν. = Περὶ τῶν γενομένων ἐν τῇ Ἀριμίνῳ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῆς Ἰσσυρίας συνόδων.
- ΑΘΑΝΑΣ¹. Αθανάσιος Σχολαστικός από την Έμεσα (Εμεσηνός), χριστιανός συγγραφέας, 6^{ος} αι. μ.Χ.
- Ἐπιτ. =
- [ΑΘΑΝΑΣ.] Ψευδο-Αθανάσιος Αλεξανδρείας.
- Διαλέξ. = Λόγοι ἐν εἵδει διαλέξεως μετὰ Μακεδονιανοῦ Πνευματομάχου 1-2.
- Υπαπ. = Λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου, στο PG 28.973-1000.
- ΑΙΣΧΥΛ. Αισχύλος, τραγικός, 6^{ος}-5^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. D. Page, OCT 1972· G. Murray, OCT 1955²· H. Weil, T 1910²· P. Mazon, BL 1931· M. Untersteiner, Μιλάνο 1946-47· M. L. West, T 1992.
- απ. = αποσπάσματα: έκδ. S. Radt, *TrGF*, τόμ. 3· H. J. Mette, Βερολίνο, 1959.ΑΙΣΩΠ. 197 (διαφ. γρ.).
- ΑΛ. Αλέξανδρος από την Αφροδισιάδα (Αφροδισιεύς), φιλόσοφος, 3^{ος} αι. μ.Χ.
- Μετὰ Φυσ. = Υπόμνημα εἰς τὰ Μετὰ τὰ Φυσικὰ Ἀριστοτέλους: έκδ. M. Hayduck, CArG 1.
- ΑΛ⁶. Αλέξανδρος από τις Τράλλεις (Τραλλιανός), ιατρός, 6^{ος} αι. μ.Χ.: Θεραπευτικά 1-12, έκδ. T. Puschmann, Βιέννη 1878-79 (1963).

- Ὀφθ. = *Περὶ ὀφθαλμῶν*: ἐκδ. T. Puschmann, "Berl. Stud. für kl. Philol." 1886.
- ΑΛΚΙΦΡ. Αλκίφρων, επιστολογράφος, 4^{ος} αἰ. μ.Χ.: ἐκδ. M. A. Schepers, T 1905· L. Fiore, Φλωρεντία 1957· EG.
- ΑΛΧ. Αλχημιστής: *CAIG*· επίσης ἐκδ. R. Reitzenstein, "Gött. Nachr." 1919, 1-38 (= Reitz.).
- ΑΜΦΙΛ. Αμφιλόχιος Ικονίου, επίσκοπος, † μετὰ το 394: ἐκδ. C. Datema, Brepols-Turnhout 1978.
- Ὀμ. = Ὀμιλῖαι.
- ΑΝ. Ανώνυμος
- Ἡθ. Νικ. = *Σχόλια εἰς τὰ Ἀριστοτέλους Νικομάχεια Ἠθικά*: ἐκδ. G. Heylbut, *CArG* 20.
- Ιατρ. = Ανώνυμοι ιατροί στο *PhMG*: *Περὶ διαίτης*: *PhMG* 2, σσ. 194-198· *Περὶ τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ* / *De duodecim mensium natura*: *PhMG* 1, σσ. 423-429· *Περὶ γεννήσεως ἀνθρώπου καὶ γονῆς*: *PhMG* 1, σσ. 294-296· *Περὶ οὖρων ἐν πυρετοῖς*: *PhMG* 2, σσ. 323-327.
- Παρμ. = *Σχόλια εἰς τὸν Πλάτωνος Παρμενίδην*: ἐκδ. A. Linguiti, *CPF* 3.
- Πολ. = *Περὶ πολιτικῆς ἐπιστήμης διάλογος*: ἐκδ. C. M. Mazzucchi, *Menae patricii cum Thoma referendario de scientia politica dialogus*, Μιλάνο 1982.
- Lond. = *Londinensis de medicina*: ἐκδ. D. Manetti, T 2010· H. Diels, *CArG* suppl. 3.1.
- Ρητ. = *Σχόλια εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Ῥητορικὴν τέχνην*: ἐκδ. H. Rabe, *CArG* 21.2.
- Sept.
- Φυσιολ. = *Φυσιολόγος*: ἐκδ. F. Sbordone, Μιλάνο 1936· O. Seel, Ζυρίχη 1960.
- ΑΠΟΚΙΩΑΝ. 2 *Αποκάλυψις Ἰωάννου 2*: ἐκδ. F. Nau, "Rev. Bibl." 11 (1914), σ. 215.
- ΑΠ⁷. Απολλώνιος Δύσκολος, γραμματικός, 2^{ος} αἰ. μ.Χ.: GG 2.
- Ἐπιρ. = *Περὶ ἐπιρρημάτων*.
- ΑΠ⁹. Απολλώνιος, σοφιστής, 1^{ος}-2^{ος} αἰ. μ.Χ.: ἐκδ. I. Bekker, Βερολίνο 1833.
- ΑΠΟΜ. Απομασάρ ἢ Αλμουμασάρ ἢ Αλμπουμασίρ ἢ Αμπουμασάρ (= Abu Ma'shar Ja'far, ibn Muhammad al Balkhi), αστρολόγος, 8^{ος}-9^{ος} αἰ. μ.Χ.: ἐκδ. D.

- Pingree, *Albumasaris de revolutionibus nativitatum*, T 1968 (παράθ. κατά σελ. και στ.).
- ΑΡΕΤ. Αρεταίος, ιατρός, 2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. K. Hude, CMG 2· C. G. Kühn, *MedG* 24, Λιψία 1828.
- Όξ. παθ. = *Περὶ αἰτιῶν καὶ σημείων ὀξέων παθῶν α', β'*.
- ΑΡΙΣΤΟΤ. Αριστοτέλης, 4^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. I. Bekker, Βερολίνο 1831-70.
- ΗΘ. Εὐδ. = *Ἠθικὰ Εὐδήμεια*: έκδ. F. Susemihl, T 1884.
- Ῥητ. = *Ῥητορικὴ τέχνη*: έκδ. R. Kassel, Βερολίνο-Νέα Υόρκη 1976· W. D. Ross, OCT 1959· A. Roemer, T 1914· M. Dufour - A. Wartelle, BL 1931-73.
- ΑΡΙΣΤΟΦ. Αριστοφάνης, κωμικός, 5^{ος}-4^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. F. W. Hall - W. M. Geldart, OCT 1906-07²· T. Bergk, T 1923· V. Coulon - H. van Daele, BL 1930· R. Cantarella, Μιλάνο 1949-64· G. Mastromarco, Τορίνο 1983 (τόμ. 1).
- Σφ. = *Σφήκες*.
- ΑΡΙΣΤΟΦ². Αριστοφάνης από το Βυζάντιο (Βυζάντιος), φιλόλογος, 3^{ος}-2^{ος} αι. π.Χ.
- Ζῶων ἰστ.* = *Περὶ ζῶων ἱστορίας ἐπιτομή*: έκδ. S. P. Lambros, *CArg suppl.* 1.1.
- [ΑΡΚ.] Ψευδο-Αρκάδιος από την Αντιόχεια (Αντιοχεύς): έκδ. M. Schmidt, *Επιτομή τῆς καθολικῆς προσφῶδιας Ἡρωδιανοῦ*, Jena 1860.
- ΑΡΠ¹. Αρποκρατίων, γραμματικός, 2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. W. Dindorf, Οξφόρδη 1853 (Groningen 1969).
- [ΑΡΡ.] Ψευδο-Αρριανός, 1^{ος} αι. μ.Χ. (;), *Περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης*: έκδ. L. Casson, Πρίνστον 1989· έκδ. H. Frisk, Göteborg 1927· GGM 1.
- [ΑΡΧΥΤ.] Ψευδο-Αρχύτας, φιλόσοφος: *PTH* (κατά σελ. και στ.).
- ΑΣΤΑΝΤ. Αστέριος από την Αντιόχεια (Αντιοχεύς), εκκλησιαστικός συγγραφέας, 4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. M. Richard, *Asterii sophistae commentariorum in Psalmos quae supersunt*, Oslo 1956.
- Υπομν. Ψαλμ. = *Υπομνήματα εἰς τοὺς Ψαλμούς* (Ὀμιλῖαι 31).
- ΑΦΡΙΚ. Σέξτος Ιούλιος Αφρικανός, ιστορικός, 2^{ος}-3^{ος} μ.Χ.:
- Κεστ.* = *Κεστοί*: έκδ. J. R. Vieillefond, Φλωρεντία-Παρίσι 1970.
- ΒΑΣ. Βασίλειος Μέγας Καισαρείας, πατέρας της Εκκλησίας, 4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. J. Garnier - P. Maran, *Basilii opera omnia*, Παρίσι 1739² (3 τόμ.)· PG 29-32 (=

Garnier-Maran).

Συνεισ. = Λόγος περὶ τῶν συνεισάκτων

ΓΑΛ. Γαληνός, ιατρός, 2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. C. G. Kühn, *MedG* 1-20, Λιψία 1821-33 (κατά τόμ. και σελ.)· τμήμα στο *CMG* 5: 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 8.1, 9.1, 9.2, 10.1, 10.2· suppl. 1, 2, 3, 5· μερ. έκδ. J. Marquardt - I. Müller - G. Helmreich, *Galenī scripta minora*, T 1884-93 (= SM).

[ΓΑΛ.] Ψευδο-Γαληνός:

Εὐπ. = Περὶ εὐπορίστων.

Λέξ. = Λέξεις βοτανῶν: έκδ. A. Delatte, *Anecd. Athen.*, Παρίσι 1939.

Όρ. = Όροι ιατρικοί: έκδ. C. G. Kühn, *MedG* 19.

Sign.

ΓΕΩΡΓΠΙΣ. Γεώργιος Πισίδης, διάκονος και εκκλησιαστικός συγγραφέας, 7^{ος} αι. μ.Χ.: *PG* 92· *I panegirici epici*, έκδ. A. Pertusi, Ettal 1959.

ΓΡΗΓ. Γρηγόριος Ναζιανζηνός, επονομαζόμενος ο Θεολόγος, πατέρας της Εκκλησίας, 4^{ος} αι. μ.Χ.: *PG* 35-38.

Έπ. = Έπη.

Έπιστ. = Έπιστολαί: έκδ. P. Gallay, BL 1964-67· P. Gallay - M. Jourjon, SC 1974 (*Lettres théologiques* 101, 102, 202).

[ΓΡΗΓ.] Ψευδο-Γρηγόριος Ναζιανζηνός.

Λειτ. = Η θεία λειτουργία τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου: *PG* 36.700-733.

ΓΡΗΓ¹. Γρηγόριος Νύσσης, πατέρας της Εκκλησίας, 4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. W. Jaeger - H. Langerbeck - H. Dörrie και άλλοι, *Gregorii Nysseni opera*, Leiden 1952-96 (τμήμα)· *PG* 44-46.

Βίος Θανμ. = Εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Έπιγρ. Ψαλμ. = Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ψαλμῶν 1, 2.

Μάρτ. = Ἐγκώμια εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας 1-3.

ΔΑΜΑΣΚ. Δαμάσκιος, φιλόσοφος, 5^{ος}-6^{ος} αι. μ.Χ.

Παρμ. = Εἰς τὸν Πλάτωνος Παρμενίδην: έκδ. C. E. Ruelle, Παρίσι 1889 (ως δεύτερο μέρος του Πρώτ. ἀρχ.).

DIG. Digesta: έκδ. T. Mommsen - P. Krüger, *Corpus iuris civilis* 1, Βερολίνο 1966¹⁹.

ΔΙΔ¹. Δίδυμος (Τυφλός) από την Αλεξάνδρεια (Αλεξανδρεύς), εκκλησιαστικός συγγραφέας, † 398: PG 39.

Γέν. = *Εἰς τὴν Γένεσιν*: έκδ. P. Nautin - L. Doutreleau, SC 1976-1978.

Τριάδ. = *Περὶ Τριάδος* (αμφίβ.): επίσης έκδ. J. Hoenscheid - J. Seiler, BkPh 1975 (βιβλ. I-II.7).

Υπ. Ψαλμ. = *Υπομνήματα εἰς τοὺς Ψαλμούς*: *Ψαλμοὶ 20-21*, έκδ. L. Doutreleau - A. Gesché - M. Gronewald, PTA 7, 1969· *Ψαλμοὶ 22-26.10*, έκδ. M. Gronewald, PTA 4, 1968· *Ψαλμοὶ 29-34*, έκδ. M. Gronewald, PTA 8, 1969· *Ψαλμοὶ 35-39*, έκδ. M. Gronewald, PTA 6, 1969· *Ψαλμοὶ 40-44.4*, έκδ. M. Gronewald, PTA 12, 1970 (παράθ. κατά σελ. και στ. του παπ.).

απ. Ψαλμ. = *Εἰς τοὺς Ψαλμούς* (αποσπάσματα από δεύτερο υπόμνημα): PsK

[ΔΙΔ¹.] Ψευδο-Δίδυμος (ο Τυφλός) από την Αλεξάνδρεια

Μοντ. = *Μοντανιστοῦ καὶ Ὁρθοδόξου διάλεξις*: G. Ficker, *Wiederlegung eines Montanisten*, στο «*Zeitschrift für Kirchengeschichte*» 26 (1905), 449-458.

ΔΙΟΓ. Διογένης Λαέρτιος, βιογράφος, 3^{ος} αι. μ.Χ. (;): έκδ. H. S. Long, OCT 1964· R. D. Hicks, LCL 1925 (τόμ. 2, 1952²)· M. Marcovich, 1-2, T 2000.

ΔΙΟΓ⁵. Διογένης από τα Οινόανδα (Οινοανδεύς): έκδ. M. F. Smith, Βιέννη 1996· M. F. Smith, Νάπολη 1993 (και *Supplement ...*, Νάπολη 1993)· A. Casanova, Φλωρεντία 1984· C. W. Chilton, T 1967· A. Grilli, Μιλάνο 1960· I. William, T 1907.

ΔΙΟΔ. Διόδωρος από τη Σικελία (Σικελιώτης), ιστορικός, 1^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. F. Vogel - C. T. Fischer, T 1888-1906· L. Dindorf - C. Müller, D 1842-44· C. H. Oldfather - C. L. Sherman - C. Bradford Welles - R. M. Geer - F. R. Walton, LCL 1933-67· B. Bommelaer, BL 1989 (βιβλ. 3)· M. Casevitz, BL 1972 (βιβλ. 12)· C. Vial, BL 1977 (βιβλ. 15)· P. Goukowsky, BL 1976-78 (βιβλ. 17-18)· F. Bizière, BL 1975 (βιβλ. 19).

ΔΙΟΝ. Διονύσιος από την Αλικαρνασσό (Αλικαρνασσεύς), 1^{ος} αι. π.Χ.: *Ρωμαϊκή ἀρχαιολογία*: έκδ. C. Jacoby, T 1885-1925· E. Cary, LCL 1937-50.
Ρητορικά έργα: έκδ. G. Aujac - M. Lebel, BL 1978-88· H. Usener - L.

Radermacher, T 1899-1929· S. Usher, LCL 1974-85.

ΔΙΟΝ²¹. Ψευδο-Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, εκκλησιαστικός συγγραφέας, 5^{ος} αι. μ.Χ.: PG 3· *Corpus Dionysiacum* 1-2, έκδ. B. R. von Suchla - G. Heil - A. M. Ritter, PTS 33, 36 (1990-1991).

Ἐκκλ. ἱερ. = *Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας*: έκδ. G. Heil, PTS 36 (1991), σσ. 63-132.

Ὄνομ. = *Περὶ θεῶν ὀνομάτων*: έκδ. B. R. von Suchla, PTS 33 (1990).

Οὐρ. ἱερ. = *Περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας*: έκδ. G. Heil - M. de Gandillac, SC 1970²· G. Heil, PTS 36 (1991), σσ. 7-59.

ΔΙΟΣΚ². Διοσκουρίδης, φαρμακολόγος, 1^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. M. Wellmann, Βερολίνο 1907-14 (*Περὶ ὕλης ἱατρικῆς*).

[ΔΙΟΣΚ².] Ψευδο-Διοσκουρίδης, φαρμακολόγος: έκδ. K. Sprengel, στο C. G. Kühn, *MedG* 26, Λιψία 1830.

Λιθ.

[ΔΙΟΦ.] απ. τόμ. 2.5

ΔΚΑΣΣ. Δίων Κάσσιος, ιστορικός, 2^{ος}-3^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. E. Cart, LCL 1914-27· U. P. Boissevain, Βερολίνο 1895-1901.

ΕΙΡΗΝ. Ειρηναίος, επίσκοπος Λυών, 2^{ος} αι. μ.Χ.: PG 7.

Αίρ. = *Κατὰ αἵρέσεων*: έκδ. A. Rousseau - A. Doutreleau και άλλοι, SC 1969-82.

ΕΠΙΓΡ. Παλατινὴ Ἀνθολογία, *Appendix nova epigrammatum*: έκδ. E. Cougny, D 1890.

1 = Επιγρ. ἀναθηματικά (dedicatoria).

2 = Επιγρ. ἐπιτύμβια (sepulcralia).

4 = Επιγρ. προτρεπτικά και ἱκετευτικά (exhortatoria et supplicatoria).

ΕΠΙΚΤ. Επὶκτητος, στωικός, 1^{ος}-2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. H. Schenkl, T 1916².

ΕΠΙΦ. Επιφάνιος Κωνσταντείας της Κύπρου, επίσκοπος, 4^{ος}-5^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. K. Holl, GCS, τόμ. 1-3 (1915-33)· PG 41-43.

Ἀγκ. = Ἀγκυρωτός.

Αίρ. = *Κατὰ αἵρέσεων ὀγδοήκοντα ἢ Πανάριος*.

Λίθ. = *Δύο ἐπιτομαὶ τοῦ περὶ τῶν ἑβ' λίθων πρὸς Διόδωρον*: έκδ. PG 43.293-89.588-589 (στον Αναστάσιο Σιναΐτη).

Μέτρ. = Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

[ΕΠΙΦ.] Ψευδο-Επιφάνιος.

Αίρ. ἐπιτ. = Αἱρέσεων 1-34 ἐπιτομή: ἐκδ. G. Dindorf, *Eriphanii Opera* 1, Λιψία 1859, σ. 341.

Όνομ. = Τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα Ἀποστόλων: στο T. Schermann, *Prophetarum vitae fabulosae*, T 1907, σσ. 118-126, υπάρχει στον κατάλογο, αλλά στο όνομα του γνήσιου Επιφάνιου (στο TLG εντάσσεται στα νόθα του Επιφάνιου).

ΕΠΙΧΑΡΜ. Επίχαρμος, κωμικός, 5^{ος} αι. π.Χ.: PCG 1· CGF· FdV 23· FPG 1· FCG 1· CGFP 81-85· Com.

ΕΡΜΑΣ Ερμάς, αποστολικός πατέρας, 2^{ος} αι. μ.Χ.: ἐκδ. R. Joly, SC 1968². M. Whittaker, *Die Apostolischen Väter* 1, Βερολίνο 1956· PG 2.891-1012 (επιλογές).

ΕΥΑΓΓ¹. Ευάγγελος Σχολαστικός, χριστιανός ιστορικός, 6^{ος} αι. μ.Χ.: PG 86.

Έκκλ. ίστ. = Έκκλησιαστική ιστορία: ἐκδ. J. Bidez - L. Parmentier, Λονδίνο 1898 [Νέα Υόρκη 1979].

ΕΥΓΕΝ. Ευγένης, επιγραμματοποιός: στην ΠΑ· FGE.

ΕΥΔΟΚ. Ευδοκία Αυγούστα, αυτοκράτειρα, † 460.

Κυπρ. Β. = Περὶ τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ Β: ἐκδ. C. Bevegni, *Eudociae Augustae Martyrium Sancti Cypriani I*, 1-99, "Prometheus" 8 (1982), σσ. 249-262 (στίχοι που προηγούνται του τμήματος που δημοσίευσε ο Ludwig).

ΕΥΚΛ. Ευκλείδης, μαθηματικός, 3^{ος} αι. π.Χ.: ἐκδ. J. L. Heiberg - H. Menge, T 1883-1916.

Στοιχ. = Στοιχεῖα, στοιχειώσεις.

ΕΥΡ. Ευριπίδης, τραγικός, 5^{ος} αι. π.Χ.: ἐκδ. J. Diggle, OCT 1984-1994· G. G. A. Murray, OCT 1903-31· A. Nauck, T 1921-33³ (με αποσπάσματα, 1912²)· L. Méridier - H. Grégoire - L. Parmentier - F. Chapoutier - F. Jouan, BL 1926-83· H. von Arnim, *Suppl. Eur.*, Βόννη 1913 (για τα δράματα με αστερίσκο).

Έκ. = Εκάβη: ἐκδ. S. G. Daitz, T 1973.

Ικέτ. = Ικέτιδες: ἐκδ. Ch. Collard, T 1984.

Ρῆσ. = *Ῥῆσος*.

ΕΥΣ¹. Ευσέβιος Καισαρείας, εκκλησιαστικός συγγραφέας, 3^{ος}-4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. I. A.

Heikel - E. Klostermann, GCS 1902-13· PG 20-24.

Ἐκκλ. ἱστ. = *Ἐκκλησιαστική ἱστορία*: έκδ. G. Bardy, SC, τόμ. 1, 1978²· 2, 1955· 3, 1967.

Εὐαγγ. ἀπόδ. = *Εὐαγγελικὴ ἀπόδειξις*.

Εὐαγγ. προπ. = *Εὐαγγελικὴ προπαρασκευή*: έκδ. Ἐ. des Places και ἄλλοι, SC 1974-91 (9 τόμ.).

Ἦσ. = *Ὑπομνήματα εἰς τὸν Ἡσαΐαν*.

Ψαλμ. = *Εἰς τοὺς Ψαλμοὺς ὑπομνήματα*.

ΕΥΣΤ¹. Ευστάθιος Αντιοχείας, επίσκοπος, 3^{ος}-4^{ος} αι. μ.Χ.: PG 18.

Ἐγγ. = *Κατὰ Ὡριγένους εἰς τὸ τῆς ἐγγαστριμύθου θεώρημα διαγνωστικός*: έκδ. E. Klostermann, KIT 83, 1912, σσ. 16-62.

Ψυχ. = *Περὶ ψυχῆς κατὰ φιλοσόφων*: έκδ. M. Spanneut, *Recherches sur les écrits d'Eustathe d'Antioche avec une édition nouvelle des fragments dogmatiques et exégétiques*, Λίλλη 1948, σσ. 95-96.

ΕΥΣΤΘΕΣ. Ευστάθιος Θεσσαλονίκης, αρχιεπίσκοπος, 12^{ος} αι. μ.Χ.:

Ἐπιστ. = *Ἐπιστολαί*: έκδ. F. Kolonou, Μόναχο-Λιψία 2006· *Eustathii opuscula*, έκδ. T. L. F. Tafel, Φραγκφούρτη 1832 [Άμστερνταμ 1964], σσ. 307-361.

Λόγ. = *Λόγοι*: έκδ. P. Wirth, *Eustathii Thessalonicensis opera minora*, CFHB-Be Βερολίνο 1999.

Opusc. = *Opuscula* (Μικρότερα ἔργα): έκδ. T. F. L. Tafel, Φραγκφούρτη 1832 [Άμστερνταμ 1964]· *Opera minora*, έκδ. P. Wirth, CFHB-Be 2000.

Παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὅμηρον Ἰλιάδα καὶ εἰς τὴν Ὅμηρον Ὀδύσειαν: έκδ. G. Stallbaum, Λιψία 1817-1825· *Παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὅμηρον Ἰλιάδα*: έκδ. M. van der Valk, Leiden 1971-87.

Πίνδ. = *Ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον. Προοίμιο*, στα ΣΧ. ΠΙΝΔ. 3· A. Kambylis, *Prooimion zum Pindarkommentar*, Göttingen 1991.

ΕΥΣΤΡ¹. Ευστράτιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, † μετά το 582.

Βίος Εὐτυχ. = *Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μεγάλου καὶ τρισμακαρίου Εὐτυχίου*,

- πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως: έκδ. C. Laga, CC (SG), 1992· PG 86.
- ΕΥΤΕΚΝ. Ευτέκνιος, σοφιστής. Για την παράφραση των ψευδοσπιδάνειων Ὀρνιθιακῶν πρβ. ΔΙΟΝ¹².
- Νικ. Θηρ. = Παράφρασις ἐκ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν: έκδ. I. Gualandri, Μιλάνο 1968.
- ΕΥΦΡ. Εὐφρων, κωμικός, 3^{ος} αι. π.Χ.: PCG 5· CAF 3.
- ΕΦΡ. Εφραίμ Σύρος, εκκλησιαστικός συγγραφέας, † 373: έκδ. J. Assemani, *Opera Omnia*, 1-3, Ρώμη 1732-46· Κ. Φραντζολάς, 1-7, Θεσσαλονίκη 1988-1998 (= Φρ.· παράθ. κατά τόμ. σελ. και στ.).
- ΖΩΣ¹. Ζώσιμος, αλχημιστής, 3^{ος}-4^{ος} αι. μ.Χ.: CAIG 2, σσ. 107-252· έκδ. M. Mertens, BL 1995.
- ΗΛΙΑΣ Ηλίας, φιλόσοφος, 6^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. A. Busse, CArG 18.1.
- Κατηγ. = Ἐξηγήσεις τῶν δέκα Κατηγοριῶν τῆς φιλοσοφίας (τοῦ Ἀριστοτέλους).
- ΗΛΙΟΔ⁶. Ηλιόδωρος, αλχημιστής, 4^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. G. Goldschmidt, Giessen 1923.
- ΗΡΩΔ. Αἴλιος Ηρωδιανός, γραμματικός, 2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. A. Lentz, GG 3 (κατά τόμ. σελ. και στ.)· επίσης στα Σχ. Ιλ. και Σχ. Οδ.· άλλα έργα:
- Ἐπιμ. = Ἐπιμερισμοί: έκδ. J. F. Boissonade, Λονδίνο 1819 (Ἀμστερνταμ 1963).
- [ΗΡΩΝ] Ψευδο-Ἡρων (ή μεταγενέστερες επεξεργασίες): έκδ. J. L. Heiberg, *Hero* 4-5, T 1912-14· F. Hultsch, Βερολίνο 1864 και *Scriptores metrologici* 1, T 1864.
- Στερ. = Εἰσαγωγαὶ τῶν στερεομετρονμένων.
- ΗΣΥΧ. Ησύχιος, λεξικογράφος, 5^{ος}-6^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. M. Schmidt, Jena 1858-68· K. Latte, Κοπεγχάγη 1953-66 (τμήμα)· P. A. Hansen, Βερολίνο 2005 (τμήμα).
- ΗΦ¹. Ηφαιστίων, αστρολόγος, 4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. D. Pingree, T Λιψία 1973-74· CCA· έκδ. A. Engelbrecht, Βιέννη 1887 (μόνο βιβλ. 1).
- ΘΕΟΓΝΩΣΤ. Θεόγνωστος, γραμματικός, 9^{ος} αι. μ.Χ.
- Καν. = Κανόνες: έκδ. J. A. Cramer, AG. Ox. 2.
- ΘΕΟΔ⁸. Θεόδωρος Στουδίτης, εκκλησιαστικός συγγραφέας, 8^{ος}-9^{ος} αι. μ.Χ.
- Ἐλεγχος = Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων: PG 99.436 κ.ε.

- Ἐπιστ. = Ἐπιστολαί: έκδ. G. Fatouros, 1-2, Βερολίνο 1992.
- Κατήχ. = Μεγάλη κατήχησις: έκδ. A. Papadopoulos-Kerameus, Αγ. Πετρούπολη 1904.
- Λόγ. κατηχ. = Λόγοι κατηχήσεως μεγάλης: έκδ. J. Cozza Luzzi, *Nova Patrum Bibliotheca* 9/2 (Κατηχ. 1-77), 10/1 (Κατηχ. 78-111), Βατικανό 1888-1905.
- Μαρ. (PG 96.696.2)
- ΘΕΟΔΟΣ². Ψευδο-Θεοδόσιος, γραμματικός: έκδ. C. W. Götting, Λιψία 1822.
- ΘΕΟΔΩΡΗΤ¹. Θεοδώρητος Κύρου, επίσκοπος και εκκλησιαστικός συγγραφέας, 5^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. J. L. Schultze - J. A. Nösselt, Halle 1769-74· PG 75, 80-84 (= Schultze-Nösselt).
- Ἐκκλ. ίστ. = Ἐκκλησιαστική ίστορία: έκδ. L. Parmentier, GCS 1911.
- ΘΕΟΦΥΛΑΚΤ. Θεοφύλακτος Σιμοκάτης, χριστιανός συγγραφέας, 7^{ος} αι. μ.Χ.
- Ιστ. = Ιστορίαι: έκδ. C. de Boor, T 1887 [Στουτγάρδη 1972].
- ΘΕΩΝ³ Θέων από την Αλεξάνδρεια (Αλεξανδρεύς), μαθηματικός και φιλόσοφος, 4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. A. Rome ST 1936, 1943 (βιβλ. 1-4)· έκδ. A. Halma, Παρίσι 1821-22· J. Mogenet - A. Tihon, Βατικανό 1978-91.
- ΘΟΥΚ. Θουκυδίδης, ιστορικός, 5^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. H. S. Jones - J. E. Powell, OCT 1942². C. Hude, T 1913-25· Ch. F. Smith, LCL 1921-35². H. S. O. Luschkat, T 1960² (βιβλ. 1-2)· G.B. Alberti, Ρώμη 1972 (βιβλ. 1-2)· J. de Romilly - L. Bodin - R. Weil, BL 1953-68.
- ΙΑΜΒΛ¹. Ιάμβλιχος, νεοπλατωνικός, 4^{ος} αι. μ.Χ.
- Μαθ. = Περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης: έκδ. N. Festa, T 1891· U. Klein, Στουτγάρδη 1975.
- Νικ. = Περὶ τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς: έκδ. E. Pistelli, T 1894· U. Klein, Στουτγάρδη 1975.
- Πυθ. = Περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ βίου: έκδ. L. Deubner, T 1937· A. Nauck, Λιψία 1884· U. Klein, Στουτγάρδη 1975.
- ΙΕΡΟΚΛ². Ιεροκλής και Φιλάργιος, συλλογή ανεκδότων, 4^{ος} αι. μ.Χ. (;), Φιλόγελως ἐκ τῶν Τεροκλέους καὶ Φιλαργίου γραμματικῶν: έκδ. A. Eberhard, Βερολίνο 1869· A Thierfelder, Μόναχο 1968· έκδ. R. D. Dawe, T 2000.

ΙΕΡΟΦ. 460.19.

HIEROPH. Nutr. 1.1

ΙΛ. *Ιλιάς*, ομηρικό ποίημα: *Hom.* 1-2· έκδ. A. Ludwich, T 1902-07· W. Leaf, Λονδίνο 1900-02²· P. Mazon, BL 1937-47· H. van Thiel, Hildesheim 1996· M. West, T 1998-2000.

ΙΟΥΑΣ Ιόβας, βασιλιάς της Μαυριτανίας, ιστορικός, 1^{ος} αι. π.Χ. - 1^{ος} αι. μ.Χ.: *FGrHist* 275· *FHG* 3.

Επιγρ. = *Επιγράμματα*: *FGE*.

ΙΟΥΛ⁶. Ιουλιανός ο Αρειανιστής, εκκλησιαστικός συγγραφέας, 4^{ος} αι. μ.Χ.: *Υπόμνημα εἰς τὸν Ἰώβ*: έκδ. D. Hagedorn, *Der Hiobkommentar des Arianers Julian*, PTS 1973 (κατά σελ. και στ.).

ΙΟΥΣΤΙΝ. Ιουστινιανός, αυτοκράτορας, 6^{ος} αι. μ.Χ.: PG 86· επιπλέον:

Nov. = *Novellae* (Νεαραί): *Corpus iuris civilis* 3, ό.π. (σσ. 1-756).

ΙΠΠ. Ιπποκράτης, ιατρός, 5^{ος} αι. π.Χ. (και *Corpus Hippocraticum*): έκδ. E. Littré, Παρίσι 1839-61· C. G. Kühn, *MedG* 21-23, Λιψία 1825-27· μερική έκδ. J. L. Heiberg, *CMG* 1· μερική έκδ. H. Kühlewein, T 1894-1902· σε εξέλιξη εκδόσεις στα BL και LCL.

Άέρ. = *Περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων*: έκδ. W. H. S. Jones, LCL 1923· H. Diller, *CMG* 1.1.2· J. Jouanna BL 1996.

Διαφ. τροφ. = *Περὶ διαφόρων καὶ παντοίων τροφῶν*: έκδ. A. Delatte, *Anecd. Athen.*, Παρίσι 1939, τ. 2, σσ. 479-482.

Επτ¹. = *Περὶ ἑπταμήνου* (νόθο).

Τερ. νούσ. = *Περὶ ἱερῆς νούσου*: έκδ. W. H. S. Jones, LCL 1923· H. Grensemann, Βερολίνο 1968· J. Jouanna, BL 2003.

Νούσ. = *Περὶ νούσων* 1-4: 1: έκδ. R. Wittern, Hildesheim 1974· 1-3: έκδ. P. Potter, LCL 1988· 2: έκδ. J. Jouanna, BL 1983· 3: έκδ. P. Potter, *CMG* 1.2.3· 4: έκδ. R. Joly, BL 1970.

ΙΠΠΙΑΤΡ. *Ιππιατρικά*, συγγράμματα κτηνιατρικής: έκδ. E. Oder - C. Hoppe, *Corpus hippiatricorum Graecorum* 1-2, T 1924-27· 1, *Hippiatrica Berolinensia*.

Cant. = *Hippiatrica Cantabrigiensia*: έκδ. Oder-Hoppe 2, 125-252.

Lugd. = *Excerpta Lugdunensia*: έκδ. Oder-Hoppe 2, 272-313.

ΙΠΠΩΝΑΞ Ιππώναξ, ιαμβογράφος, 6^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. E. Degani, T 1983, 1991· E. Degani, Μπολόνια 2007· IEG 1.

ΙΣΙΔ⁴. Ισίδωρος από το Πηλούσιο (Πηλουσιώτης), εκκλησιαστικός συγγραφέας, † 435: PG 78.

ΙΩΑΝ. Ιωάννης Χρυσόστομος, πατέρας της Εκκλησίας, 4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. B. de Montfaucon, Παρίσι 1834-39²· F. Field, *Ioannis Chrysostomi interpretatio omnium epistularum Paulinarum* 1-7, Οξφόρδη 1845-62· PG 47-64 (= Montfaucon).

ΙΩΑΝ¹. Ιωάννης Φιλόπονος, γραμματικός και φιλόσοφος, 6^{ος} αι. μ.Χ.

Ψυχ. = Σχολικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὴν περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους: έκδ. M. Hayduck, CArG 15.

[ΙΩΑΝ.] Ψευδο-Ιωάννης Χρυσόστομος.

Ἀνάστ. = Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου: έκδ. M. Aubineau, SC 1972.

Ἐπιστ. = Ἐπιστολῶν βιβλία πέντε., σσ. 323-327.

Μάρθ. = Εἰς Μάρθαν, Μαρίαν καὶ Λάζαρον.

Όμ. = Όμιλῖαι (νόθεες: *Homiliae quaedam spuriae*): PG 64.

Όρχησ. = Εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος.

Πάσχ. = Όμιλῖαι εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα 1-7: 1-3: έκδ. P. Nautin, SC 1953· 6: έκδ.

P. Nautin, SC 1950· 7: έκδ. F. Floëri - P. Nautin, SC 1957.

Infirm. = *in infirmos*: στο ΙΣΙΔ⁴.

ΙΩΔΑΜ. Ιωάννης Δαμασκηνός, εκκλησιαστικός συγγραφέας, 7^{ος}-8^{ος} αι. μ.Χ.: PG 94-96.

Εἰκ. = Λόγοι τρεῖς πρὸς τοὺς διαβάλλοντας τὰς ἀγίας εἰκόνας: έκδ. B.

Kotter, PTS 1975· επίσης στην PG 94.1232 κ.ε.

Ἰακωβ. = Κατὰ Ἰακωβιτῶν: έκδ. B. Kotter, PTS 1981.

[ΙΩΔΑΜ.] Ψευδο-Ιωάννης Δαμασκηνός.

Ἀρτεμ. = Ὑπόμνημα μαρτυρίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου: έκδ. B. Kotter, V, PTS 1988, σσ. 202-245.

Θεόφ. = Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Θεόφιλον περὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων.

ΙΩΜΑΛ. Ιωάννης Μαλάλας, ιστορικός, 6^{ος} αι. μ.Χ.: PG 97.

Χρον. = Χρονογραφία: έκδ. L. Dindorf, *Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae*, Βόννη 1831· A. Schenk Graf von Stauffenberg, Στουτγάρδη 1931 (βιβλ. 9-12)· I. Thurn, CFHB-Be 2000.

ΙΩΜΟΞΧ. Ιωάννης Μόσχος, μοναχός, † 619: PG 87.

Λειμ. = Λειμών.

ΙΩΣ. Φλάβιος Ιώσηπος, ιστορικός, 1^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. S. A. Naber, T 1888-96· H. St. J. Thackeray - R. Marcus - A. Wikgren - L. H. Feldman, LCL 1926-65· B. Niese, Βερολίνο 1885-95 (φωτοτ. ανατ. 1955).

Ιουδ. ἀρχ. = Ιουδαϊκή ἀρχαιολογία.

[ΚΑΙΣΑΡ.] Ψευδο-Καισάριος από τη Ναζιανζό (Ναζιανζηνός), 4^{ος} αι. μ.Χ., *Διάλογοι*: έκδ. PG 38.

ΚΑΛΛΙΜ. Καλλίμαχος, 3^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. R. Pfeiffer, Οξφόρδη 1949-53· O. Schneider, Λιψία 1870-73· SH.

Υμν. = Υμνοι: έκδ. E. Cahen, BL 1948· στον Pfeiffer: 1: *Εἰς Δία*· 2: *Εἰς Απόλλωνα*· 3: *Εἰς Ἄρτεμιν*· 4: *Εἰς Δῆλον*· 5: *Εἰς λουτρὰ τῆς Παλλάδος*· 6: *Εἰς Δήμητρα*.

απ. = αποσπάσματα: (σύμφωνα με τον Pfeiffer) 1-190 = *Αἵτια* (I-II, επίσης G. Massimilla, Πίζα 1966)· 191-225 = *Ἰαμβοί*· 226-229 = *Μέλη*· 230-377 = *Εἰκόνες* (επίσης A. S. Hollis, Οξφόρδη 1990)· 378-825 = *Επικά, ελεγειακά, κλπ.*

[ΚΑΛΛΙΣΘ.] Ψευδο-Καλλισθένης, ιστορικός, 4^{ος} αι. π.Χ. (;): έκδ. W. Kroll, Βερολίνο 1926· H. Meusel, T 1871· SRAM· S. Reichmann, *Das byzantinische Alexandergedicht nach dem codex Marcianus 408 herausgegeben*, BkPh 1963.

ΚΛΗΜ. Κλήμης από την Αλεξάνδρεια (Αλεξανδρεύς), θεολόγος, 2^{ος}-3^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. O. Stählin - L. Früchtel - U. Treu, GCS, 1-3, 1972³, 1960³, 1970²· PG 8-9.

Προτρ. = Προτρεπτικὸς πρὸς Ἑλληνας: έκδ. C. Mondésert - A. Plassart, SC 1976³.

[ΚΛΗΜ¹.] Ψευδο-Κλήμης Ρώμης.

Epistulae de virginitate

ΚΟΣΜ¹. Κοσμάς Ινδικοπλεύστης, χριστιανός γεωγράφος, 6^{ος} αι. μ.Χ.: PG 88.

- Χριστιανική τοπογραφία: έκδ. W. Wolska-Conus, SC 1968-73· E. O. Winstedt, Κέμπριτζ 1909.
- ΚΡΙΤΙΑΣ Κριτίας, φιλόσοφος, τραγικός και ελεγειακός, 5^{ος} αι. π.Χ.: *FdV* 88· *PE* 2 (τμήμα)· *ALG* 1 (τμήμα)· *PLG* 2 (τμήμα)· *TrGF* 43 (τμήμα)· *Soph.* 4.
- ΚΥΡ¹. Κύριλλος Αλεξανδρείας, πατέρας της Εκκλησίας, 4^{ος}-5^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. J. Aubert, *Cyrelli Opera*, Παρίσι 1638 (6 τόμ.)· P. E. Pusey, Οξφόρδη 1868-77 (7 τόμ., ημιτελής)· *PG* 68-77 (= Aubert).
- Γλαφ. = Γλαφυρά εις τὴν Πεντάτευχον (Γέν., Ἔξ., Λευϊτ., Ἀριθ., Δευτ., βλ. ΠΔ.).
- Δώδ. = Ἐξηγήσεις ὑπομνηματική εἰς τοὺς δώδεκα προφήτας (Ἀμώς, Ἰωήλ, Ζαχαρίαν ...).
- Ἡσ. = Εἰς τὸν Ἡσαΐαν ὑπόμνημα.
- Ἰωάν. = Εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ὑπόμνημα.
- Λατρ. = Περὶ τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνήσεως καὶ λατρείας.
- ΚΥΡ⁴. Κύριλλος ἀπὸ τη Σκυθόπολη (Σκυθοπολίτης), εκκλησιαστικός συγγραφέας, 5^{ος}-6^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. E. Schwartz, TU 49² (1939).
- Βίος Εὐθ. = Βίος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου.
- ΚΥΡΑΝ. Κυρανίδες βίβλοι, 1^{ος}-2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. C. E. Ruelle, *Les lapidaires grecs*, στο F. de Mély, *Les lapidaires* 2, Παρίσι 1899 (κατὰ σελ.)· D. Kaimakis, BkPh 1976.
- ΚΩΜ. Κωμικοί, ἀδέσποτα ἀποσπάσματα: *CAF* 3· *Com.*· *CGFP* 223-368, *CGF* 198-218· *PCG* 8.
- δωρ. = ἀδέσποτα ἀποσπάσματα της δωρικής κωμωδίας: *PCG* 1, ss. 291-300 (απ. 1-22)· *CGF* 1-8· *Com.* σ. 126· *CGFP* 223-224.
- ΚΩΝΣΤ. Κωνσταντίνος Α΄, αυτοκράτορας, † 337.
- Ἐθιμοτ. 473.11, κ.α.
- ΛΕΞ. Λεξικόν.
- EGud.* = *Etymologicum Gudianum*: έκδ. W. Sturz, Λιψία 1818· E. L. de Stefani, T 1909-20 (α-ζ).
- ΕΜ. = *Etymologicum Magnum* (Ετυμολογικὸν Μέγα): έκδ. T. Gaisford, Οξφόρδη 1848.

- Zων.* = Ψευδο-Ζωναράς: έκδ. H. Tittmann, Λιψία 1808.
- Sud./Σοῦδ.* = Σοῦδα: έκδ. A. Adler, T 1928-38 (*Λεξικό του Σουΐδα*).
- ΛΕΟΝΤΒ. Λεόντιος από το Βυζάντιο (Βυζάντιος), μοναχός και θεολόγος, † περ.
543: PG 86.
- Όμ. = Όμιλῖαι 1-14: έκδ. C. Datema - P. Allen, CC (SG) 1987 (κατά αρ. και
στ.).
- ΛΕΟΝΤΝ. Λεόντιος Νεαπόλεως της Κύπρου, επίσκοπος, † μετά το 668.
- Βίος Συμ.* = *Βίος τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ*: PG 93.1669.
- ΛΟΥΚ. Λουκιανός, σοφιστής, 2^{ος} αι. μ.Χ. (και Ψευδο-): έκδ. M. D. Macleod, OCT
1972-87· C. Jacobitz, T 1913-21 (1867-72)· A. M. Harmon - K. Kilburn - M.
D. Macleod, LCL 1913-64· N. Nilén, T 1900-23 (μόνο 19 έργα)· V. Longo,
Τορίνο 1976-93.
- ΛΥΔ. Ιωάννης Λαυρέντιος Λυδός, ιστορικός, 6^{ος} αι. μ.Χ.
- Άρχ.* = *Περὶ ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας*: έκδ. R. Wünsch, T 1903.
- Μην.* = *Περὶ μηνῶν*: έκδ. R. Wünsch, T 1898.
- ΜΑΚ. Μακάριος από την Αίγυπτο (Αιγύπτιος), μοναχός, † 390 (και Ψευδο-
Μακάριος/Συμεών): PG 34.
- Λόγ. Β* = *Λόγοι 64*: έκδ. H. Berthold, GCS 1973.
- Όμ. = Όμιλῖαι πνευματικαί 1-50: επίσης έκδ. H. Dörries - E. Klostermann -
M. Kroeger, PTS 4, 1964. ΜΑΞ². Άπορ. (
- ΜΑΞ². Μάξιμος Ομολογητής, εκκλησιαστικός συγγραφέας, † 662: PG 4 και 90-91.
- Προσ.* = *Ερμηνεία σύντομος εἰς τὴν Κυριακὴν προσευχήν*: έκδ. P. van Deun,
Maximi confessoris opuscula exegetica duo, CC (SG) 1991· PG 90.872.
- ΜΕΘ. Μεθόδιος Ολύμπου, επίσκοπος και θεολόγος, † 311: έκδ. G. N. Bonwetsch,
GCS 1917· PG 18.
- Άναστ.* = *Περὶ ἀναστάσεως*.
- ΜΕΝ². Μένανδρος, ρήτορας, 3^{ος} αι. μ.Χ.: *RhG 3*· έκδ. D. A. Russell - N. G. Wilson,
Οξφόρδη 1981.
- Επιδεικτ.* σ. 409.25 (χφ)
- ΜΕΝ³. Μένανδρος Προτίκτωρ, ιστορικός, 6^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. R. C. Blockley,
Trowbridge 1985· C. de Boor, Βερολίνο 1903· *HGM 2*· PG 113.

Πρέσβ. Ῥωμ. = Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς ἱστορίας περὶ πρέσβων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνη.

ΜΙΧ¹. Μιχαήλ ἀπὸ τὴν Ἐφεσο (Εφέσιος), φιλόσοφος, 11^{ος}-12^{ος} αἰ. μ.Χ.

ΝΟΝΝ. Νόννος ἀπὸ τὴν Πανόπολη (Πανοπολίτης), ἐπικός, 5^{ος} αἰ. μ.Χ. (;).

Διον. = Διονυσιακά: ἐκδ. R. Keydell, Βερολίνο 1959· A. Ludwich, T 1909-11· W. H. D. Rouse, LCL 1942· F. Vian - P. Chuvain - G. Chrétien, BL 1976-85 (τμήμα).

ΟΔ. Ὀδύσσεια, ομηρικό ποίημα: *Hom.* 3-4· ἐκδ. A. Ludwich, T 1889-1891· P. von der Mühl, Βασιλεία (1946) 1961³· H. van Thiel, Hildesheim 1991.

ΟΙΚΟΥΜ. Οικουμένιος, χριστιανός ἐξηγητής, 5^{ος}-6^{ος} αἰ. μ.Χ.

Ἐπ. Παύλ. = Εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου (ἀποσπάσματα) (Ῥωμ., Κορ. Α', Κορ. Β', ..., βλ. ΚΔ.): PK, σσ. 423-469.

ΟΡΑC. Oracula (Χρησμοί) [με παράθεση τοῦ συγγραφέα].

Chald. = Oracula Chaldaica (Χαλδαϊκὰ λόγια): ἐκδ. W. Kroll, "Breslauer Philol. Abh." 7, 1, 1962 (1894)· É. des Places, BL 1971.

ΟΡΕΙΒ. Ορειβάσιος, ἰατρός, 4^{ος} αἰ. μ.Χ.: ἐκδ. J. Räder, CMG 6.1-3· C. Daremberg - U. Cats Bussemaker, Παρίσι 1851-1876 (Ἱατρικαὶ συναγωγαί).

Εὐνάπ. = Πρὸς Εὐνάπιον εὐπόριστα.

ΟΥΕΤΤ. Ουέττιος Ουάλης (Vettius Valens), ἀστρολόγος, 2^{ος}-3^{ος} αἰ. μ.Χ.: ἐκδ. D. Pingree, T 1986· W. Kroll, Βερολίνο 1908· CCA 5.2.

ΟΥΛΠ¹. Δομίτιος Ουλπιανός, νομικός, 2^{ος}-3^{ος} αἰ. μ.Χ.: στο DIG.

ΠΑΛΛ. Παλλάδιος Ελενοπόλεως, ἐπίσκοπος, 4^{ος}-5^{ος} αἰ. μ.Χ.

Ἰωάν. = Διάλογος περὶ βίου καὶ πολιτείας τοῦ μακαρίου Ἰωάννου, ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου: ἐκδ. A. M. Malingrey - Ph. Leclercq, SC 1988· P. R. Coleman-Norton, Κέμπριτζ 1958²· PG 47.

Λανσ. = Λανσαϊκὴ ἱστορία (ἢ Ἡ πρὸς Λαῦσον ἱστορία): ἐκδ. C. Butler, Κέμπριτζ 1904 (ανατ. Hildesheim, 1967)· G. J. M. Bartelink - M. Barchiesi, FLV 1974· PG 34.

[ΠΑΛΛ.] Ψευδο-Παλλάδιος.

Μοναχ. = Ἡ κατὰ Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία: ἐκδ. E. Preuschen,

Palladius und Rufinus, Giessen 1897, σσ. 1-97· PG 65.441 (εν μέρει παρεμβλημένη στο Λαυσαϊκή ιστορία, εν μέρει τυπωμένη ως *Μοναχῶν ιστορία* (Παράδεισος).

ΠΑΡΟΙΜ. Παροιμιογράφοι.

App. = *Appendix proverbiorum: Paroem.* 1.

ΠΑΣΧΧΡΟΝ. Πασχάλιον Χρονικόν, 7^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. L. Dindorf, Βόννη 1832· PG 92.

ΠΑΥΛ¹. Παύλος Σιλεντιάριος, ποιητής, 6^{ος} αι. μ.Χ.: στην ΠΑ· έκδ. G. Viansino, Τορίνο 1963· PG 86.

Σοφ. = Ἐκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας: επίσης έκδ. Friedländer, σ. 227.

ΠΑΥΛΑΙΓ. Παύλος Αιγινήτης, ιατρός, 7^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. I. L. Heiberg, CMG 9.1-2.

ΠΑΥΣ. Πανσανίας, περιηγητής, 2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. M. H. Rocha-Pereira, T 1989-90². H. Hitzig - H. Blümmer, Λιψία 1896-1910· W. H. S. Jones, LCL 1918-35.

ΠΔ. Παλαιὰ Διαθήκη.

A) Εκδοχές:

έκδ. F. Field, *Origenis Hexapla*, Οξφόρδη 1875 (ανατ. Hildesheim 1964).

(Ακ.) = Ἀκύλας.

(Ἄλ.) = Ἄλλοι.

(Ε') = Πέμπτη.

(Ἑβρ.) = Ἑβραῖος.

(C') = Ἑκτη.

(Θεοδ.) = Θεοδοτίων.

(Λουκ.) = Λουκιανός.

(Σύμμ.) = Σύμμαχος.

(Σύρ.) = Σύρος: έκδ. L. Lütkeemann - A. Rahlfs, "Gött. Nachr." 1915.

B) Βιβλία:

έκδ. A. Rahlfs, Στουτγάρδη 1935⁹.

Ἀμ. = Ἀμός.

Γέν. = Γένεσις.

ΠΙΝΔ. Πίνδαρος, λυρικός, 5^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. B. Snell - H. Maehler, 1: *Epinicia*, T 1987⁸.

2: *Fragmenta*, έκδ. H. Maehler, T 1989· A. Turyn, Οξφόρδη 1952². A.

Puech, BL 1949-52². C. M. Bowra, OCT 1947².

Πυθ. = *Πυθιονίκαις*.

ΠΛΑΤ. Πλάτων, φιλόσοφος, 5^{ος}-4^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. J. Burnet, OCT 1892-1908 (I-II: 1905-15²)· C. F. Hermann, T 1851-53· M. Croiset - A. Croiset - L. Bodin - L. Robin - L. Méridier - E. Chambry - A. Diès - A. Rivaud - É. des Places - J. Souilhé, BL 1920-56 (XIII.1: J. Souilhé 1977⁴, IV.1-3: P. Vicaire - J. Laborderie - C. Moreschini 1983-89²)· έκδ. E. A. Duke - W. F. Hicken - W. S. M. Nicoll - D. B. Robinson - J. C. G. Strachan, 1, OCT 1995.

Γοργ. = *Γοργίας*: έκδ. E. R. Dodds, Οξφόρδη 1959.

ΠΛΑΤ¹. Πλάτων, κωμικός, 5^{ος}-4^{ος} αι. π.Χ.: PCG 7· CAF 1· Com.· CGFP 216-217.

ΠΛΙΝ. Γάιος Πλίνιος, λατίνος φυσιοδίφης, 1^{ος} αι. μ.Χ.: *Historia Naturalis* (NH), έκδ. L. Jan - K. Mayhoff, T 1892-1933· Διάφοροι εκδότες επιμέρους βιβλίων (Ernout, André και άλλοι), BL 1950-81· Διάφοροι εκδότες επιμέρους βιβλίων, Τορίνο 1982-86.

ΠΛΟΥΤ. Πλούταρχος, φιλόσοφος και βιογράφος, 1^{ος}-2^{ος} αι. μ.Χ. (και Ψευδο-). έκδ. W. R. Paton - I. Wegehaupt - M. Pohlenz - W. Nachstädt - W. Sieveking - J. B. Titchener - C. Hubert - J. Mau - H. Drexler - R. Westman - K. Ziegler, T 1925-60.

Θησ. = *Θησεύς*.

Κάμ. = *Κάμιλλος*.

Νικ. = *Νικίας*.

Ρωμ. = *Ρωμύλος*.

ΠΟΛ. Πολύβιος, 2^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. T. Büttner-Wobst, T 1904-29². W. R. Paton, LCL 1922- 27· P. Pédech - J. de Foucault - R. Weil - C. Nicolet - E. Foulon, BL 1961- 90 (βιβλ. 1-12).

ΠΟΛΥΔ. Πολυδεύκης, γραμματικός, 2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. E. Bethe, *Lexicogr. Gr.* 2, T 1900-37 (*Ονομαστικόν*).

ΠΟΡΦ. Πορφύριος από την Τύρο (Τύριος), φιλόσοφος, 3^{ος} αι. μ.Χ.

Αρμ. = *Εἰς τὰ Ἀρμονικὰ Πτολεμαίου υπόμνημα*: έκδ. I. Düring, Göteborg 1932.

Ὀδ. = *Εἰς τὴν Ὀδύσειαν (Ὀμηρικὰ ζητήματα)*: έκδ. H. Schrader, T 1880-90.

- ΠΟΣΕΙΔΙΠΠ¹. Ποσειδίππος από την Πέλλα (Πελλαίος), επιγραμματοποιός, 3^{ος} αι. π.Χ.: στην ΠΑ· ΗΕ· SH.
- ΠΡΑΑΠ. Πράξεις τῶν ἀποστόλων ἀπόκρυφοι, 2^{ος}-4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. R. A. Lipsius - M. Bonnet, *Acta Apostolorum Apocrypha* 1, 2¹⁻², Λιψία 1891-1903 (φωτοτ. ανατ. τόμ. 1, 2¹⁻², Hildesheim 1959).
- Παύλ. = Πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου: έκδ. W. Schubart - C. Schmidt, Glückstadt 1936.
- ΠΡΜΑΡ. Πράξεις μαρτύρων, 2^{ος}-4^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. A. A. R. Bastiaensen - A. Hilhorst - G. A. A. Kortekaas - A. P. Orbàn - M. M. van Assendelft, *Atti e Passioni dei Martiri*, FLV 1987· O. von Gebhardt, *Acta martyrum selecta*, Λιψία 1902· έκδ. R. Knopf - G. Krüger, *Ausgewählte Märtyrerakten*, Tübingen 1929· H. Musurillo, *The Acts of the Christian Martyrs*, Οξφόρδη 1972.
- Εὔπλ. = Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὔπλου: έκδ. H. Musurillo, σ. 310. Πανσοφ.
- Πανσοφ. 1.9 (5^{ος}-6^{ος} μ.Χ.;).
- Πιον. = Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πιονίου : έκδ. FLV, σ. 149.
- ΠΡΟΚ. Προκόπιος από τη Γάζα (Γαζαίος), σοφιστής, 5^{ος}-6^{ος} αι. μ.Χ.: PG 87.
- Ἄισμ. = Ἐξηγητικῶν ἐκλογῶν ἐπιτομή ἢ Σειρά ἐἰς τὰ Ἄισματα τῶν ἁσμάτων.
- ΠΡΟΚ¹. Προκόπιος από την Καισάρεια (Καισαρεύς), ιστορικός, 6^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. J. Haury - G. Wirth, T 1962-64²· H. B. Dewing, LCL 1914-40.
- Πολ. = Ὑπὲρ τῶν πολέμων 1-8.
- ΠΡΟΚΛ. Πρόκλος, νεοπλατωνικός, 5^{ος} αι. μ.Χ.
- Κρατ. = Σχόλια εἰς τὸν Κρατύλον Πλάτωνος: έκδ. G. Pasquali, T 1908.
- Πολ. = Εἰς τὴν Πολιτείαν Πλάτωνος ὑπόμνημα: έκδ. W. Kroll, T 1899-1901.
- Τίμ. = Εἰς τὸν Τίμαιον Πλάτωνος: έκδ. E. Diehl, T 1903-06.
- ΠΡΟΚΛ². Πρόκλος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, † 446: PG 65· 85· ACO 1.1.1, 2.1.3, 4.2.
- Ὅμ. = Ὅμιλῖαι: PG 65.833 κ.ε.· 26-34: έκδ. F. J. Leroy, ST 1967.
- ΠΤΟΛ⁴. Κλαύδιος Πτολεμαίος, μαθηματικός, 2^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. J. L. Heiberg - F. Boll - E. Boer - F. Lammert, T 1898-1957.

- Μαθ. σύντ. = Μαθηματικὴ σύνταξις μεγάλη (*Almagesta*).
- ΡΗΤ. Ρήτορες, *Rhetores Graeci*: έκδ. C. Waltz, 1-9, Stuttgart 1832-36.
- ΡΩΜ¹. Ρωμανός ο Μελωδός, υμνογράφος, † 556: έκδ. J. Grosdidier de Matons, SC 1964-81· P. Maas - C. A. Trypanis, Οξφόρδη 1963.
- ΣΑΠΦΩ Σαπφώ, ποιήτρια, 7^{ος}-6^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. E. M. Voigt, Άμστερνταμ 1971· E. Lobel - D. L. Page, *Poetarum Lesbiorum fragm.*, Οξφόρδη 1955· C. Gallavotti, Νάπολη 1947-48· T. Reinach - A. Puech, BL 1960 (1937)· M. Treu, Μόναχο 1963³. ALG 4· PLG 3· SLG· ΠΑ· FGE.
- ΣΕΙΡΑΙ Έρμηνεία τῶν ἐξηγητῶν τῶν θείων Γραφῶν (Σειραί: *Catenaе in Sacras Scripturas*): έκδ. J. A. Cramer, Οξφόρδη 1838-44.
- Καθ. = Έρμηνεία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν καὶ Ἐξήγησις εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν (Ἐπ. Ἰακ., Ἐπ. Πέτρ., Ἐπ. Ἰωάν., Ἐπ. Ἰούδ., Ἀποκ., βλ. ΚΔ.).
- ΣΟΥΗΤ. Γάιος Σουητώνιος Τράγκυλλος, λατίνος συγγραφέας, 2^{ος} αι. μ.Χ.
- Βλασφ. = Περί βλασφημιῶν καὶ πόθεν ἐκάστη: έκδ. J. Taillardat, BL 1967.
- ΣΟΦ. Σοφοκλής, τραγικός, 5^{ος} αι. π.Χ.: έκδ. H. Lloyd-Jones - N. G. Wilson, OCT 1990· A. C. Pearson, OCT 1928²· A. Dain - P. Mazon, BL 1955-60· R. D. Dawe, T 1984²-85².
- Τραχ. = Τραχίνιαι.
- ΣΤΕΦ¹. Στέφανος από το Βυζάντιο (Βυζάντιος), λεξικογράφος, 5^{ος} αι. μ.Χ. (;): έκδ. A. Meineke, Βερολίνο 1849 (*Εθνικά*).
- ΣΤΕΦ². Στέφανος από την Αθήνα (Αθηναίος), ιατρός, 7^{ος} αι. μ.Χ. (;): έκδ. F. R. Dietz, Königsberg 1854, τόμ. 1.
- Άγμ. = Εἰς τὸ περὶ ἀγμῶν Ἱπποκράτους ὑπόμνημα: έκδ. D. Irmer, *Palladius. Kommentar zu Hippokrates De fracturis und seine Parallelversion unter dem Namen des Stephanus von Alexandria*, Αμβούργο 1977.
- Ἱππ. = Εἰς τὸν Ἱπποκράτην.
- ΣΤΕΦ³. Στέφανος, φιλόσοφος, 7^{ος} αι. μ.Χ.: πιθ. = ΣΤΕΦ².
- Ρητ. = Εἰς Ἀριστοτέλους Τέχνην ῥητορικὴν: έκδ. H. Rabe, CArG 21.2.
- ΣΤΟΒ. Ιωάννης από τους Στόβους (Στοβαίος), 5^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. C. Wachsmuth - O. Hense, Βερολίνο 1884-1923 (*Ἐκλογῶν ἀποφθεγμάτων ὑποθηκῶν βιβλία: 1-2: Ἐκλογαί, 3-4: Ἀνθολόγιον*).

- ΣΤΡΑΒ. Στράβων, ιστορικός και γεωγράφος, 1^{ος} αι. π.Χ. - 1^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. Α. Meineke, T 1952-53· H. L. Jones, LCL 1917-32· F. Sbordone, AL 1963-70 (βιβλ. 1-6)· F. Lasserre - G. Aujac - R. Baladié, BL 1966-89 (βιβλ. 1-8· 10-12)· W. Aly, Βόννη 1968-72 (βιβλ. 1-6) (Γεωγραφικά).
- ΣΥΝ. Συνέσιος, φιλόσοφος και ποιητής, 4^{ος}-5^{ος} αι. μ.Χ.: CAIG 2, σσ. 56-69.
- Ύμν. = Ύμνοι: έκδ. Ch. Lacombrade, BL 1978· A. Dell'Era, Ρώμη 1968.
- SCHOLAR. Γραμ. 1.365.2.
- ΣΧ. ΑΙΣΧΙΝ. Σχόλια στον Αισχίνη: έκδ. M. R. Dilts, T 1992· G. Dindorf, Οξφόρδη 1852.
- ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Σχόλια στον Αισχύλο: έκδ. O. L. Smith, T 1976-82, 2 τόμ. (Αγ., Χοήφ., Εὐμ., Ικέτ., Επτ. Θήβ.)· W. Dindorf, Οξφόρδη 1851· στην τραγ. Πέρσαι: έκδ. O. Dähnhardt, T 1894· *The older scholia on the Prometheus Bound*, έκδ. C. J. Herington, Leiden 1972.
- ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Σχόλια στον Αριστοφάνη: έκδ. F. Dübner, Παρίσι 1877 (Hildesheim 1969)· W. G. Rutherford, Λονδίνο 1896-1905· W. J. W. Koster, *Scholia in Aristophanis Plutum et Nubes*, Leiden 1927.
- ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Τζ. Ιωάννης Τζέτζης, Ἐξηγήσεις εἰς τὸν Ἀριστοφάνη: έκδ. L. Massa Positano - D. Holwerda - W. Koster, Groningen 1960-64: 1. I. *Prolegomena et commentaria in Plutum*: έκδ. L. Massa Positano, 1960 – 2. II. *Commentaria in Nubes*: έκδ. D. Holwerda, 1960 – 3. III. *Commentaria in Ranas et Aves, Argumentum Equitum*: έκδ. W. Koster, 1964.
- Ἀχ. = Ἀχαρνῆς: έκδ. N. Wilson, Groningen 1975.
- Βάτρ. = Βάτραχοι: έκδ. M. Chantry, Groningen 1999.
- Σφ. = Σφήκες: έκδ. W. J. W. Koster - D. Holwerda, Groningen 1978.
- ΣΧ. ΔΙΟΝ⁶. Σχόλια στον Διονύσιο από τη Θράκη: έκδ. A. Hilgard, GG 1.3.
- ΣΧ. ΕΡΜΟΓ. Σχόλια στον Ερμογένη: έκδ. C. Walz, *Rhetores Graeci* 4 και 7, Στουτγάρδη 1833.
- ΣΧ. ΕΥΡ. Σχόλια στον Ευριπίδη: έκδ. E. Schwartz, Βερολίνο 1887-91 (ανατ. 1966)· W. Dindorf, Οξφόρδη 1863· *Scholia metrica anonyma in Euripidis Hecubam, Orestem, Phoenissas*, έκδ. O. Langwitz Smith, Κοπεγχάγη 1977.
- ΣΧ. ΗΣΙΟΔ. Σχόλια στον Ησίοδο: έκδ. A. Pertusi (στο *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*), Μιλάνο

- 1955· L. di Gregorio (στη *Θεογονία*), Μιλάνο 1975.
- ΣΧ. ΘΕΟΚΡ. Σχόλια στον Θεόκριτο: *Scholia in Theocritum vetera*, έκδ. K. Wendel, T 1914.
- ΣΧ. ΘΟΥΚ. Σχόλια στον Θουκυδίδη: έκδ. C. Hude, Λιψία 1927.
- ΣΧ. ΘΟΥΚ. 7.78.4.
- ΣΧ. ΙΛ. Σχόλια στην *Ιλιάδα*: έκδ. H. Erbse, Βερολίνο 1969-83· W. Dindorf - E. Maass, Οξφόρδη 1874-88· ΣΧ. D: έκδ. J. Lascaris, Ρώμη 1517· ΣΧ. *Gen.*: έκδ. J. Nicole, Βασιλεία 1891.
- ΣΧ. ΚΛΗΜ. Σχόλια στον Κλήμεντα τον Αλεξανδρέα: GCS 1· PG 9.777.
- ΣΧ. ΛΟΥΚ. Σχόλια στον Λουκιανό: έκδ. H. Rabe, T 1906 (ανατ. 1971).
- ΣΧ. ΛΥΚ. Σχόλια στον Λυκόφρονα: έκδ. Scheer, ό.π., τόμ. 2.
- ΣΧ. ΝΙΚ. Σχόλια εις τὰ Νικάνδρου *Θηριακά*: έκδ. A. Crugnola, Μιλάνο 1971.
- ΣΧ. ΟΔ. Σχόλια στην *Οδύσσεια*: έκδ. W. Dindorf, Οξφόρδη 1855· A. Asulanus, Βενετία 1528 (= As.)· A. Ludwich, *Scholia in Homeri Odysseae α 1-309 auctiora et emendatiora*, Königsberg 1888-90 [Hildesheim 1966].
- ΣΧ. ΟΠΠ. Σχόλια στον Οππιανό τον Αναζαρβέα: έκδ. U. Cats Bussemaker, D 1849, σσ. 260 κ.ε.
- ΣΧ. ΟΠΠ¹. Σχόλια στον Οππιανό τον Απαμέα: έκδ. U. Cats Bussemaker, D 1847, σσ. 243 κ.ε.
- ΣΧ. ΠΙΝΔ. Σχόλια στον Πίνδαρο: έκδ. A. B. Drachmann, T 1903-27· A. Böckh, Βερολίνο 1811-20· *Scholia metrica vetera in Pindari carmina*, έκδ. A. Tessier, T 1989.
- ΣΧ. ΠΛΑΤ. Σχόλια στον Πλάτωνα: έκδ. G. C. Greene, Haverford 1938· C. F. Hermann, *Plato* 6, T 1853.
- ΣΧ. ΣΟΦ. Σχόλια στον Σοφοκλή: έκδ. P. N. Papageorgios, T 1888· W. Dindorf, Οξφόρδη 1852· V. de Marco, *Scholia in Oedipum Coloneum*, Ρώμη 1952· O. Longo, *Scholia Byzantina in Sophoclis Oedipum Tyrannum*, Πάδοβα 1971· Γ. Α. Χριστοδούλου, *Τὰ ἀρχαῖα σχόλια εἰς Αἴαντα τοῦ Σοφοκλέους*, Αθήνα 1977.
- ΣΩΖ. Σωζόμενος από τη Γάζα (Γαζαίος), 5^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. J. Bidez - G. Chr. Hansen, GCS 1960· R. Hussey, Οξφόρδη 1860· PG 67.

ΣΩΚΡ³. Σωκράτης Σχολαστικός, χριστιανός ιστορικός, † μετά το 450.

Έκκλ. ίστ. = Έκκλησιαστική ιστορία: έκδ. R. Hussey, Οξφόρδη 1853· PG 67.29.

ΤΕΥΚΡ¹. Τεύκρος από τη Βαβυλώνα (Βαβυλώνιος), αστρολόγος, 1^{ος} αι. μ.Χ. (;): έκδ.

F. Boll, *Sphaera*, Λιψία 1903· CCA 7, 8 (F. Cumont), 9 (S. Weinstock).

ΤΖ. Ιωάννης Τζέτζης, γραμματικός, 12^{ος} αι. μ.Χ.

Έπιστ. = Έπιστολαί: έκδ. P. A. M. Leone, T 1972.

Ιστ. = Ιστορίαι (Χιλιάδες): έκδ. P. A. M. Leone, Napoli 1968.

Σχ. Ησ. = Έξηγησις εις τὸν Ησίοδον: έκδ. T. Gaisford, *Poetae minores Graeci* 2,

Λιψία 1823², τόμ. 3, Οξφόρδη 1820.

ΦΙΛ. Φίλων από το Βυζάντιο (Βυζάντιος), συγγραφέας μηχανικής, 2^{ος} αι. π.Χ.: έκδ.

H. Diels - E. Schramm, "Abh. Berl. Akad." 1918-19 (κατά σελ. του Wescher)· *GrKr* (Βελοπουικά).

ΦΙΛΙΚ. Φίλικος, λυρικός, 3^{ος} αι. π.Χ.: *SH*.

ΦΙΛΟΞ³. Φιλόξενος, γραμματικός, 1^{ος} αι. π.Χ.: *SGLG* 2.

ΦΡΥΝ¹. Φρόνιχος, κωμικός, 5^{ος} αι. π.Χ.: *PCG* 7· *CAF* 1· *Com*.

ΦΩΤ. Φώτιος, πατριάρχης, 9^{ος} αι. μ.Χ.

Βιβλ. = Βιβλιοθήκη ἡ Μυριόβιβλος: έκδ. I. Bekker, Βερολίνο 1824· P. Henry, Παρίσι 1959-63 (κωδ. 1-229)· PG 103.

Λέξ. = Λέξεων συναγωγή: έκδ. S. A. Naber, Leiden 1864-65· C. Theodoridis, Βερολίνο 1982-1998 (A-M).

ΧΟΙΡΟΒ. Γεώργιος Χοιροβοσκός, γραμματικός, 4^{ος}-5^{ος} αι. μ.Χ.

Προλ. Θεοδ. = Προλεγόμενα τῶν Θεοδοσίου ὀνοματικῶν: έκδ. Th. Gaisford, Οξφόρδη 1842.

ΨΕΛΛ. Μιχαήλ Ψελλός, πολυγράφος, 11^{ος} αι. μ.Χ.

Poem. = *Poemata*: έκδ. L. G. Westerink, T 1992.

Theol. = *Theologica*: τόμ. 1, έκδ. P. Gautier, T 1989· τόμ. 2, έκδ. L. G. Westerink - J. M. Duffy, T 2002.

Σύν. 1. 319 κ.α. κτλ.

ΩΡΙΓ. Ωριγένης, εκκλησιαστικός συγγραφέας, 3^{ος} αι. μ.Χ.: έκδ. W. A. Baehrens - E.

Benz - E. Klostermann - P. Koetschau - E. Preuschen - M. Rauer, GCS· PG

11-17.

Ἐξ. Ματθ. = Ἐξηγητικὰ εἰς τὸ Κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον: ἐπίσης ἐκδ. R.

Girod, SC 1970 (βιβλ. 10-11).

ΩΡΙΩΝ Ωρίων, λεξικογράφος, 5^{ος} αἰ. μ.Χ.: ἐκδ. F. W. Sturz, *Etym.* 3, Λιψία 1820 (Περὶ ἐτυμολογιῶν).

III

ΠΑΠΥΡΟΙ ΚΑΙ ΟΣΤΡΑΚΑ

P.ANT. = *The Antinoopolis Papyri*, 1-3, Λονδίνο 1950-57.

P.BEATTYPANOP. = *Papyri from Panopolis in the Chester Beatty Library, Dublin*, ἐκδ. T. C. Skeat, Δουβλίνο 1964.

P.BGU = *Aegyptische Urkunden aus den Staatlichen Museen zu Berlin, Griechische Urkunden*, Βερολίνο 1895-.

P.CAIR.MASP. = *Papyrus grecs d'époque byzantine. Catalogue ... du Musée du Caire*, 1-3, ἐκδ. J. Maspero, Κάιρο 1911-16.

P.CHEM.HO. = PAP. HOLMIENSIS, στο: *Les Alchimistes grecs*, 1, ἐκδ. R. Halleux, BL 1981.

PCPR 14.32.8, 34 (7^{ος} μ.Χ.)

P.CPR = *Corpus papyrorum Raineri*, Βιέννη, 1895-.

P.FLOR. = *Papiri greco-egizi, Papiri Fiorentini*, 1-3, Μιλάνο 1906-15.

PGENOVA = *Papiri dell'Università di Genova*, ἐκδ. M. Amelotti και L. Migliardi Zingale (I Μιλάνο 1974), L. Migliardi Zingale (II Φλωρεντία 1980, III Φλωρεντία 1991).

P.GISS.UNIV. = *Mitteilungen aus der Papyrussamml. der Giessener Universitätsbibliothek*, 1-6, Giessen 1924-39.

PGOT. = *Papyrus grecs de la Bibliothèque municipale de Gothenbourg*, ἐκδ. H. Frisk. Gothenburg 1929 (*Göteborgs Högskolas Årsskrift* 35.1 [1929])

P.IAND. = *Papyri Iandanae*, 1-8, Λιψία 1912-38.

P.KELLIS = *Papyri from Kellis*, Οξφόρδη 1995-.

P.KÖLN = *Kölner Papyri*, Opladen 1976-.

P.LAUR. = *Dai papiri della Biblioteca Medicea Laurenziana*, Φλωρεντία 1978-.

- P.LILLE = *Papyrus grecs* (Institut Papyrologique, Université de Lille), 1: 1907-28· 2: 1912.
- P.LIPS. = *Griechische Urkunden der Papyrussammlung zu Leipzig*, Λιψία 1906.
- P.LOND. = *Greek Papyri in the British Museum*, 1-7, Λονδίνο 1893· για τους τρεις πρώτους παρατίθεται επίσης και ο τόμος.
- PLOUVRE 4.13
- P.LUGD.BAT. = *Papyrologica Ludguno-Batava*, σειρά εκδιδόμενη στο Leiden 1941-: XXV = *Papyri, Ostraca, Parchments and Waxed Tablets in the Leiden Papyrological Institute*, έκδ. F. A. J. Hoogendijk, P. van Minnen και άλλοι., Leiden 1991.
- P.MED. = *Papyri Graecae Medicae* (P. Lond. inv. 155), έκδ. K. Kalbfleisch, Rostock 102.
- P.MICH. = *Michigan Papyri*, 1-15, Ann Arbor 1931-: παρατίθενται κατά τόμ. και αρ. PMil. 9.17.
- P.MIL.VOGL. = *Papiri della R. Università di Milano*, έκδ. A. Vogliano και άλλοι, 1-7, Μιλάνο 1937· 8: έκδ. G. Bastianini - C. Gallazzi, Μιλάνο 2001.
- P.NESS. = *Excavations at Nessana*, 1: *Introductory Volume*, έκδ. H. D. Colt, Λονδίνο 1962· 2: *Literary Papyri*, έκδ. L. Casson - E. L. Hettich, Princeton 1950· 3: *Non-Literary Papyri*, έκδ. C. J. Kraemer jr., Princeton 1958.
- P.OBODL. = *Greek Ostraca in the Bodleian Library at Oxford ...*, 1-3, Λονδίνο 1930-64.
- P.OXY. = *The Oxyrhynchus Papyri*, Λονδίνο 1898-.
- P.PETAUS = *Das Archiv des Petaus*, έκδ. U. και D. Hagedorn, H. C. και L. C. Youtie, Κολωνία/Opladen 1969.
- P.PGM = *Papyri Graecae Magicae*, έκδ. K. Preisendanz, 1-2, Λιψία-Βερολίνο 1928-31.
- P.PSI = *Papiri greci e latini*, Pubblicazioni della Società Italiana ..., Φλωρεντία 1912-.
- P.RYL. = *Catalogue of the Greek papyri in the John Rylands Library*, Μάντσεστερ, 1-4, 1911-52.
- PSARAP. = *Les archives de Sarapion et de ses fils: une exploitation agricole aux environs d'Hermoupolis Magna (de 90 à 133 p.C.)*, έκδ. J. Schwartz, Κάιρο 1961.
- P.SB = *Sammelbuch griechischer Urkunden aus Aegypten*, 1915- (περιέχει και επιγραφές).
- P.SCHUBART = W. Schubart, *Griechische literarische Papyri*, Βερολίνο 1950.

P.STRAS. = *Griechische Papyrus der ... Landesbibliothek zu Strassburg*, 1-2: Λιψία 1912-20·
3: Παρίσι 1948· 4-8: Στρασβούργο 1963-83.

P.STUD.PAL. = *Studien zur Palaeographie und Papyruskunde*, 1-23, Λιψία 1901-24.

P.TEBT. = *The Tebtunis Papyri*, 1-4 (III: σε 2 τόμους), Λονδίνο 1902-76.

P.UPZ = *Urkunden der Ptolemäerzeit*, έκδ. U. Wilcken, 1-2, Βερολίνο-Λιψία 1927-57.

P.WO = *Griechische Ostraka aus Aegypten und Nubien*, 2, έκδ. U. Wilcken, Λιψία-
Βερολίνο 1899.

PhMG 1.424.23) κ.α.

IV

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

I.ANAT. = L. ROBERT, *Études anatoliennes. Recherches sur les inscriptions grecques de l'Asie Mineure*, Άμστερνταμ 1970.

I.BCH = Επιγρ. δημοσ. στο "Bulletin de Correspondence Hellenique".

I.CIG = *Corpus Inscriptionum Graecarum*, 1-4, Βερολίνο 1828-59.

I.CILIC. = *Inscriptions de Cilicie*, έκδ. G. Dagron, D. Feissel, Παρίσι 1987.

I.COR. = *Corinth, Results of Excavations ...*, VIII.3: *The inscriptions 1926-1950*, έκδ. J. H. Kent, Princeton 1966.

I.DELOS = *Inscriptions de Délos*, Παρίσι 1926-.

I.EDIOCL. = *Diokletians Preisedikt*, έκδ. S. Lauffer, Βερολίνο 1971.

I.EPH. = *Die Inschriften von Ephesos*, 1-10, Βόννη 1979-84.

I.ERY. = *Erythrai und Klazomenai*, έκδ. H. Engelmann - R. Merkelbach, 1-2, Βόννη 1972-73.

I.HADR. = *Die Inschriften von Hadrianoi und Hadrianeia*, έκδ. E. Schwertheim, Βόννη 1987 [= I.GSK 33].

I.HISTR. = *Inscriptiones Daciae et Scythiae minoris antiquae. Series altera: Inscriptiones Scythiae minoris Graecae et Latinae*, τόμ. I: *Inscriptiones Histriae et viciniae*, D. M. Pippidi, Βουκουρέστι 1983.

I.IG = *Inscriptiones Graecae*, Βερολίνο 1902-: 1² (1924)· 2-3² (1913-40)· 3 (1897)· 3.3 = Appendix: *Defix. Tabellae* (1897)· 4 (1902)· 4² (1929)· 5.1-2 (1913)· 7 (1892)· 9.1-2 1897-1908)· 9.1² (1932-57)· 11.2-4 (1912-14)· 12.1-3 (1895-98)· Suppl. (1904)· 12.5-9 (1903-15), 12 Suppl. (1939)· 14 (1890).

I.IGUR = *Inscriptiones graecae Urbis Romae*, έκδ. L. Moretti, 1-4, Ρώμη 1968-79.

I.JÖST. = Επιγρ. δημοσ. στο "Jahreshefte der österreichischen archäologischen Institut".

I.MAGN. = O. Kern, *Die Inschriften von Magnesia am Meander*, Βερολίνο 1900.

I.MAMA = *Monumenta Asiae Minoris Antiqua*, σε εξέλιξη: 9 τόμ., Μάντσεστερ 1928-.

I.SEG = *Supplementum Epigraphicum Graecum*, σε εξέλιξη, Leiden 1923-.

I.SYRIE = *Inscriptions grecques et latines de la Syrie*, σε εξέλιξη, Παρίσι 1929-.

I.TAM = *Tituli Asiae Minoris*, σε εξέλιξη, Βιέννη 1901-.

IZPE = επιγραφές που δημοσιεύτηκαν στο «*Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphic*», 1978-

